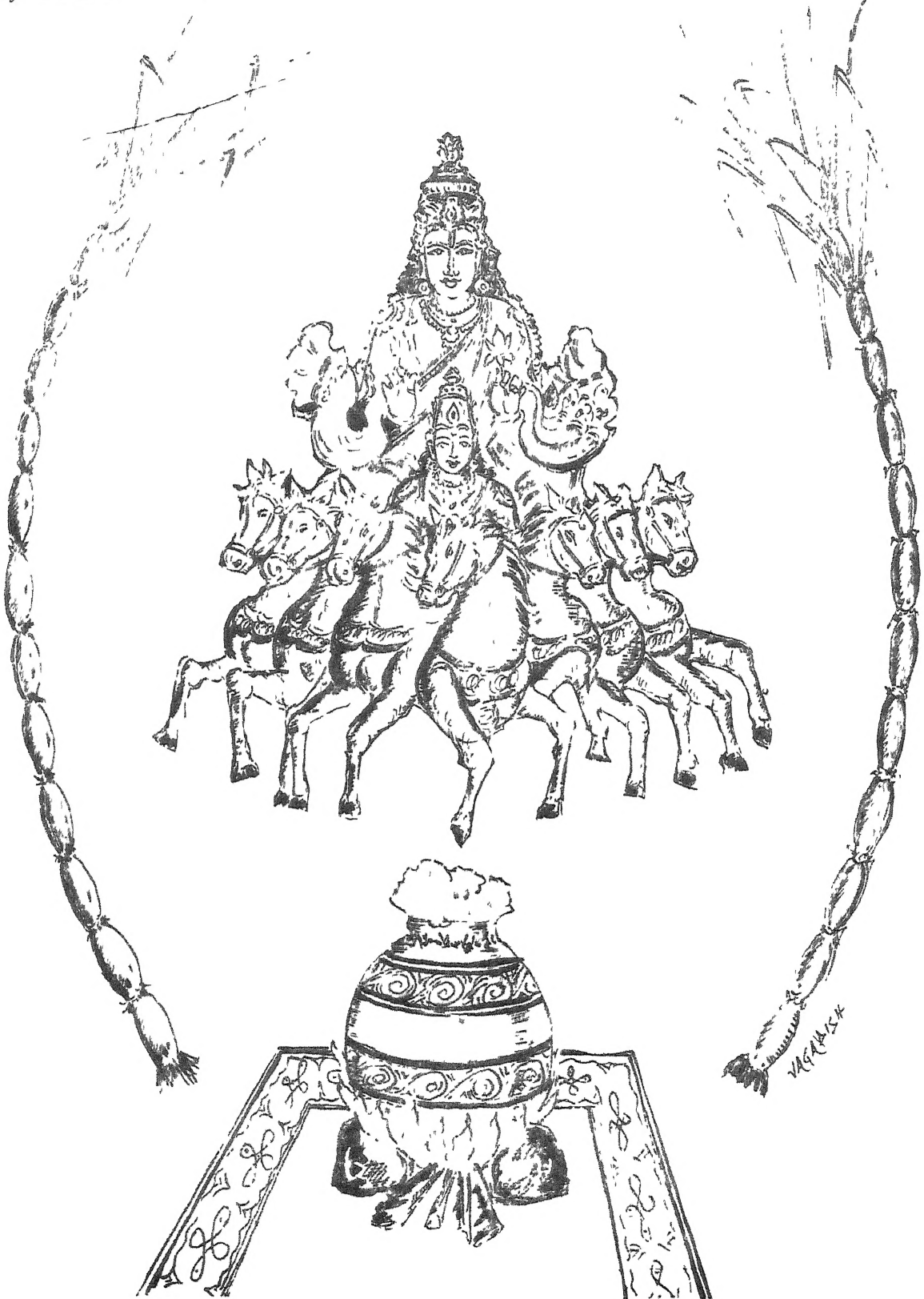
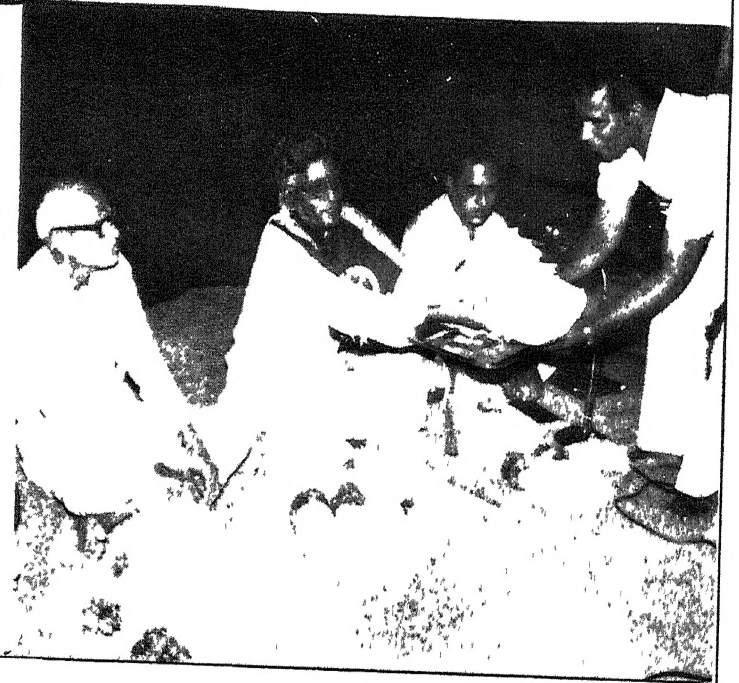

ஜனவரி, 1988

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

காலாத்மா சர்வபூதாத்மா வேதாத்மா விஸ்வதோமுக:
 ஜன்ம ம்ருத்யு ஜராவியாதி ஸம்ஸாரபயநாசன: |
 பிரஹ்ம ஸ்வரூபம் உதயே மத்யானயீஹே து மஹேஸ்வர:
 அஸ்தகாலே ஸ்வயம் விஷ்ணு. த்ரயீமூர்த்தி: திவாகர: |
 ஏக சக்ர ரதோயஸ்ய, திவ்ய: கனக பூஷித: ஸோயம் பவது ந: |
 ப்ரீத: பதம ஹஸதோ திவாகர: |
 பத்ம ஹஸ்த: பத்ம ஜோதி: பரேசாய நமோ நம: |
 அண்டயோனே மஹா ஸாக்ஷிந ஆதித்யாய நமோ நம:
 கமலாசன தேவேஸ பானு மூர்த்தே நமோ நம:
 தர்ம மூர்த்தே தயாமூர்த்தே தத்வ மூர்த்தே நமோ நம: |

ஸூர்யன் கால வடிவன். ஸர்வ ப்ராணிகளிடமும் ஆத்மாவாக இருப்பவர். வேதஸ்வரூபி. எங்கும் முகமுள்ளவர். பிறப்பு இறப்பு கிழத்தன்மை நோய் ஸம்ஸார பயம் முதலியவைகளை நாஸம் செய்பவர். உதய காலத்தில் ப்ரும்ம ஸ்வரூபி. பகலில் மஹேஸ்வரன். ஸாயங்காலத்தில் விஷ்ணு. வேதஸ்வரூபி. பகலைச் செய்பவர். ஸ்வர்ணமயமான ஒரே சக்ரமுள்ள தேர் உடையவர். தாமரையைக் கையில் வைத்திருக்கும் அந்த ஸூர்யன் நம்மிடத்தில் அன்புள்ளவராக இருக்கட்டும். த்யோதி ஸ்வரூபி யான பரமனுக்கு நமஸ்காரம். ப்ரும்மாண்டத்திற்குக் காரணமாயிருப்பவரும் பெரிய ஸாக்ஷியாயிருப்பவருமான ஸூர்யனுக்கு நமஸ்காரம். தாமரையை ஆஸனமாக உடையவரும் தேவர்களுக்கு ஈசனாய்மிருக்கின்ற பானுமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம். தர்ம மூர்த்தியாயும் தயா மூர்த்தியாயும் தத்வ மூர்த்தியாயுமுள்ள ஸூர்யனுக்கு நமஸ்காரம்.

ஜனவரி

1988

ஸப்தகிரி

இதழ் 8

உள்ளுறை

மலர் 18

பக்கம்

திருவரங்கனும் திருமழிசைப்பிரானும்	5
ஸ்ரீ வனதுர்க்கா பரமேஸ்வரி ஆலயம்	8
திருப்பாவை உதயம்	9
திருமால் திருப்பதிகள்	13
தஞ்சை அளிக்கும் தவச் செல்வர்	17
சித்திரத் திருப்பாவை	24
ஆரூவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு	28
மனக்கோயில்	31
பாவைப் பாடலின் இயலபும் ஏற்றமும்	33
ஸ்ரீமத் விட்டலதாஸ ஸ்வாமிகள்	35
திருமண்ணும் திருநீறும்	37
குசேலோபாககியானம்	39
பொங்கல் திருநாள்	41
கண்ணன் தந்த கண்ணாடி	43
1988-ஆம் ஆண்டு ராசிபலன்கள்	45

அட்டைப்பட விளக்கம்

முன்னட்டையில் “பொங்கல் திருநாள்” சித்திரம்.

2-வது திருப்பதியில் புரந்தர தாஸோதஸவம்.

3-வது திருமலைக்கு இந்நிதயத துணைக் குடியரசுத் தலைவா டாக்டர். சங்கா தயாள சாமா அவர்கள் வருகை புரிந்தபோது.

பின்னட்டையில் ஆந்திராவின் ‘சங்கராநதி’ சித்திரம்.

திரு. சி.எச். வெங்கடபிராஜா
I.A.S.,

செயலாட்சித் தலைவர்,
தி.தி.தேவஸ்தானம், திருப்பதி.

ஆசிரியர்

திரு. கே. கப்பராய், எம்.ஏ.

துணையாசிரியர்:

திரு. என். எஸ். ராமலுத்தி, எம்.ஏ.

திரு. எம். விஜயகுமார் ரெட்டி,

மேலாளர்,

தி.தி. தேவஸ்தான அச்சகம்,
திருப்பதி.

பிரதிபலக்கு:

EDITOR,

“Sapthagiri”

T. T. Devasthanams,

TIRUPATI.

உங்களுடன்

வினாக்கள் விழங்கப்படுவதும், நாட்கள் நகருவதும், மாதங்கள் மறைவதும், ஆண்டுகள் ஆரம்பமாவதும் நம் கண் முன்னே நிகழ்ந்தாலும், அநநிகழ்பவன யாவும நம் கவனத்தைக் கவர்ந்தது இல்லை. ஆண்டு முடிவடையும்போதுதான் மற்றொரு ஆண்டின் ஆரம்பம் நம்மைப் பெரிதும் கவர்கின்றது. ஆகவே ஒவ்வொரு ஆண்டின் முடிவும் முதலும்தான் நம்மைப் பெரிதும் ஈர்க்கின்றது. வேலையில்லா இளைஞர்களுக்கும், பெண்ணைப் பெற்றவர்களுக்கும், ஓய்வு காலம் அனுகூலம் ஊழியர்களுக்கும் ஒவ்வொரு ஆண்டின் இறுதியும் முதலும் 'பகிர்' எனும் உணர்வை ஏற்படுத்தவே செய்கின்றது. ஆனால் ஒரு சில நாட்களுக்கு இந்நிலை நிலவிய பிறகு, அனைவரும் அவரவர்களுடைய பிரச்சனைகளில் கட்டந்த கால ஏமாற்றங்களை மறந்து, எதிர்காலத்தின் புதிய நம்பிக்கைகளுடனும், எதிர்பார்ப்புகளுடனும் அடுத்த ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கின்றனர்.

இந்த ஆண்டுகளின் ஆரம்பமே விசித்திரமானது. பொதுவாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும், குறிப்பாக பாரதத்திலும் ஆண்டுகள் பல்வேறு கால நிலைகளில் ஆரம்பமாகின்றன. சூர்யன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் ஆகியவற்றின் போக்கைக் கொண்டும், முக்கிய இந்துப் பண்டிகைகளைக் கொண்டும் ஆண்டின் ஆரம்பம் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் ஆங்கிலேயரின் வருகைக்குப் பிறகு-அவர்களது ஆட்சிக்குப் பிறகு இந்துக்களின் வாழ்வில் ஜனவரி மாதத்து முதல் நாள் வருடத்தின் முதல் நாளாக—முக்கிய நாளாக ஏற்கப்பட்டு விட்டது என்றே கூறலாம்.

ஆனால் ஒவ்வொரு இந்தியனுக்கும் அவரவர் உடம்பே ஆலயமாகும்போது-அவரவர் மனமே இறைவனாகும் போது—ஒவ்வொரு நாளும் திருநாளாகும்போது—அந்நியரின் இந்தப் புது வருடத்தின் அனுகூல முறை சிறிதும் இந்துக்களைப் பாதித்ததில்லை. இன்னும் கூறப்போனால் எதிர் நீச்சல் போட்டே வளர்ந்த சமயம் இந்து சமயம். எதிரியையும் அரவணைத்துப் போகும் பண்பு அச்சமயத்தின் இயற்கைச் சிறப்பாகும். இவ்வகையில் 'ஜனவரி முதல் நாள்' இந்து சமயத்திற்குப் பெரிதும் உதவியே செய்துள்ளது எனறே துணியலாம். பல்வேறு இந்துக் கோயில்களில், பல்வேறு காலங்களில் நடைபெறும் சமய திருவிழாக்களின்போது கூடும் பக்தர் கூட்டத்தினரைவிட, ஜனவரி முதல் நாளன்று கோயில்களில் கூடும் கூட்டத்தின் அளவே இதனை உறுதிப்படுத்தும். தேசிய விழாக்களான பிள்ளையார் சதுர்த்தியும், தீபாவளியும்கூட இன்று ஒரு குடும்ப விழாவாக மாறிவிட்ட நிலையில், ஆலயத்திற்குச் சென்று அண்ணலை வணங்கிடும் நாளான 'ஆண்டு ஆரம்ப நாள் விழா' இன்று மக்களிடையே பெரிதும் இடம் பெற்றுவிட்டது என்றே கூறலாம். இவ்வாண்டும் கடந்த ஆண்டு போன்றே நல்லதாக அமைய வேண்டுமே என்றும், இவ்வாண்டாவது நன்றாக மலர வேண்டுமே என்றும் வேண்டும் மக்களின் நம்பிக்கைகளுக்குப் புத்துயிர் அளிக்கும் ஒரு திருநாளாக ஆண்டின் ஒவ்வொரு முதல் நாளும் விளங்குகின்றது.

இவ்வகையில், ஒவ்வொரு ஆண்டின் முதல் நாளின்போதும், மற்றையக் கோயில்களைக் காட்டிலும், திருமலைக் கோயில் ஒரு தனிச்சிறப்புடன் விளங்குகின்றது. சமூகத்தின் எல்லாப் பிரிவினரும் இந்நாளன்று மணிக்கணக்கில் பனியில் குளித்து, வரிசையில் நின்று அக்கலியுக நாயகனின் திருமுக தரிசனம் பெற ஆயிரக்கணக்கில் திருமலைக்கு வருகை புரியும் பெருமை இத்திருமலைக்கே உரியது. இத்தகு சிறப்புமிது நெடியோனின் கோயிலுக்கு வரும் பக்தர்கள் ஒருநாள் மகிழ்ச்சியுடன் மட்டும் சென்றால் போதாது. அம்மகிழ்ச்சி நாளும் நீடித்திட வேண்டுமாயின், சிந்தனைச் சிறக்க சீரிய நெறி அவர்களுள் உருவாக வேண்டும் என்பதே எங்கள் பேரவா.

கோயில் திருவிழாக்களையும், சமய விழாக்களையும் சற்றே விஞ்சிடும் இந்நாளின்போது நாம் சிந்தித்து அறிய வேண்டிய செய்தியும் ஒன்று உள்ளது. கடந்த கால நிறைகுறைகளை அறிந்து தெளியாமலேயே, வெறும் தரையிலேயே மாளிகைகளைக் கட்ட முயலுகின்றோம். இதனால் நிகழ்கால உழைப்பு வீணாவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உள்ளது என்பதை அறியத் தவறுகின்றோம். விளைவு நம் வாழ்க்கையில் தவறுகளும், தப்புக்களுமே இறுதியில் மிஞ்சுகின்றன.

கருத்தின்றி, சிந்தனையின்றிக் கூடிவிட்டு கலைவதால் மட்டும் பயனேதும் இல்லை. அக்காலத்தில் கோயில்களில் இறைவழிபாடு மட்டும் அன்றி, சமூகப் பிரச்சனைகளின் தீர்வுகளும், கல்வி மேம்பாடுகளும் நடைபெற்றன. ஆனால் அன்றாடம் பிரச்சனைகளில் முழுகிவிட்ட இன்றைய மனிதனுக்கு இன்று இக்கோயில்கள் எவ்வகையில் துணைபுரிகின்றன என்பது சிந்திக்கத் தக்கதே. ஆனால் அக்கோயில்களில் மக்களின் பிரச்சனைகள் ஆராயப்படாவிட்டாலும் கற்றவர்கள், அதனால் பயன் பெற்றவர்கள் தங்கள் அனுபவங்களையும், அறிவையும் இன்றைய இளைஞர்களுக்கு எவ்வகையில் பயன்படுத்தலாம் என்ற சிந்தனையுடனும், அத்தகு பெரியோர்களின் சான்றாண்மையினை எவ்வகையில் பெறலாம், பெற்று பயன் பெறலாம் என்று இளைஞர்கள் சீரிய பொறுப்புணர்ச்சியுடனும், இந்து சமயம் போதிக்காத அநாகரிகச் செயலான 'வரதட்சணை' எனும் கொடுஞ்சொல்லைத் தங்கள் வாழ்க்கையிலிருந்து எப்படிக்களைவது என்பதைச் சம்பந்தப்பட்டோர் நேர்மையுடனும் எண்ணி செயற்படுவார்களேயானால், அது இந்துக்களின் வாழ்க்கையினையும், அவ்வாழ்க்கையில் இரண்டறக் கலந்து விட்ட இந்து சமயத்தின் பெருமையினையும் விளக்குவதோடு மட்டுமன்றி, அதுவே அச்சமயம் மேலும் தழைத்தோங்கி வளிகோலும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

செய்திச் சுருக்கம்

புரந்தரதாஸோத்ஸவம் :

தி. தி. தேவஸ்தானம், தன்னுடைய தாஸ ஸாகித்ய திட்டத்தின் கீழ், திருப்பதியில் 18-12-87 முதல் மூன்று நாட்களுக்கு ஸ்ரீ புரந்தர தாஸர் திருவிழாவை வெகு விமர்சையாகக் கொண்டாடியது. இவ்விழா துவக்க நாள் நிகழ்ச்சிகள் 18-12-87 அன்று மாலை ஸ்ரீ அன்னமாச்சார்யா கலா மந்திரத்தில் இனிது துவங்கியது. விழாவிற்கு வருகை புரிந்தோரை தி. தி. தே. பாதுகாப்பு அலுவலர் திரு. எஸ். கே. ஜெயசந்திரா அவர்கள் வரவேற்றார். பின்னர், தாஸ சாகித்ய திட்டத்தின் சிறப்பு அலுவலரான திரு. கே. அப்பன்னசார்யா அவர்கள் தம் துறையினர் ஆண்டறிக்கையினையும் மற்றும் புரந்தர தாஸர் பற்றியும் உரை ஆற்றினார். பின்னர் விழாவிற் குத் தலைமை வகித்து உரையாற்றிய தி. தி. தே. இணை செயலாட்சித் தலைவர் திரு. என்.ரமேஷ்குமார் அவர்கள், சாமான்யர்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் பாக்களைப் புனைந்த கன்னட நாட்டு மெய்யடியார்களை, குறிப்பாக புரந்தர தாஸரின் பெருமை, அவர்தம் பாடல் மொழி நடை, பொருள் நயம் ஆகிய வற்றைப் புகழ்ந்தார். இவ்வடியார்களின் பாடல்கள் யாவும் அன்று முதல் இன்று வரை பொதுமக்களின் ஆதரவினால் மட்டுமே இன்று நாட்டில் பரவலாகப் பாடப்பட்டு வருகின்றன என்றும் தம் உரையில் குறிப்பிட்டார். பின்னர் தி. தி. தே. பொதுஜனத் தொடர்பு அலுவலர் திரு. ஆர். சூர்ய நாராயண மூர்த்தி அவர்கள் புரந்தரதாஸர் மற்றும் அன்னமாச்சார்யா பாடல்களின் மூலம் திருமலைப்பற்றிய செய்திகள் பல தெரிய வருகின்றன என்று குறிப்பிட்டு, தாஸர்களின் பாடல்களின் சிறப்பினை விளக்கிப் பேசினார்.

இறுதியில், புரந்தர தாஸர் பாடிய பாடல்களைக் கொண்ட ஒலி நாடாக்களை தி. தி. தே. பாதுகாப்பு அலுவலர் வெளியிட்டார். தொடர்ந்து, புரந்தர தாஸர் பற்றி தெலுங்கில்

எழுதிய இரண்டு நூல்களை, தி.தி.தே. இணை செயலாட்சித் தலைவர் அவர்கள் வெளியிட்டார். ஒலி நாடாக்களில் பதிவு செய்யப்பட்ட பாடல்களைப் பாடிய திரு. ஜி. பாலகிருஷ்ண பிரஸாத் மற்றும் நூல்களை தெலுங்கில் மொழி பெயர்த்த திரு. வி. சூர்யநாராயணராவ் அவர்களுக்கு நினைவுக் கேடயங்கள் வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

விழாவில் திரு. கே. அப்பன்னசார்யா அவர்கள் நன்றி நவின்னார். பின்னர் திரு. டி. கே. கோவிந்தராவ் மற்றும் திருமதி. ராதா ஜெயலக்ஷ்மி அவர்களின் இன்னிசைக் கச்சேரி நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன. இம் மூன்று நாள் விழா சம்பந்தப்பட்ட கன்னட தாஸர்கள் பற்றிய புகைப்படக் கண்காட்சி ஒன்று ஸ்ரீதியாக ராஜ மண்டபத்தில் இணை செயலாட்சித் தலைவரவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

19-12-87 அன்று மாலை இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இந்நிகழ்ச்சிகளுக்கு, தி.தி.தே. இணை செயலாட்சித் தலைவர் தலைமை வகிக்க, சிறப்பு விருந்தினராக தி. தி. தே. பொறுப்பாண்மைக் குழு உறுப்பினர் டாக்டர். என். தேவநாதன் அவர்கள் பங்கேற்றார். தம் சிறப்புரையில், கன்னட தாஸர்களைப் போன்றே தமிழ்நாட்டில், வைணவம் தழைக்கச் செய்த ஆழ்வார்களின் அருமையும் பெருமையும் விளக்கிடும் வகையில், அவர்கள்தம் சம்பந்தப்பட்ட விழாவும் தேவை என்று குறிப்பிட்டார். தி. தி. தே. பொறுப்பாண்மைக் குழு உறுப்பினர் திரு. ஐ. எல். என். சாஸ்திரி அவர்களும் இவ்விழாவில் பங்கேற்று, சமய உணர்வினை தம் எளிய பாக்கள் மூலம் பரப்பிய தாஸர்களின் பெருமையினை விளக்கிப் பேசினார். பின்னர் சென்னையைச் சார்ந்த திருமதி. சாரூமதி ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பாடிய பாடல்களைக் கொண்ட ஒலி நாடாக்களை வெளியிட்டார். டாக்டர். தேவநாதன் அவர்கள் 'பக்த புரந்தர தாஸர்' எனும் நாடக

நூலினை வெளியிட்டார். விழா இறுதியில் திருச்சூர் திரு. ராமச்சந்திரன் மற்றும் சென்னை திருமதி. சாரூமதி ராமச்சந்திரன் ஆகியோரின் இன்னிசைக் கச்சேரிகளும், பெங்களுரைச் சேர்ந்த பிரபாத கலாவிதரு அவர்களின் ஹரிதாஸ வைபவம் என்னும் நாட்டிய நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றன.

இறுதி நாளான 20-12-87 அன்று நடைபெற்ற விழா நிகழ்ச்சிகளுக்கு, ஆந்திர மாநில அரசு வருவாய் மற்றும் அறநிலைய கூடுதல் செயலர் திரு. ஜே. பாபுரெட்டி அவர்கள் தலைமை வகித்தார். தம் தலைமை உரையில், திரு. ரெட்டி அவர்கள் தாஸர்களின் பாடல்களில் பக்தி நெறி மட்டுமல்லாது, வாழ்க்கைப் பண்புக் கூறுகளும் மிளிர்ந்து உள்ளன என்று கூறினார். பின்னர், தாஸ சாகித்ய துறை பிரசுரித்த சமய நூல் ஒன்றினை, திரு. ரெட்டி அவர்கள் வெளியிட்டார். தி. தி. தே. பொறுப்பாண்மைக் குழுத் தலைவர் திரு. டி. சீதா ராமய்யா அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராக இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டு பேசுகையில் இந்து சமய மேம்பாட்டிற்காக தி. தி. தே. மேற்கொண்டுவரும் திட்டங்களையும், முயற்சிகளையும் விளக்கிக் கூறினார். பின்னர், புரந்தரதாஸர் பாடல்களைக் கொண்ட ஒலி நாடாக்களை வெளியிட்டார். இவ்விழாவில் சிறப்பு பேச்சாளராக உரையாற்றிய பெங்களுர் அருளமல்லிகே பார்த்தசாரதி அவர்கள் தம் உரையில் தாஸர்கள் சமயத்திற்கு ஆற்றிய தொண்டினையும், அன்னமய்யாவும், புரந்தர தாஸரும் திருமலையான் மேல் கொண்ட பக்தி தீவிரத்தையும் பின்னர் தி. தி. தே. தாஸ சாகித்யத்துறை மேற்கொண்டுவரும் உன்னதமான பணியினையும் விளக்கிப் பேசினார். இவ்விழாவின் போது 'அன்னமாச்சார்யா திட்ட'த் தின்பிறப்பு அலுவலர் திரு.மேடசானி மோகன் அவர்களும் பங்கேற்று உரையாற்றினார். பின்னர் பெங்களுர் வீணை மஹாராஜ் சுவாமிஜி பர்வதீசர் அவர்களின் 'தத்தாத்ரேய வீணை' நிகழ்ச்சியும், திரு. பிரபாத் கலாவிதரு வழங்கிய 'கிருஷ்ண வைஜயந்தி' நாட்டிய நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றன. இம் மூன்று நாள் விழாவின் போது, தி. தி. தே. நூல் விற்பனை நிலையத்தின் மூலம் பல சமய நூல்கள் விற்பனை செய்யப்பட்டன.

திருவரங்கனும் திருமழிசைப்பிரானும்

திருவரங்கன் — ‘ஏவல்லவெந்தைக் கிடம் தலையரங்கம்’ என்று பூதத் தாழ்வாரும், ‘துரங்கம் வாய்கீண் டுகந்தானது தொன்மையூர் அரங்கமே’ என்று திருமங்கையாழ்வாரும் அருளிச் செய்தபடியே திருமால் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பதிகளுள்ளே தலையானதும் தொன்மையானதுமான திருவரங்கமென்னும் திருப்பதியின்கண் எழுந்தருளியுள்ள பெருமாளாவர் இவர். இப்பெருமானொருவரே பதினமா பாடும் பெருமாளாகப் பிரசித்தி பெற்றவர்.

திருமழிசைப் பிரான்—முதலாழ்வார் மூவர்க்குப் பின்பு நான்காமவராக அவதரித்தவர் இவர். கண்ண பிரான் யதுகுலத்தில் பிறந்து ஆயர் குலத்தில் வளர்ந்ததுபோல, முனிவர் குலத்தில் பிறந்து பிரம்பன் குலத்தில் வளர்ந்தவர் இவ்வாழ்வாரா. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமயத்தைக் காப்பதற்காக எப்போதும் பிறமதங்களை மறுக்கவல்லவாதங்களைச் செய்தும் அத்தகைய பிரபந்தங்களை அருளிச் செய்தும் போந்தவராகையாலே இவர் ‘உறையிலிடாதவர்’ (=பகைவரைத் தகர்ப்பதற்காக உருவினவாளை எப்போதும் உறையிலிடாதவர்) என்று பிரசித்தியடைந்தவர்.

இத்தகைய பெருமையுடைய இவ்வாழ்வார்க்குப் பெரிய பெருமானெனப்படும் திருவரங்கநாதனிடமே ஈடுபாடு அதிகமென்னும் விஷயத்தை விளக்க எழுந்தது இக்கட்டுரை.

இவ்வாழ்வாரா அருளிய தொண்ணூற்றாறு பாசுரங்கள் கொண்ட நான்கு முகன் திருவந்தாதிகும நூற்றிருபது பாட்டுக்கள் அடங்கிய திருச்சந்த விருத்தத்திற்கும் வியாக்கியான சக்ரவர்த்தியாகிய பெரிய வாச்சான் பிள்ளை அருளிய உரையின் முன்னுரையை முதலில் அனுபவிப்போம்.

பரமபதநாதனாகிய திருமால் உலகோரை உய்விக்க எண்ணி இவ்வாழ்வாரிடத்தில் இன்னொரு புரிந்து மயர்வற மதிநலமருளி (=அறியாமை ஐயம் திரிபுணர்ச்சி முதலிய குற்றம் நீங்கும்படி உண்மையறிவையும் தன்னிடம் பக்தியையும் அருள் செய்து) தன்னுடைய திவ்யாத்ம சொரூபத்தையும் திவ்யமங்களத் திருமேனியையும் இவையிரண்டின் நற்பண்புகளையும் திருவாபரண திவ்யாயுதவர்க்கத்தையும் இவற்றையெல்லாம் காட்டிலெறித்த நிலாவாகாமல அனுபவிக்கிற திருமுகன் முதலான தேவிமார்களையும் இவர்களைச் சேவித்தே பசிதாகம் தீரப்பெறும் நித்ய சூரிகளையும் முத்தி பெற்றவர்களையும் இவர்களின் அனுபவத்தை மேன்மேலும் வளரச் செய்யும் பரமபதத்தையும், இப்பூவுலகின் படைப்புக் காப்பழிப்புக்களைத் தான் ஒரு விளையாட்டாகக் கொண்டுள்ளபடியையும் இவருடைய அறிவுக்கு இலக்காக்கிக் காட்டினான். இவ்வாழ்வாரும் இவற்றையெல்லாம் தமது மனத்தினால் கண்டு அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார். பின்பு தாம் அனுபவிப்பதுபோல் இவ்வுலகத்தவர் அனுபவியாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணமென்று கண் திறந்து பார்த்தார். தாம் பரம்பொருளாகிய திருமாலிடத்து ஊன்றித்திருமாலிடம் பராமுகமாயிருப்பதை அறிந்தார். அவர்களிடம் கருணை கொண்டு, வேதம் அதற்கு முரண்படாத யுக்திகள் இவற்றைக் கொண்டு திருமாலே பரம்பொருள் பிற தெய்வமனைத்தும் அவரப் பொருள்கள் என்பதனை நான்கு முகன் திருவந்தாதியின் மூலம் அவர்களுக்கு உபதேசித்தார். திருமாலையனுபவிப்பதாகிய பயிர் விளைவதற்குத் தடையாகவுள்ள-பிற தெய்வங்களைப் பரம்பொருளாகக் கருதுதலென்னும் களையைக் களைந்தெறிந்ததா

ரென்றபடி. (இவர் அங்ஙனம் திருமாலின் பரம்பொருட்டன்மையை நிலை நாட்டிய விஷயம் நான்முகன் திருவந்தாதியில் காண்க.)

இப்படி உபதேசித்த போதிலும் இவ்வுலகோர் தமது பாக்கியமில்லாமையினால் இவருபதேசத்தைக் கேளாமலிருக்க, இன்று திருந்தாவிடினும் என்றாவது இவர்கள் திருமாலருளால் திருந்தட்டுமென்று அவர்களை விட்டு விட்டு, நாம் இவர்களைப்போல் அல்லாமல் ‘உலகுக்குக் காரணனாய்ப் பரமபதத்திலுள்ள ஸர்வேசவரனே நாம்’ அடைந்து அனுபவித்துத் தொண்டு செய்தற்கு உரியவன்’ என்பதை அவனது திருவருளாலே அறியப்

பாரத்துவாசன்

பெற்றோம். அவனைத் தஞ்சமடைய வேணுமென்றால், ஐந்து நிலைகளில் பரமபதம் திருப்பாற்கடல் ஆகிய இரண்டிடங்களிலுள்ள எம்பெருமான் கள் வெகு தூரத்திலுள்ளவர்களாகையாலும் இந்நான்கு நிலைகளும் நமக்குத் தஞ்சமடையத் தக்கவையல்ல. இங்ஙனம் பாக்கியமற்ற நம்போல்வாரும் இழக்க வேண்டாதபடி, அர்ச்சகர்கள் இட்ட வழக்காய் நாம் செய்யும் குற்றங்களைப் பொறுப்பவராய் வேண்டிற்றெல்லாம் தருமவராய் எழுந்தருளியிருக்கும் (பிம்பவடிவிலுள்ள) அர்ச்சாவதாரவெம்பெருமானே நாம் நினைத்த இவ்விடத்திலே இக்காலத்திலே நமது வெளிக்கண்களால் கண்டு புற்றத்தக்கவென்று அர்ச்சாவதாரத்தினை எளிமையை நினைத்து, வேறொரு உபாயமில்லாதவா இவ்வாச்சாவதாரத்தையே தஞ்சம் பற்றுத்தருகரியவர் என்றும், இங்ஙனம் தஞ்சம் பற்றுதலும் - பிரபத்தியும் மோகோபாயமன்று, பிள்ளை

சந்தாதாரர்களுக்கு

28-2-88—ஆம் தேதியுடன் முடிவடையும் ஸப்தகிரி சந்தாதாரர்களின் எண்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சந்தாவைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளும்போது, தங்கள் சந்தா எண்களைக் கணடிப்பாகக் குறிப்பிடவும். ஆங்கிலத்தில் கடிதத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

8	13	20	27	41	42	83	84	87	144	160	167	168	169	171
175	212	232	256	283	285	287	290	500	502	504	505	508		
509	605	606	607	608	610	611	614	616	619	620	633	697		
1140	முதல்	1143	1146	1147	1148	1150	1151	1154	1155					
1170	1173	1174	1176	1178	முதல்	1182	1189	1190	1195					
1205	1207	1210	1214	1217	முதல்	1220	1223	1225	1242					
1249	1253	1254	1257	1265	1268	1269	1305	1310	1316					
2570	முதல்	2573	2575	முதல்	2580	2582	2584	2585	முதல்					
2595	2597	2598	2600	முதல்	2640	2643	2645	முதல்	2656					
2741														

யோவென்றால், மோஷும்பெறுமவனுக்கு இருக்க வேண்டியதொரு தகுதி மாத்திரமே என்றும், அர்ச்சாவதார வெம்பெருமானுடைய கருணையே மோஷுமடைவிக்கும் உபாயமென்றும் அறுதியிட்டு அப்பெருமானையே தஞ்சமாகப்பற்றி அவன் முகங்காட்ட 'அவனையடைந்துவிட்டேன்-வீடுபெற்றேன்' என்று தமக்குக் கிடைத்த பெரும்பெற்றைத் (திருச்சந்த விருத்தத்தின் வாயிலாகத்) தெரிவிக்கிறார். (இதுதான் பெரியவாச்சான்பின்னையருளிய முன்னுரையின் சுருக்கமாகும்.)

இவ்வாழ்வார் தமது பிரபந்தங்களில் திருவரங்கம் அன்பில் திருப்போ நகர் திருக்குடந்தை கவித்தலம் திருக்கோட்டியூர் திருக்குறுங்குடி திருப்பாடகம் திருவூரகம் திருவெஃகா திருவெவ்வுள் திருவல்லிக் கேணி திருவேங்கடம் துவாரகை திருப்பாற்கடல் பரமபதம் என்ற பதினாறு திருப்பதிகளை வருணித்திருக்கிறார். அவற்றுள் இறுதியிலுள்ள இரண்டும் நம் கண்ணுக்கு இலக்காகாதவை, மற்ற பதினான்கில் பல திருப்பதிகட்கு ஒன்று இரண்டு

என்ற வகையிலும், திருக்குடந்தைக்கு ஆறும், திருவேங்கடத்திற்குப் பதினாறும் திருவரங்கத்திற்குப் பதினாறு மாகப் பாகரங்கள் காண்கின்றன.

வெஃகாவில் துயிலமர்ந்த வேந்தனிடமும் குடந்தைமேயகோவலனிடமும் இவர்க்கு பக்தி மிகவுண்டென்பதும் அதனால்தான் அவர்களில் முதல்வன் இவர்பின் சென்று 'சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமான்' என்றே பிரசித்தியடைந்தானென்பதும் பின்னவன் இவர் 'எழுந்திருந்து பேசு' என்ன எழுந்திருந்தானென்பதும் அவன் ஆழ்வார்க்கு முதலில் பிரசாதத்தை அமுது செய்வித்துத் தாம் பின்பு அமுது செய்து இப்படி தலைவன் அடிமை என்ற உறவுக்கு மாறாட்டம் உண்டானதை உலகுக்குக் காட்டுவதற்காக பிரானென்னும் தனது பெயரை ஆழ்வாருக்குக் கொடுத்து அவரைத் திருமழிசைப் பிரானுக்கித்தான் அவரது ஆழ்வாரென்ற பெயரைப் பெற்று ஆராவமுதாழ்வாரானென்பதும் பிரசித்தமானவையே.

திருவேங்கடமுடையானிடம் இவர்தமக்குண்டான - ஈடுபாட்டினை, 'அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக்

காண இழைப்பன் திருக்கூடல் கூட' (நான் 39) என்றும், 'காணலுறுகின்றேன் கல்லருவி முத்துதிர ஓணவிழவி லொலியதிரப் பேணி வருவேங்கடவா' (நான் 41) என்றும் திருமலையப்பனைச் சேவிக்கத் தமக்குள்ள ஆசையை வெளியிட்டதனாலும், 'சென்று வணங்குமினோ சேனூயர் வேங்கடத்தை' (நான் 42) 'குமரன் நிற்கும் பொழில் வேங்கடமலைக்கே போம் குமரருள்ளீர் புரிந்து' (நான் 44) 'வேங்கடமடைந்த மாலபாதமே அடைந்து நானாமுயம்மினோ' (திருச் 81) என்று எல்லோரையும் திருமலைக்குச் சென்று தொழுமாறு உபதேசம் செய்ததனாலும் அறியலாகும்.

ஆயினும் இத்திருமழிசைப் பிரானுக்குத் திருவரங்கம் கோயில் கொண்ட அழகிய மணவாளன் திறத்திலுண்டான ஈடுபாட்டின் மிகுதி சொல்லுக்குள் அடங்காதது. நான் முகன் திருவந்தாதியைத்தொடங்கும் போதே 'பண்டு அரங்கம் மேயது-ஆரறிவார் - யானறிந்தவாறு' (3) என்று திருவரங்கத்தைக் குறித்துள்ளமையும், 'அவனென்னை யாளியரங்கத்து அரங்கில் அவனென்னை ஏய்தாமற் காப்பான்' (30) என்று தம்மையாரும் அரங்கத்தவன் தம்மைப் பிறவியென்னும் மாமாயக் கூத்தாடப்பெறும் இவ்வுலகமாகிய நாடகவரங்கில் மறுபடியும் சேரவொட்டாமல் வீடு பேற்றினைத் தந்து காப்பான் என்று அப்பெருமானிடம் தமக்குள்ள நம்பிக்கையை வெளியிட்டமையும் பிறவும் கொண்டு இஃது அறியலாகிறது.

பிற சமய மறுப்பையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு எழுந்த நானமுகன் திருவந்தாதி ஒரு புறமிருக்கட்டும். அர்ச்சாவதாரத்தின் எளிமையைப் பேசுவதற்கென்றே இவரருளிய திருச்சந்தவிருத்தத்தில் திருவரங்கனின் பெருமையை இனிக் காண்போம். மற்ற திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களைப் பேசுவதற்கு முன்னமே 'அரங்கனே' (31) என்றழைப்பதும்,

இறுதியில் 'பொன்னி குழரங்கம்மேய் பூவைவண்ண மாய கேள்' (119) என்று அப்பெருமானை விளித்து விண்ணப்பம் செய்வதும், இடையில் பல பாசுரங்களினால் அவன் பெருமை திருவரங்க மாநகரின் சிறப்பு முதலிய வற்றை வருணிப்பதும் நோக்குவார்க்குத் திருச்சந்தவிருத்தம் தலை சிறந்த அர்ச்சாவதாரமான அரங்கனைப்பற்றியே அருளிச் செய்யப்பட்டதென்னும் உண்மை புலனாகாமற் போகாது.

பல சொல்லிப் பயனென்னே? இவ்வாழ்வார் திருவரங்கநாதனையே வீடுபேற்றிற்கு உபாயமாகப் பற்றினாரென்பதும் அவன்தன் இன்னருளாலேயே வீடுபெறய்தினாரென்பதும் இப்பிரபந்தத்திலேயே விளக்கமாக ஆழ்வார் தம்மாலே அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

'காரொடொத்த மேனி நங்கள் கண்ண, சேர்விடத்தை நாயினேன் தெரிந்திறைஞ்சுமா(று)சொலே' (47) பரமபதம் பாற்கடல் முதலாக நீயிருக்குமிடங்களுக்கு எல்லையெயில்லை. அவ்விடங்களில் வந்து உன்னைத் தஞ்சம் பற்றத் தகுதியில்லாத நாயினேனுக்கு இதுதான் நாம் பற்றத் தக்கவிடமென்றறிந்து பற்றும்படி ஓரிடத்தை அருளிச் செய்ய வேனுமென்று ஆழ்வார் எம்பெருமானை வேண்டி, அப்பெருமான் திருவரங்கத்தைக் காட்டினானும் ஆழ்வாருக்கு, இவ்விஷயம் 'சேர்விடத்தை நாயினேன் தெரிந்திறைஞ்சுமா சொலே' என்ற இவர்க்கு இவரிருந்த பூமியிலே சக்ஷுர் விஷயமாய் (கண்ணுக்கிலக்காய்) அவதாரங்களிலுண்டான நீர்மைகளும் இழக்கவேண்டாதபடி குணபூர்த்தியோடே கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸம்ருத்தியைக்

(எளிமைச் செல்வத்தைக்) காட்டக் கண்டநுபவிக்கிறார்' என்று 49ம் பாசுரத்திற்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளும் முன்னுரையால் தெரியலாகும். இப்பாசுரம் தொடங்கி 55ம் பாசுரம் வரை திருவரங்கத்தின் நீர்வள முதலிய செல்வமும் திருவரங்கநாதனது அடியார்களைக் காக்கும் கருணை அவர்கள் பகைவரைத் தீர்க்கும் திறன் எளிமை முதலியன அனுபவிக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறு தாம் பற்றத்தக்க இடத்தை அனுபவித்த ஆழ்வார் 'புனிதா நின்னிலங்கு பாதமன்றி மற்றோர் பற்றிலேன் எம்மீசனே' (90) என்று அரங்கன் திருவடிகளையே பற்றினார். 'அடைக்கலம்புகுந்த என்னை அஞ்சலென்ன வேணடுமே' (92) என்று அடைக்கலம் புகுதலை வீடு பெறப்போகும் தமக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதியாக அருளிச் செய்தார். பின்பு 'அரங்கவாணனே (நின்) பாதமே விரும்பி நின்றிறைஞ்சுவேற்கு இரங்கு' (93) என்று பகவானுடைய கருணையொன்றே-அதாவது கருணை புரியும் பகவானே மோகூத்திற்கு உபாயமென்றார்.

'பொன்னி குழரங்கம் மேய பூவை வண்ண மாய கேள்' (119) என்று தொடங்கி-என்னுடைய உயிரென்னும் வலியவினைத் திரட்சியில் ஆசையாகிய கொழுந்து, உனது பூவை வண்ணமுடைய திருமேனியழகினாலும் ஆச்சரியமான உனது நீர்மையினாலும் பிறந்து உனது தாமரை மலா போன்ற திருவடிகளை விட்டுப் பிரியாது நின்றது என்று அவன திருவடிகளில் தமக்குப் பிறந்த பேரவாவினை அவ்விடமே விண்ணப்பம் செய்தார்.

முடிவில 'இயக்கறாத' (120) என்று தொடங்கும் இறுதிப் பாசுரத்தில் - நான் இங்ஙனம் அவனைத் தஞ்சமாகப் பற்றியதும் சுதந்திரனாக அன்று; மேகவண்ணாகிய திருவரங்கன் இடைவிடாத பல பிறப்புக்களினின்றும் என்னை விடுவிக்க நினைத்து இன்று ஒரு காரணமுமின்றி நானிருந்த இடத்திற்குத் தானே வந்து கிடீடி, உயிராகிய தன்னிடத்திலே உடலாக நிலைத்திருக்கிற எனது உள்ளத்தில் தனது திவ்விய திருமேனியைப் பிரிக்க முடியாதபடி வைத்து எனனோடு கலந்து பற்றச் செய்யவே நான் அவனுக்குப் பரதந்திரனாக அவனருளாலேயே அவனைப் பற்றினேன். -அதனால் என்னுடைய உயிர் - அறியாமையும் தீவினையும் பிறப்புமாயே இயங்கிச் செல்கின்ற ஸம்ஸார வாழ்க்கையை அறுத்து இடையறாத ஆனந்த மயமான கைங்கர்யமென்னும் வீடுபேற்றினை அடைந்துவிட்டது என்று தாம் பெற்ற பேற்றை அருளிச் செய்து தலைக்கட்டியருளிஞர்

இங்ஙனம் இவ்வாழ்வார தஞ்சமாகப் பற்றியதும் திருவரங்கனையே, மோகூமடைந்ததும் அப்பெருமானது இன்னருளாலேயே என்னும் மிக முக்கியமான விஷயம் அறியப்படுதலால் இவர்க்குத் திருவரங்கநாதனிடம் உண்டான ஈடுபாடு ஈடுமெடும்பும் இல்லாததென்பது அசைக்க முடியாத தோர் உண்மையாகும். ★

நல்வாழ்த்துக்கள்

'ஸுப்தகிரி' வாசகப் பெருமக்களுக்கும், விற்பனைப் பிரதிநிதிகளுக்கும், ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும் எங்களுடைய மனமார்ந்த புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்கள் பல உரிததாகுக.

ஆசிரியர்.

ஸ்ரீவனதுர்க்கா பரமேஸ்வரி ஆலயம்

சிவபெருமான் வீரசாகஸம் புரிந்த எட்டுத் தலங்களில், காமனை எரித்து சிறப்பு பெற்ற இடமான 'திருக்கொருக்கை' முக்கியமானதாகும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறைக்கு அருகில் உள்ள இந்த ஊரில் காமனைத் தகனம் செய்த ஸ்ரீ வீரட்டேஸ்வரஸ்வாமி ஆலயம் உள்ளது. இவ்வாலயத்திலிருந்து ஒரு பர்லாங்கு தொலைவில் காமனை எரித்த இடம் உள்ளது. அந்த இடம் 'வீழ்த்திக்கட்டை' என்று அழைக்கப்படுகிறது. அந்த குட்டையின் நடுவில் மணல் வீழ்ந்த போன்று வெண்மையாக உள்ளது.

இந்த ஊர் குறுங்கை, கொருக்கை, கொற்கை எனப் பலவாறு அழைக்கப்படுகிறது. இந்த ஊரில் காம தகனமூர்த்தி ஆலயத்திற்கு நிருதி பாதத்தில் நவதுர்க்கையில் ஒன்றான ஸ்ரீவனதுர்க்கை லெக்ஷ்மி அம்சமாக காட்சி அளித்து அருள் பாலிக்கும் கோயில் உள்ளது. ஆலயத்தின் வாயிலில் ஒரு புறம் சண்டி மற்றும் நாகர் உருவமும், மறுபுறம் முண்டி மற்றும் இந்திராணி உருவமும் உள்ளன. பிரகாரத்தில் விநாயகர் சன்னதி உள்ளது. லெக்ஷ்மி அம்சமாக காட்சி அளிக்கும் ஸ்ரீவனதுர்க்கா பரமேஸ்வரி தலை, இடுப்பு, மற்றும் இடதுகால் சாய வாக ஈசானய மூலையைப் பார்த்தவண்ணம் இருக்கிறார். சன்னதி கிழக்கு நோக்கி உள்ளது. திருபங்கமாக காட்சியளிக்கும் அம்பாளின் எட்டு புஜங்களில முறையே சங்கு, சக்கரம், சுத்தி, கபாலம், மணி, சூலம், அபய

ஹஸ்தம் மற்றும் வரத ஹஸ்தமுடன் கொண்டு மகிஷாசுரனை வதம் செய்வது போன்ற வடிவில் தேவி காட்சி தருகிறார். இந்த தேவி விஷ்ணு துர்க்கையாக விளங்குவதால் துளசி பிரசாதம் பக்தர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

இக்கோயிலின் சிவாச்சாரிடம் ஸ்ரீவனதுர்க்கா பரமேஸ்வரியைப் பற்றி கேட்டபோது, "அம்பாளுக்கு கடுகு மிளகாய் தாளித்த நிவேதனம் செய்யக் கூடாது. மேள சத்தம், உரல் உலக்கை சத்தம் கேட்கக் கூடாது. ஆனால் பம்பை, உடுக்கை, சங்கு, எக்காளம் முதலியன அம்பாளுக்குப் பிரியமான வாத்தியங்கள்" என்று விளக்கிக் கூறினார். ஒவ்வொரு வருடமும் ஆவணிமாதம் உத்திர நட்சத்திரத்தில் அம்பாளுக்குச் சிறப்பு அர்ச்சனை நடைபெற்று வருகிறது. தினமும் இரண்டு காலபூஜை நடைபெற்று வருகிறது.

நாற்பத்து எட்டு நாட்கள் தொடர்ந்து பூஜை செய்து வந்த ஒரு ஊமைப் பெண், ஸ்ரீவனதுர்க்கையின் அருளினால் பேசத் தொடங்கிய நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்துள்ளது. தொடர்ச்சியாக ஒன்பது ஞாயிறுக் கிழமைகளில் இராகுகால நேரத்தில் துர்க்கை அம்மனை பூஜித்து வந்தால் நினைத்த காரியங்கள் வெற்றியடையும். இது போலவே

ஒன்பது வெள்ளிக் கிழமைகளில் இராகுகால வேளைகளில் பூஜித்து வந்தால் திருமணம் நடப்பதாக பக்தர்கள் சொல்கிறார்கள். இதுபற்றி ஆலய சிவாச்சாரியாரிடம் கேட்டபோது, முதல் பூஜையின் போது அர்ச்சனைச் சாமான்களுடன் மூன்று மஞ்சள் கிழங்குகளைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் இரண்டை சன்னதியில் வைத்துவிட்டு ஒன்றைக் கொடுத்து விடுவார்களாம். நிறைய பக்தர்கள் இவ்வண்ணம் செய்ததால் பலன் பெற்றதாகக் கூறுகின்றனர்.

பக்தியுடன் வந்து வணங்கும் பக்தர்கள் மனோரதத்தை பூர்த்திசெய்து கண்கண்ட தெய்வமாக விளங்கும் ஸ்ரீவனதுர்க்கையை தினமும் மக்கள் பல இடங்களிலிருந்து வந்து வணங்கி இறையருள் பெற்றுச் செல்கின்றனர். வந்து வணங்கும் பக்தர்களின் துன்பங்களை நீக்கி வாழ்வில் அமைதி அளித்து வருவது ப்ரத்யட்சமாகத் தெரிகின்றது. திருக்கொருக்கையில் கோயில்கொண்டு அருள் பாலிக்கும் அன்னை ஸ்ரீவனதுர்க்கா பரமேஸ்வரியை நாமும் பக்தியுடன் வணங்கி அருள் பெறுவோமாக!

“சாவ மங்கல மாங்கல்யே சிவே
சர்வார்த்த சாதகே
சரண்யே த்ரயம்பகே கௌரி
நாராயணி நமோஸ்துதே.”

திரு. உ. வெங்கடேசன், எம்.ஏ.,
வைத்தீஸ்வரன்கோயில்

திருப்பாவை உதயம்

(ஸ்ரீமந் நாராயணனின் வராஹ வதார காலத்தில் பூமிப் பிராட்டியின் உள்ளத்தில் 'திருப்பாவை'யின் 'கரு' உருவாகியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ண வதாரத்திற்குப்பின், கலியுகத்தில், ஸ்ரீ ஆண்டாளின் திருமுக மண்டலத்திலிருந்து அது, வேதமனைத்திற்கும் வித்தாக ஜனித்தது. தேசிய நல்லாசிரியர் விருது பெற்ற இக்கட்டுரையாளர், இது பற்றிய விவரத்தை, இக்கட்டுரையில் விளக்குகிறார் (ஆ-ர்)

ஸ்ரீமந் நாராயணனின் திவ்ய மஹிஷி பூமிப் பிராட்டி, கலியில் கோதை நாச்சியாராக அவதரித்து 'திருப்பாவை' என்கிற அற்புதமான பாசுரங்களை உலகிற்கு அளித்தாள். 'வேதமனைத்திற்கும் வித்து', என இந்தத் திருப்பாவை பின்னோரால் பாராட்டப்பட்டது. வேத புருஷனாகிய எம்பெருமானின் பிராட்டியாகிய இவளது பாசுரங்கள் வேத மனைத்திற்கும் வித்தாக இருப்பதில் வியப்பில்லை. இந்த வித்து யாரால் எப்பொழுது ஊன்றப்பட்டது? என்பது ஒரு சுவைமிக்க நிகழ்ச்சியாகும். ஸ்ரீ வராஹாவதார கார்யம் முடிந்த ஸமயம். பிரளய ஜலத்திற்குள் அமுங்கி இருந்த பூமிப் பிராட்டியைத் தமது பராக்கரமத்தால் ஹிரண்யாக்ஷன் என்பவன் அடக்கி, வெளிவராமல் செய்திருந்தான். ஜகத் காரணபூதனான ஸ்ரீமந் நாராயணன், வராஹவதார மெடுத்து, அவனுடன் போரிட்டுப் பூமிப் பிராட்டியை வெளியே கொண்டு வந்து உரிய இடத்தில் நிலை நிறுத்தினார். 'ஸ்ரீ வராஹ புராணம்' இது பற்றி விரிவாக விளக்குகிறது. ஆழ்வார்களும், இந்த விசித்திரமான அவதாரத்தை வியந்து பலபடிகளில் பாடியுள்ளனர். திருமங்கை ஆழ்வார்,

“தீது திங்கள் பொங்கு கடரும உமபா
உலகேழினோடு முடனே
மாதிரமண சுமந்து வடகுன்ற நின்ற
மலையாறும் ஏழுகடலும்
பாதமர்குழ குளம்பின் கமண்டலத்தி
னொரு பாலொடுங்க வளாசேர்
ஆதிமுன் ஏனமாகி அரணையுமாததி
அது நம்மை யாளுமரசே”
என்று பாடியுள்ளார்.

“உத்திருதாஸி வராஹேண”
என்று வேதமும் குறிப்பிடுகிறது

அந்த ஸமயம், ஹிரண்யாக்ஷனது தொல்லைக்கு ஆளான பூமிப் பிராட்டியைத் தமது மடியில் அமரச்செய்து ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஆறுதல் கூறினார். அப்பொழுது பூமிப் பிராட்டி, 'நாதா! எல்லோரும் நம் குழந்தைகள் தானே! சிலர் மட்டில் அரக்க குணத்துடன் தீங்கிழைக்கின்றார்களே! அவர்களையும் நல்ல குணமுள்ளவர்களாக படைத்திருந்தால் இது போன்ற கொடிய நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படாமல் இருக்குமல்லவா?' என்று கேட்டாள். அதற்கு ஸ்ரீமந் நாராயணன், 'நான் எல்லா ஜீவராசிகளையும் ஸமமாகவே பாவிக்கிறேன். (ஸமோஹம் ஸர்வ பூதேஷு) எனக்கு பிரத்யேகமாக வேண்டியவன், வேண்டாதவன் என்பவர் எவருமில்லை. (நமேத்வேஷ்யோஸ்தி நபரிய:) பிறப்பு, அவனவனது அனுகூல ஸஞ்சிதமான கர்மாக்களின் பயனும் மாறுபட்டு விடுகிறது. நெல் விதைத்தவன் நெல்லையும், கரும்பு நடவன் கரும்பையும் அறுவடை செய்வது போல, 'புணய. புண்யே ந சர்மணபவதி, பாப பாபேந' புண்யகர்மாக்களைச் செய்ததால் நற்பிறப்பும், பாபகாரியங்களைச் செய்ததால் தால தீய ஜன்மாவும் உண்டாகிறது' என்று விளக்கினார்

பிறப்பும், பாபகாரியங்களைச் செய்ததால் தீய ஜன்மாவும் உண்டாகிறது' என்று விளக்கினார்

அஹம் சிஷ்யாச தாலேச
பக்தாச தவயி மாதவ |
மதகருதே ஸர்வ பூதாநம்
லகூபாயம் வத ப்ரபோ ||

நான் தங்கள் சிஷ்யையாகவும், பக்தையாகவுமிருந்து தங்களிடம் வேண்டிக் கொள்கிறேன். கிருபை கூர்ந்து எனக்காக, எல்லா ஜீவராசிகளும் நற்கதியடையும் நிலையில் எளிய வழியை உபதேசித்தருள வேண்டும்' எனப் பரிவுடன் வேண்டிக் கொண்டாள். அப்பொழுது, கருணாமூர்த்தியான எம்பெருமான், 'எவனொருவன் நல்லமனோநிலையில் என்னை நினைந்து வழிபடுகிறானோ, அவன், இறக்கும் தருவாயில் உணர்வு அற்று கல்போலும் கட்டை போலும் நினைவற்று இருந்தாலும், நான் அவனை நினைந்து அருள் செய்து நற்கதி அடையச் செய்கிறேன்' என்பதை,

ஸ்திதே மணாளி ஸுஸ்வஸதே சரீரே
ஸ்தி யோ நர: |
தாது ஸாமயே ஸ்திதே ஸமர்த்தா
விச்வரூபஞ்ச மாமஹம் ||
ததஸ்தமமரிய மாணந்து காஷ்ட,
பாஷாண ஸந்நிபம் |
அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி
பரமாம் கதிம் ||

எனக்கூறி அருளினார். இதுதான் வராஹ சரணாகதி என்று போற்றப்படுகிறது. 'தேவி, ஒரு புஷ்பத்தை

பண்டித சிரோமணி,

ஸ்ரீ ஏ. எஸ். ரங்கநாதாச்சாரியார்
சுரோடு.

பகவானின் ஐந்து தோற்றங்கள்

ஷெக்ஸ்பியர் நாராயணன் ஐந்து வித தோற்றங்களில் ஸேவை சாதிப்பதாக முன்னோர் பகர்வர். இந்த ஐவகைத் தோற்றங்களைத் திருப்பாவையில் ஆண்டாள் 'புள்ளஞ்சிலம்பின காண்' என்கிற பாசுரத்தில் விளக்கும் நயததை காண்போம். 'புள்ளரையன் கோவில்' என்பதால் 'அர்ச்சை'யும், 'காலோச்சி' எனப்பதால் விபவமும், 'வெள்ளத்தரவில்' என்பதால் 'வியூஹமும்', 'வித்தினை' என்பதால் 'பரமும்', 'உள்ளத்துக்கொண்டு' என்பதால் ஹார்தமும் குறிக்கப்படும் அழகினை ரசிப்போம்.

— பாதூர்-புரணம் ரங்கராஜச்சாரியார்—திருப்பதி.

என மீது சமர்ப்பித்தாலும், ஒரு பாசுரம் பாடினாலும் நான் அவர்களுக்கு அருள் செய்யக் காத்திருக்கிறேன்'.

'மாலா, கேய ஸமர்ப்பணம் மம முதா'

'அது கூடச் செய்ய மாட்டேன் என்கிறார்களே' என்று தமது வருத்தத்தை தெரிவித்துக் கொண்டார். பூமிப் பிராட்டியின் திருமுகம் மிகவும் வாடியது. பகவான் மேலும் சொல்லலானார். 'தேவி! நான் உனக்கு ஒரு சிறு நிகழ்ச்சியை சொல்கிறேன். கவனமாகக் கேள்' என்று மேலும் பேசத் தொடங்கினார். தேவியும் மிக்க ஆர்வத்துடன் கேட்டாள்.

பாரத தேசத்தின் தென் பகுதியில், தாம்ரபரணி நதி பாயும் மிகப் புனிதமான பிரதேசத்தில், திருக்குறுங்குடி என்று ஒரு திவ்ய தேசமுள்ளது. அங்கு நாம் அனாதிகாலமாக அாச சாரூபியாக இருந்து அனுக்ரஹித்து வருகிறோம். அங்கு வேத, சாஸ்திர பாரங்கதர்களான அந்தணர்களும், மற்றும் பக்தர்களான எல்லா ஜாதியினரும் இருக்கிறார்கள். அவ்வூரில் ஒரு அந்தயஜன். தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்தவன். அவனுக்கு என்னிடம் மிக்க ஈடுபாடு. அவன், அவனது ஆசார முறைகளை மீறாமல், தினமும் அதிகாலையில் அவ்வூரிலுள்ள திருக்குளத்தில் நீராடி விட்டு, ஆலய வாச

லில் நின்று, ஓரிரு பாசுரங்களை மன முருகப் பாடிவிட்டு, பின்னர் தனது குலத் தொழிலைச் செய்து வந்தான்.

ஒரு நாள் அதிகாலையில் அவன் திருக்குளத்திற்குச் செல்லும் சமயம், ஒரு பிரம்ம ராக்ஷஸ் அவனை வழிமறித்து, அடித்துக் கொல்ல வந்தது. அவன் சொன்னான், 'ஏ பேயே! சற்று இரு. நான் இன்றைய அனுஷ்டானத்தை முடித்துக் கொண்டு என் பிரார்த்தனையைச் செய்துவிட்டு வருகிறேன். பிறகு நீ உன்னிஷ்டப்படி என்னைக் கொல்லலாம்' என்று வேண்டினான். பிரம்மராக்ஷஸ் முதலில் மறுத்தது, முடிவாக விரைவில் திரும்பி வருமாறு அனுமதி அளித்தது. அவனும் குளத்தில் நீராடிவிட்டு, ஆலய வாசல் சென்று, கைசிகப் பண்ணில் ஒரு பாசுரத்தை என்மீது பாடிவிட்டு, பேய் முன்வந்து நின்றான். பேய்க்கு ஒரே வியப்பு. இப்படி எவனாவது சாவிற்குத் துணிந்து வருவானா? அது அவனிடம், 'சொன்னபடி வந்துவிட்டாயே, உனக்கு என்னைக் கண்டு பயமில்லையா? நீ சாவுக்கு அஞ்சவில்லையா?' என்று கேட்டது. அவன், 'ந பிபேதி குதச்சன,' 'அபயம் கரோ பவதி' என்றெல்லாம் சொல்லியுள்ளபடி பக்தர்கள் எதற்கும் அஞ்சமாட்டார்கள் என்று பேசப்பட்டுள்ளது உனக்குத் தெரியுதா? மற்றும், சாவுக்கு நான் ஏன் அஞ்ச வேண்டும்?

அது, உடலுக்குத்தானே! எனது ஆத்மாவை உன்னால் அழிக்க முடியாது. உடலை யாராலும் காக்கவும் முடியாது. ஆகையால்தான், ஸத்யம் தவறாமல் சொன்னபடி உடமுன வந்தேன்' என்றான். பிரம்மராக்ஷஸ் இவனது பேச்சைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்தது. 'சரி, நீ உனது தினசரி காரியமாகக் கோயிலுக்குச் சென்றாயே! அங்கு என்ன செய்தாய்? என்ன பிரார்த்தனை செய்தாய்?' என்று கேட்டது. அவன், உடனே எம்பெருமான் மீது ஒரு பாட்டைப் பாடினான். அது கைசிகம் என்ற பண்ணில் அமைந்தது. இந்தப் பாசுரத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பிரம்ம ராக்ஷஸ் தன் வடிவம் மாறி, அதனுடைய பழைய அந்தண சரீரத்துடன் காக்கியளித்தது. மேலும் அது 'நான் வேத மோதிய அந்தணனை இருந்தேன். அனுஷ்டானத்தில் தவறு நேர்ந்ததால் ப்ரம்மராக்ஷஸ் ஆனேன். நீ பாடிய பாசுரத்தைக் கேட்டதால் என் பாபம் நீங்கி புனிதமடைந்து விட்டேன்' என்று சொல்லி விடை பெற்றது. என்மீதுள்ள ஒரு பாட்டை சாதாரணமாகக் கேட்டதற்கே அத்தனைப் பயன் கிட்டியது. அவனை, 'நம் பாடுவான்' எனக்கூறி அவனுக்கு மோக்ஷமளித்தோம். யாராவது, பக்தியுடன் தாமே பாடினால் மேலும் எத்தனை சிறப்படைய முடியும்? என்று கதையைச் சொல்லி முடிந்து இதை விட எளிய மார்க்கம், திருந்துவதற்கு நற்கதியடைவதற்கு, என்ன செய்ய முடியும்' என்றார்.

பிராட்டி, 'சுவாமி ஒரு வேண்டு கோள். அடியேனுக்கு பூமியில் ஒரு அவதாரமெடுக்க அருள் கூற வேண்டும். அடியேன், தேவரீர் மீது பாமாலைகளாலும், பூமாலைகளாலும் அர்ச்சித்து, இந்த வழியைப் பின்பற்றுமாறு மக்களுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டும். இதுவே எனது பிரார்த்தனை' என்றாள். பகவானும் ஒரு மந்த ஹாஸத்துடன், அதற்கென்ன தக்க ஸமயத்தில் அப்படியே செய்யலா

மென அருள்பாலித்தார். இப்படியாக வராஹாவதார காலத்தில் பூமிப் பிராட்டியின் திரு உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட வித்துதான், பிறகு கலியில், அவள் ஆண்டாளாக அவதரித்த ஸமயம் 'திருப்பாவை'யாகவும், 'நாச்சியார் திருமொழி'யாகவும் மலர்ந்தது.

வராஹாவதாரத்திற்குப் பின், எம்பெருமான் பல அவதாரங்கள் எடுத்த போதெல்லாம், மஹா லக்ஷ்மியே ஸ்ரீ ஸீதையாகவும், ஸ்ரீ ருக்மிணியாகவும் அவதரித்து விட்டாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதாரம் முடிந்தபின் ஒரு நாள் பூமிப் பிராட்டி,

“பூர்வம் வாரிநிதௌ வராஹவபுஷா
மக்ஞமஸமுத்ரித்யமாம்,
அங்கேநாத, நிதாய ஸர்வ ஸுகரர்
முக்தே ருபாயஸ்த்வயா |
மாலாக்யே ஸமர்ப்பணம் மம முதே
தயுக்தம் தமேவாதூன,
ஜாதாஹம் புவி தாச்யாமிக்ருபாமே
தேஹ்யனுக்ஞாமிதி” என்று,

‘நாதா! வராஹாவதார ஸமயத்தில் எனக்குத் தருவதாகச் சொன்ன சந்தர்ப்பம், இன்னமும் கிட்டவில்லையே? நான் மாலைகள் சமர்ப்பிக்கவும், பாசுரங்கள் பாடவும் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லையே!’ என்று ஏக்கத்துடன் பகவானிடம் நினைவூட்டினான். பகவான் சிரித்துக் கொண்டு, ‘உன் கருணையே கருணை! ஜீவராசிகளை நம் பக்கம் திருப்புவது அவ்வளவு எளிதில்லை. நான் ராமாவதார காலத்தில், ‘ஒரு தடவை என்னைச் சரணமடைந்தவர்கட்கும், உன்னைச் சார்ந்தவன் என்று கூறுபவனுக்கும், அவன் யாராயிருந்தாலும் அபயமளிக்கிறேன்’ என்று சொன்னேன். ராவணாதிகள் திருந்தினார்களா? போகட்டும். மறுபடியும் கிருஷ்ணாவதார ஸமயம், அர்ஜுனனை சாக்கிட்டு, மறுபடியும் இதே தத்துவத்தை, ‘எல்லாவிதமான கர்ம பலன்களையும் விட்டு விட்டு என்னைத் தஞ்சமடைவாயாக நான் உன்னை எல்லா பாபங்களிலிருந்

கன்றுடன் தாய்

ஒரு சமயம் அகாசுரன் என்பவன் மலைப்பாம்பாக மாறினான். மலையின் பெரிய குகை போல் தனது வாயைத் திறந்து வைத்துக்கொண்டான். அப்போது அந்த வழியாக வந்த பசுக்களையும் கன்றுகளையும் விழுங்கினான். இதைக் கண்ட கிருஷ்ணன் அதன் கழுத்தில் புகுந்தான். தனது திருமேனியை வளர்த்துக்கொண்டு அதன் தலையைப் பிளந்து பிராணனைப் போக்கினான். கன்றுகளோடு கூடிய பசுக்களைக் கிருஷ்ணன் காத்தருளினான். அதனால் கிருஷ்ணாவதார காலத்தில் கறவைகள் (பசுக்கள்) கன்றுகளுடனே இருந்ததாம். இதையே ஆண்டாள் ‘கற்றுக்கரவை’ என்கிற 11-ஆவது திருப்பாவை பாசுரத்தினால் விளக்கம் தருகிறார்.

— பரதூர்-புராணம் ரங்கராஜாச்சாரியார் — திருப்பதி.

கும் விடுவித்து, மோக்ஷமடையச் செய்கிறேன், வருந்தாதே’ என்று சொன்னேன். இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஞானிகளான பீஷ்ம, த்ரோணாதிகள்கூட, மாறாமல் தம் வழிகளிலேயே சென்றனர். அப்படியிருக்க நீ அவதரித்து பாசுரம் பாடி என்ன திருத்திவிடப் போகிறாய்?’ என்றார். பூமிதேவி, மிகவும் கலக்கமடைந்தாள். எனினும் சமாளித்துக் கொண்டு, ‘ஸ்வாமி! தாங்கள் ராமாவதார காலத்தில் கூறியவைகள் கடலின அலை ஓசைகளால் அனைவரது செவியிலும் விழாமல் போயிருக்கும். ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதார காலத்தில் போர்க்கள சந்தடியில் உங்கள் வார்த்தை எடுபடாமல் போயிருக்கும். நான் இனிய தமிழில் பாசுரம் பாடுவதுடன், அனுஷ்டித்தும் காட்டினால், மக்கள் மாறக்கூடும். குழந்தைக்கு நோய் வந்தால் அம்மாதானே பத்தியமிருந்தாக வேண்டியுள்ளது. ஆகவே நான் நிச்சயம் ஜனங்களை மாற்ற முடியும்’ என்று பதிலுரைத்தாள்.

பகவானும், ‘கலெள தத்ஹரி கீர்த்தனத்’ என்பதை நினைந்து, அதே

வராஹ கேஷத்ரமான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே, மிகப் புனிதமான திருத்துழாய்ச் செடியின் அடியிலே பூமிப் பிராட்டியை அவதரிக்க அருள் செய்தார். வேத வடிவான கருடாழ்வான் விஷ்ணு சித்தர் என்ற பெயருடன் தோன்றி ஜனகனைப் போல் காரணத்தந்தை ஆனார். ஆண்டாள் நிலையில் இருந்து திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி பாசுரங்களைப் பாடிய பூமிப் பிராட்டி, தமது வராஹாவதார காலப் பேச்சை, பகவானுக்கு நினைவூட்டுவது போல் கீழ்க்கண்ட பாசுரத்தை நாச்சியார் திருமொழியில் அருளியுள்ளது சுவைமிக்கது.

“பாசி தூர்த்துக்கிடந்த பார்மகட்குப்
பண்டொரு நான்,
மாசுடம்பில் நீாவாரா மானமிலாப்
பன்றியாம்,
தேசுடைய தேவா திருவரங்கச்
செல்வனார்
பேசியிருப்பனகள் போக்கவும்
பேராவே”

—ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

*

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம்

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா நித்ய அன்னதான திட்டம்

இவ்வுலகில் ஏழைகளுக்கு உணவு இடுதலைவிட வேறு எந்தவிதமான தர்மமும் சிறந்தது இல்லை. அதிலும் திருவேங்கடவன் குடி கொண்டிருக்கும் திருமலையில் யாததிரிகளுக்கு இலவசமாக உணவு வழங்குதல் மிகவும் அருளுடையது. இவ்வகையில் தி.தி. தேவஸ்தானம், திருமலைக்கு வரும் பகதர்களுக்கு இலவசமாக “முழுச் சாப்பாடு” அளிகரும் வகையில் “ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா நித்ய அன்னதான திட்டம்” ஒன்றினைச் செயற்படுத்துகிறது.

திட்டம் எப்படி வேலை செய்கிறது

- * தேவஸ்தானத்திற்கு ரூ. 10 இலட்சம் அல்லது அதுபோன்று பல மடங்கு நன்கொடை அளிக்கவேண்டும். தி.தி.தே. அத்தொகைக்கு ஈடான தன பங்கினைச் செலுத்தும். மொத்தத்தொகைக்கு வரும் வட்டித் தொகையிலிருந்து நாள்தோறும் 400 யாத்திரிகர்களுக்கு உணவு வழங்கப்படும்.
- * நன்கொடைகள் யாவும் தனிமனிதர்கள், சிறு கழகங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள் ஆகியோரிடமிருந்து பெறப்படும்.
- * உணவு அருந்தும் கூடத்தில் நன்கொடையாளர்களின் பெயர் முக்கிய இடத்தில் வைக்கப்படும்.

பயன்களும் உதவிகளும்

- * வருடத்தில் மூன்று நாட்களின்போது திருமலையில் நன்கொடையாளர் தன் குடும்பத்தாருடன் இலவசமாகத் தங்கவும், மேலும் அவர்களுக்கு ஹாரத்தியுடன் இலவச தரிசன வசதியும் செய்து தரப்படும்.
- * எண் 80 (ஜி) பிரிவின்கீழ் நன்கொடையாளர்கள் வருமான வரிவிலக்குப் பெறுவார்கள்.
- * நாள்தோறும் நடைபெறும் இறைவனின் கொலுவு சேவையின்போது நன்கொடையாளரின் பெயரும் கோத்ரமும் வாசிக்கப்படும்.
- * இத்திட்டப்பணியினை மேற்பார்வையிடும்வகையில், ஆலோசனைக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக நன்கொடையாளர்கள் சேர்க்கப்படுவர்.

இதுவரை கீழ்வரும் நபர்கள் இத்திட்டத்திற்கு நன்கொடை அளித்துள்ளனர்.

1. திரு. எல். வி. ராமய்யா - சென்னை. ரூ. 10 இலட்சம்
2. திரு. மன்சிங்கா - பம்பாய். ரூ. 20 இலட்சம்
3. திரு. ஆர். பி. கோயங்கா - கல்கத்தா ரூ. 10 இலட்சம்
4. திரு. ஈஸ்வா பிரஸாத் பொத்தா - கல்கத்தா. ரூ. 10 இலட்சம்
5. திரு. நாட்பேயா அம்பானி - ரிலையன்ஸ் டெக்ஸ்டைல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் - பம்பாய் ரூ. 10 இலட்சம்
6. திரு. பி. எம். கைதான் — கல்கத்தா — ரூ. 10 இலட்சம்.
7. திரு. ஜலான் — கல்கத்தா — ரூ. 10 இலட்சம்.
8. திரு. எம். ஆர். சாபரியா அற நிறுவனம் எண் 1 — பம்பாய் — ரூ. 10 இலட்சம்.
9. திரு. ராமநாத கோயங்கா — சோமேன், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை குழு. — ரூ. 10 இலட்சம்.

மேலும் பல பக்தர்கள் பயன் பெற தாராளமாக உதவுங்கள்.

மேலும் முழு விவரங்களுக்கு:

செயலாட்சித்தலைவர், தி. தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி - 517501. ஆந்திர மாநிலம்.

செயலாட்சித்தலைவர்.

திருமால் திருப்பதிகள்

இயற்கை வாழ்வில் கட்டுண்டுக் கிடந்த பழந்தமிழர், இயற்கைச் சூழலில் காட்சி வழங்கிய இறைவனுக்கு நிலங்கள் தோறும் வேறு வேறு பெயரிட்டுக் கோயில்கள் அமைத்து, விழாக்கள் ஏற்படுத்தி இன்புற்றனர்.

திருமால் முல்லை நிலக்கடவுளாக விளங்கினார். சங்க நூல்களாகிய பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை நூல்களில், புலவர்கள் இவரைப் பலவாறு சிறப்பித்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திருமால், இவவுலகம் முழுமையும் ஏக்காலத்தில் தன் மணி வயிறறில் அடக்கியிருக்கும் பெருவடிவமைப்பையும், அனைத்துயிருள்ளும் மறைமுகமாய்க் கலந்து நிற்கும் நுணுக்க வடிவமைப்பையும் பெற்றவா.

“திருவாழ்மார்பா, திருத்துழாய் வாசன, தம கொப்பூழில் தோன்றிய தாமரைப் பூவில் நான முகனைத் தோற்றுவித்தவர், அடியவர்களுடைய பகைவரை அழித்த புகழாளர், முதல் முறை இடைமுறை, கடைமுறை நிலையில் அவர் பிறவாப் பிறப்பில்லை. பிறப்பித்தோர இல்லை. தனித்தகுதி உடையவா. அவர் புகழ் அளப்பரியது”, என்று பலவாறாகப் புகழப்படும திருமாலையும் அவர் உறையும் கோயிலையும் கல் வெட்டில இடம் பெறும் வகையையும் அனைவரும் அறிந்தது அகமகிழ்வோம்.

ஆழ்வாக்கள் காலத்தில் 108 திருப்பதிகள் பாடப்பெற்றன. இவை பெரும்பாலும் செங்கற்கோயில்களாகவே இருந்தன. மகேந்திரவர்மன் காலம் முதல் குடைவரைக் கோயில்களும், பின்னர் கற்றளி அமைப்புகளும் தோன்றலாயின.

மகேந்திரவர்மன் காலத்தில மகேந்திரவாடி, மாமணூர், சிங்கவரம், நாமக்கல் என்ற ஊர்களில் திருமால் கோயில்கள் சமைத்தனர். பல்லவர் வளர்த்த கற்றளி கலை, விசயாலயன் வழிவந்த சோழமன்னர்களை காலத்தில் ஏறபட்ட பேராதரவால் மிக்க உச்ச நிலையை அடைந்தது.

மாடக்கோயில எனபது வேறொரு வகைக் கோயிலாகும். இம்மாடக் கோயில் சங்க காலத்தை ஒட்டி அரசாண்ட கோச்செங்கட் சோழன் வரலாற்றோடு இணைத்துப் பேசப்படுகிறது. கோச்செங்குணன் முற்பிறப்பில் திருவாணைக்காவில் சிலந்தியாகப் பிறந்து, திருவாணைக்காவுடையப் பெருமான மீது, நாவல் இலைகள் விழாதவாறு தன் வாய் நூலால் விதானம் அமைத்து வழிபட்டான். அதே காலத்து யானையொன்று அப்பெருமான மீது, பகதிகொண்டு நாடோறும் காவிரி நீரைத் தனது திக்கையால் கொணர்ந்து பெருமானை நீராட்டிப் பூவிட்டு வழிபட்டது. யானை நீராட்டினால் சிலந்தி பினிய வலை விதானம் சிதைந்தது. இப்படிப் பல முறை நிகழ்ந்தன.

பின் ஒரு நாள் சிலந்தி, யானையினது திக்கைக்குள் நுழைந்து துன்புறுத்த, யானை துதிகையைப் பாரையில் மோதவே சிலந்தி கோச்செங்கட் சோழனைத் தோன்றினாள். அவன், யானை ஏறி உள்ளே நுழையாதவாறு மாடக் கோயில எழுப்பது சமைத்தான் என்பதை, திருமங்கை மன்னர்,

“முருக்கிலங்கு கனித்துவர்வாய்ப்
பின்னை கேள்வன
மன்னெல்லாம் முன்னவியச்
சென்று வென்றிச்

செருக்களத்துத் திறலழியச் செறற
வேந்தலா
சிரந்துணித்தான திருவடிநும்
சென்னிவைப்பீர்
இருக்கிலங்கு திருமொழிவாய்
என தோளீசற்கு
எழில்மாடம் எழுப்பது
செய்துலகமாண்ட
திருக்குலத்து வளச்சோழன்
சோந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம்
சோமின்களே! ”

என்று குறிப்பிடுகிறார் என்றால், அது பண்டைக்காலத்து வைணவப் பெரியோர்கள் மதவேறுபாடும் காழ்ப்புணர்வில்லாமலும் இருந்தனர் என பதைக்காட்டுகிறது.

விலியனார் திரு. ந. வேங்கடேசன்.

திருமால்புர்க்கோயிலில் (திருமாற்பேறு) நமமாழ்வாருடைய பதிகங்கள் உள்ளிட்ட நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தை ஒதுவார்க்கு ஊதியம் வழங்கத் திருமால்புரத்தின் பககத்துச் சிற்றூராகிய கோவிந்தபாடியில் ஒரு நிலம் நன்கொடையாக வழங்கப் பெற்றுள்ளது. முதற்பராதகன ஹேமகர்ப்பம், துலாபாரம் முதலிய நற்செயல்கள் செய்தான்.

ஹேம கர்ப்பத்தாலும், துலாபாரத்தாலும் கொள்ளப்பட்ட பொன்னும் மணிகளும் தெய்வங்களின் அணிகலன்களுக்கும், கோயில் கட்டிடங்களை விரிவாக்குதற்கும், கோயில் முன்னேற்றத்திற்கும் பயன்படுத்தப் பெற்றன. உத்தரமேரூர் சுந்தரவரதப் பெருமாள் கோயில் துலாபாரதானத்தால் பெரும்பயன் பெற்றது. அது முதல் அக்கோயில் துலாபாரக்

இடைமருது

மருத மரத்தை ஸதலமரமாகக் கொண்டு புகழ் பெற்ற சிவத்தலங்கள் மூன்றாகும். அவைகளை முறையே முதல மருது, இடைமருது மற்றும் புடைமருது என வழங்குவா.

முதல் மருது ஆந்திர மாநிலத்தில், கர்னூல் அருகே உள்ள ஸ்ரீ சைலம், திருப்பருப்பதம் மற்றும் மல்லிகார்ச்சுனம் என அழைக்கப்படும் திருத்தலமாகும்.

புடைமருது தென்தமிழ் நாட்டில் உள்ள திருப்புடைமருதூர் என்று வழங்கப்படும் சிவத்தலமாகும்.

இடைமருது தமிழ்நாட்டில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திற்கும் மயிலாடுதுறைக்கும் இடையே உள்ள திருவிடைமருதூர் என்று சிறப்பிக்கப்படும் திருத்தலமாகும்.

இனி, இங்கே இடைமருதுவின் சிறப்பைப் பற்றி காண்போம்.

இத்திருத்தலம் காவிரியின் தென்கரையில் உள்ளது. மூவராலும் பாடல் பெற்ற பெருமையுடையது. பட்டினத்தாரா தனது 'திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை' என்ற நூலில் இத்திருத்தலப் பெருமையினை விளக்குகிறார். வசிட்டர், சிவவாககியர், பத்திரகிரியார் உள்பட பல முனிவர்களும், தேவர்களும் இங்குறையும் ஈசனைப் பூசிக்கத் தாக வரலாறு கூறுகிறது.

பட்டினத்தார் சிலை கீழ்க்கோபுர வாசலிலும், பத்திரகிரியார் சிலை மேலக்கோபுர வாசலிலும் உள்ளன. இவ்விருவரும் இங்குப் பல நாள் தங்கி அருள் பெற்றதாகக் கூறுவர்.

மௌனமாய்த் தவஞ்செய்யும் மூகாம்பிகை அம்மை கோவில் வெளியில் தென்புறத்தில் உள்ளது.

இத்திருத்தலத்தைச் சுற்றி சிவாலய அமைப்புப்படி நடேசர் சந்நிதி சிதம்பரமாகவும், தட்சிணமூர்த்தி சந்நிதி ஆலங்குடியாகவும், நவக்கிரகக்கோயில் சூரியனார் கோயிலாகவும், விநாயகர் சந்நிதி திருவலஞ்சுழியாகவும், முருகர் சந்நிதி சுவாமிமலையாகவும், வைரவர் சந்நிதி சீர்காழியாகவும், சண்டீசா சந்நிதி திருச்சேய்ஞலூராகவும் பரிவார சந்நிதிகளாக அமைந்திருப்பது இத்திருத்தலத்தின் தனிச் சிறப்பு என்று கூறுவர்.

இங்குறையும் ஈசனை மகாலிங்கேசுவரா என்றும் மருதவாணர் என்றும் அழைக்கின்றனர். அம்மையின் பெயர் நளமுலை நாயகி ஆகும். தலமரம் ஏறகனவே கூறியபடி மருதமரமாகும். தீர்த்தம் காவிரி ஆறாகும் ஆனால் இத்திருத்தலத் தீர்த்தப் பகுதி அயிராவனத்துறை என வழங்கப்படுகிறது.

தைப்பூசத்தில இங்குறையும் இறைவனுக்கு நடைபெறும் புனித நீராட்டு விழா சிறப்புடைத்தாகும்.

இத்திருக்கோயிலின் பெரிய சுற்றுப் பிரகாரத்தைச் சுற்றி வழிபடுவோரின் இனன்களும், நோய்களும் நீங்குமென்று கூறுவர். சிறப்பாக 'மனநோய்' விலகும் என்று விளம்புவர். வரகுணதேவரைப் பற்றிய வரலாறு இதனைப் பறைசாற்றுவதாக உள்ளது.

வாருங்கள்! திருவிடைமருதூருக்கு!!

— முடிவை முத்து.

கோயில் என்று அழைக்கப்பெற்றது. ஒரு கோயிலில் துலாபார தானம் நிகழ்ந்தது என்றால், அந்நாள் அக்கோயில் வரலாற்றிலும், அக்கால மக்களின் வாழ்க்கையிலும் ஒரு பொன்னாளாகும்.

வரலாறு விளக்கும் திருமால் கோயில்கள்:- காஞ்சிபுரம் வரதராஜப் பெருமான—தாயார் சன்னதியில் வடபுறத்தில நிற்கும் கல்லில் கீழ்வரும் செய்தி பொறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

தோடரமல்லா எவபவர் காநாடக நவாப் சதாததுல்லாகானிடம் சேனாபதியாக இருந்தவர். செஞ்சி அரசன் தேசிங்குராஜனுடன் போர் புரிந்தவரும் இவரே. சுமார் கி. பி. 1688 இல் தென்னாட்டில் உள்ள மராத்தியர்களை முறியடிப்பதற்காகத் திலலி பாதுஷா அவரங்கஜிப், ஒருபடை திரட்டி அனுப்பி வைத்தான். அப்படைகள் வரும் இடங்களில் உள்ளகோயில்களை இடித்தும், விக்கிரகங்களை உடைத்தும் விடுவார்களே என்று கருதி, தமிழ்நாட்டுக் கோயில் நிர்வாகிகள் தற்காப்பிற்காகத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்தார்கள் அந்த வகையில் காஞ்சி வரதராஜர் திருவுருவம் உடையார்பாளையம் காட்டுக்குப் போய்ச் சோந்தது.

கலவரம் நீங்கி நாட்டில் அமைதி நிலவியதும், கோவில் விக்கிரகங்களைத் திரும்பக் கொணர்ந்து பிரதிஷ்டை செய்ய விரும்பினர். ஆனால், திருமேனியைக் கண்டு வணங்கிப் பக்தி பரவசம் கொண்ட உடையார்பாளையம் பாளையக்காரர் அம்மூர்த்தியைத் திரும்பக் கொடுக்க மறுத்து விட்டார். பின்னா ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவராஜகாசாரிய ஆத்தான் ஜீயர், தம் சிஷ்யா லாலா தோடரமல்லருடைய உதவியை நாடினார். அவர் படையுடன் சென்று பாளையக்காரர்களை மிரட்டி, விக்கிரகத்தைத் திரும்பப் பெற்று வந்தார். பின்னர் மூர்த்தி பல சிறப்புக்களுடன் கோவிலில் பிரதிஷ்டை செய்யப்

பெற்றது. இன்றும், இதையொட்டி வரதராஜக் கோவிலில் ஆண்டு தோறும் உடையார்பாளைய உற்சவம் நடைபெறுகிறது.

இது போன்றே திருவரங்கநாதர் திருவுருவத்தை ஊர் ஊராகத் தூக்கிச் சென்றார்கள். இறுதியில் விஜய நகர அரசனான கபபண உடையாரின் தளகாத்தரான கோபண்ணாவினால் அத்திருமேனி திருமபலம் ஸ்ரீரங்கத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்றது.

கோயில்கள ஓரினத்தாரை மட்டும் ஆதரித்தது என்று கூறும் கூற்று ஆதாரமற்ற கருத்து என்று கூறும் கல்வெட்டுகள் பல உள்ளன, கோயிலில் பணியாளர்களாக கற்றுத் தேர்ந்த அந்தணர்களுக்கும், அடியார்களுக்கும், யாத்திரிகர்களுக்கும், உணவிடுதல், சந்தனம் அரைப்பவர், திருச்சுற்றுலாவின போது குடைபிடிப்பவர், திருநந்த வனம் அமைப்பார், பூப்பறித்து வருவார், மாலைகள் தொடுப்பார், கோயிலைப் பெருக்கி மெழுகிச் சுத்தம் செய்வார், கோயில் பாடகர்கள், முரசறைவார், திருப்பதியம் ஒதுவார், கொம்பு ஊதுவார், கோயற் மெய்க்காப்பாளர், கோயிற்கணக்கர், கணக்கைச் சரிபார்க்கும் தணிகையாளர், குசக கலம் (மட்பாண்டம்) இடுவார், தெய்வங்களுக்குரிய ஆடைநெய்து அமைப்பார், ஆடைகளுக்குச் சாயமிடுவார், திருமஞ்சனத்துக்கு நீர் கொணர்வார், நாளதோறும் பஞ்சாங்கம் படிக்கும் சோதிடர், கோயில் கொத்தனர், தச்சர், கோயில் பூசாரிகள், சமையற காரர், இசைபாடுவார் ஆகியோருக்கு வருமானமும், வீட்டு வசதியும் கொடுக்கப்பட்டுப் பலவகைத் தொழிலாளிகளுக்கும் கோயில்களில் பணி புரிய வாய்ப்பளிக்கவும் செய்யப் பெற்றது.

பாலாறு, வேகவதி, செய்யாறு என்ற மூன்று ஆறுகள் ஒன்று சேரும் இடம் திருமுக்கூடல என்று அழைக்கப் பெறும் ஊர். அங்கு, இயற்கைச்

சூழலோடு அமைந்துள்ள வேங்கடேசப் பெருமாள் கோயிலில் காணப்படும் வீரராசேந்திரன் காலத்துக் கல்வெட்டொன்றில் சிறப்புமிக்க செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

ஆண்டு வருமானமான 3243 கலநெல், 216½ காசுப் பொன்னும் கோயிலுக்கு என்று செலவிடப்பட்டதோடு, வேதம் பயிலும் ஒரு பள்ளியை நடத்தி, அதனை ஒட்டி ஒரு மாணவா விடுதியை அமைத்து அதற்குரிய செலவினங்கள், ஓர் ஆதுலர் சாலையை (மருத்துவ இலம்) நிகழ்த்துவதற்குரிய பல்வேறு செலவினங்களுக்கும் பயன்படுத்தப் பெற்றன.

நித்திய அவிசு பரிசுந்தனசுகாப்பு, விளக்கிற்கு எண்ணெய், திருவிழாகள் கொண்டாட செலவுகள், கோயில் தெய்வங்களுக்குரிய திருப்பரிவட்டங்கள். திருப்பதிகுசு செல்லும் யாத்திரிகர்களுக்கு உணவிடுதல், திருவிழாக் காலங்களில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு உணவிடுதல், கோயில் சோதிடர், திருவாய் மொழி ஒதுவார், 'வீரசோழன்' எனலும் பெயருடைய பூந்தேரட்டம் அமைத்துப் பராமரிப்பார், பட்டர்கள், கோயிற்கணக்கு எழுதுபவர், நீர் கொணர்்பவர், குசக கலம் இடுபவர் முதலியோருக்கு நேரும் செலவினங்களோடு கோயிலைப் பழுது பார்ப்பதற்குரிய செலவும இந்த வருமானத்திலிருந்து கோயிலுக்காகச் செலவிடுவதற்கு வாய்ப்பும் அளிக்கப் பெற்றது.

திருநாகேசுவரத்துத் திருவிண்ணகரம் என்ற திருமாற்கோயில் இப்போது உப்பிலியப்பன் என்று இன்றும் அழைக்கப்பெற்று வருகிறது. ஒப்பிலியப்பன் என்றும் முன்பு இருந்தது. இங்குள்ள இராசேந்திரனுடைய 6 ஆம் ஆண்டு கல்வெட்டொன்று முதல் இராசேந்திர சோழ தேவனுடைய சேனையில் பணியாற்றிய உதவிமாவுத்தன் வழங்கிய நிலக்கொடையின் வருமானத்திலிருந்து சேர்ந்த பெருந்தொகையைக்

கொண்டு முததுக்களும் இரத்தினங்களும் பதிகப்பெற்ற பொன்னையொன்று இறைவனுக்கு வழங்கப் பெற்ற செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறது. இக்கோயில் திருப்பதி திருமலை வேங்கடாசலபதி கோயிலை ஒத்த புனித முடையதாச அடியவர்கள் கருதுகின்றனர். இவ்விறைவனின் அவதாரமாகக் கூறப்படும் இவ்வூரவரான கோபால தேசிகர் முனித்திரய முறையைத் தோற்றுவித்தவராவர்.

காட்டுமன்னார்குடி வீரநாராயண விண்ணகரமானது வைணவர்களுக்கு மிகச் சிறந்த திருப்பதியாகும். இங்கு வைணவப் பெரியார் நாதமுனிகளும் அவருடைய பெயரரான யமுனைத் துறைவன் ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் அவதரித்தனர். சுவாமி எம்பெருமானார் என்னும் ஸ்ரீ ஆளவந்தாரே ஸ்ரீ இராமாநுசருடைய ஆன்மீகக்குரு ஆவார். இந்நாதமுனிகளே நமமாழ்வாரைத் திருக்குருகூரில் அர்ச்சாவதாரத்தில் தரிசித்துத் தியானம் செய்து அவர் அருளால் நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தை உலகுக்கு அருளிச் செய்தவராவர். ஏறத்தாழ இதே காலத்தில் பக்கத்து ஊராகிய திருநாரையூரில் அவதரித்த நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பொல்லாப் பிள்ளையாரின் அருள் பெற்று முதல் இராசராசன் காலத்தில் சிதம்பரத்திலிருந்து சைவத்திருமுறைகளை உலகிற்கு வெளியிட்டார் எனபதும் உளங்கொளத்தக்கது.

வைணவா காட்டுமன்னார்குடியை வீரநாராயணபுரம் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். கல்வெட்டில் அது 'வீரநாராயண சதுர்வேதிமங்கலம்' என்று வழங்கப்படுகிறது. பராந்தகனின் விருதுப்பெயர் 'வீரநாநாயணன்' எனபது. அவனால் புதியதாக நிர்மாணிக்கப் பெற்றது, கன்னியாகுமரிக் கல்வெட்டுகள் 'பகைவர்களுக்கு யமனைப் போன்ற பராந்தகன், பிரமன் சுவர்க்கத்தைப் படைத்தாற்போல வீரநாராயண பல சிற்றார்களைப் படைத்து, அவற்றைக் கற்றுவல்ல

விண்ணப்பம்

தி. தி. தேவஸ்தான கோயில்களில் மறறும் திருமலை ஸ்ரீ வேங்க டேஸவரா கோயிலில நடைபெறும் ஆர்ஜித சேவைகளுக்காக அனுப்பப் படும் கட்டணத் தொகையினை தேசியமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் மட்டுமே பெறப்பட்ட 'டிமாண்ட் டிராஃப்ட்' (D. D) அல்லது 'பேயாடர்' (Pay order) மூலமாக அனுப்புமாறு பக்தர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். 'செக்' (Cheque)குகளை அனுப்பவதால் கால விரயமும், நிர்வாகச் சிக்கலும் மேலாண்மைக்கு ஏற்படுகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அநதணாகள அனுபவிக்குமாறு விடுத் தான்' என்று குறிப்பிடுகிறது. இவ் வூர் அருகில் உள்ள "வீரநாராய ணன்" ஏரி, இக்காலத்து 'வீராணத் தேரி' என்னும் பெயரால் அழைக்கப் பெறுகிறது.

புதுவை, மாநிலத்திலும், அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் உள்ள திருமாத கோயில்கள்:

திருபுவனையில் அருளாகர விண்ண கராழ்வா, வீரநாராயண விண்ண கர், திருநாராயண விண்ணகர், இராஜேந்திர சோழ விண்ண கர், திருமாலிருஞ்சோலையாழ்வார், அபராஜித விண்ணகர், திரு மேற்றளி ஆழ்வார் முதலிய திருமால் கோயில்கள இருந்தன. கழுக்குலாம் பாககத்தில "முடி கொண்ட சோழ விண்ணகர்" என்ற பெயரில் திருமாற் கோயிலொன்று இருந்தது.

இன்று சிங்கிரி கோயில் எனப்படும்- அக்காலத்தில் அயிற்றுர் — ஊரில் உறையும் இறைவனை 'நரசிங்கப்பெரு மாள்' என்று கூறுவது வழக்கம். ஆனால், திருபுவனைக் கலவெட்டு, இத் திருமலை 'சிங்கவேள ருணறுடைய ஆழ்வார்' என்று குறிப்பிடுகிறது. இப்பெயர்தான் இன்று 'சிங்கிரி கோயில்' என்றும் 'சிங்கிரி குடி' என்றும் அழைக்கப்பெறுகிறது.

திருபுவனமாதேவி சதுர்வேதி மங் கலத்து எல்லைக்குள் ஸ்ரீ குறுங்குடி ஆழ்வார், ஸ்ரீ மத்துவராபதியாழ்

வா, தென் திருவேங்கடத்தாழ்வா, திருவாய்ப்பாடி ஆழ்வார், திருஅய் யோத்தியாழ்வார், அருளாகர ஆழ வார், மேலை ஈசானவிய கிரா மத்தாழ்வார் முதலான திருமால் கோயில்கள் இருந்து மறைந்துள்ளன. அவற்றிற்குச் சொந்தமாக நிலமும் நந்தவனமும் இருந்தன. நெட டைப பாககத்திற்கு அருகில் கரு மானிக்க விண்ணகர் என்ற பெயரில் திருமால்கோயில் ஒன்று இருந துள்ளது. காலப்போக்கில் அக்கோயில் மறைந்து விட்டாலும், இன்றைக் கும் அக்கோயில் இருந்த ஊர் கரிய மானிக்கம் என்ற பெயராலேயே வழங்கப் பெறுகிறது.

பாகர் "திருநாராயண விண்ண கர்" முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் 15ஆம் ஆட்சியாண்டில் (15-8-1001) பிலவ வருஷம் ஆவணிமாதம் 11 ஆம தேதி செவ்வாய்க்கிழமை உத்திரட் டாதி நட்சத்திரத்தில் பாகூரில ஊரின் நடு இடத்தே திருநாராயண விண்ணகர் என்ற பெயரில் கற்றளி யாக அமைக்கப்பெற்ற திருமால் கோயில் ஒன்றிருந்தது

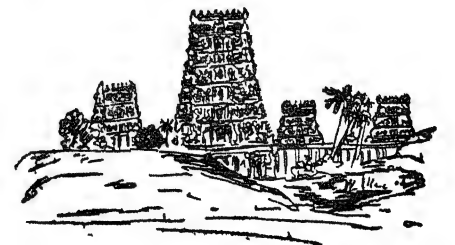
அதன் பெயர் "திருநாராயண விண் ணகர். பிறகாலத்தில இக்கோயில் சிறிதளவு சிதைந்து போனதால் பாகூ ரில் வாழ்ந்த சுவராயலுநாயகர் என்ற கிருத்துவருடைய முயற்சியால் இக்கோயில் முழுவதும் இடிக்கப்பெற் றது. 1861 ஆம் ஆண்டில் 'சுயார்' என்னும் இஞ்சினியர் இதனை இடித் தார். அதே ஆண்டில் அங்கு மாதாக்

கோயில் ஒன்று கட்டுமபணி தொடங்கப் பெற்றது. 1865 ஆம் ஆண்டில் மாதாக் கோயில் முழுமை யாக உருப்பெற்றது. 28-1-1886 ஆம் நாளில் மாதாக கோயிலுக்கு ஆலய அபிஷேகம் நடைபெற்றது. அக்காலக் கட்டத்தில் முன்பு இருந்த திருமால் கோயிலின் மூலவா திருமேனி கோயி லிலிருந்து அகற்றப்பெற்றது. திரு நாராயணன் எனபதற்கு 'லட்சுமி நாராயணன்' என்பதுதான் பொருள். இடத்தொடையீது இலட்சுமியை அமர்த்தி, அமாந்த திருக்கோலத்தில காட்சியளிக்கும் இத்திருமேனி சிதைக் கப்பட்ட நிலையில், பாகூரின் தெற கேயுள்ள படப்பனகுளத்து விநாயகா கோயிலில் தற்போது வைக்கப்பெற் றுள்ளது. சுமார், 1932 ஆம் ஆண் டில் இத்திருமால் கோயிலைச் சார்ந்த இராஜமனலூர், திரு மகள், நிலமகள் ஆகியோரின் அழகிய வேலைப்பாட மைந்த சோழர்காலத்துச் செப்புத் திருமேனிகள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பெற் றன.

சோழர் காலத்தில் இப்பகுதியில் வழக்கிலிருந்த அளவைக் கருவிகள், வாய்க்கால் வழி, ஏரி, சேரி முதலான வைகளும் திருமாலின் அவதாரப் பெயர்களைப் பெற்று விளங்கின

"உலகளந்தபடி" முகத்தல் அள வைக்கருவி. "பவித்ரமாணிக்கப் பேரேரி". இது காரைக்கால் பகுதியில் உள்ளது. கோவிந்த சேரி, ஸ்ரீதரச சேரி, தாமோதரச்சேரி, ரிஷிசேவச் சேரி, வாமனச்சேரி விஷ்ணுச்சேரி முதலானவை சிலவாகும்.

கிருஷ்ணவதி, ஸ்ரீதரவதி, பவிதர மாணிக்க விதி, விஷ்ணுவிதி முதலிய வதிகளும் தாமோதரவாய்க்கால், பவித்ரமாணிக்க வாய்க்கால் என்றும் பல பெயர்களில் திருமால் பெயர்கள் வழங்கப்பெற்றன.

ஸ்ரீ சேஷாத்ரி சுவாமிகள்

என்று அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறி வைத்தார். 'நீ கடமையைச் செய்! பலனை நான் தருகிறேன்! அதை எவ்வாறு கொடுப்பது என்பது எனக்குத் தெரியும்! அதைப் பற்றிச் சிறிது கூட நீ கவலைப்பட வேண்டாம்! நீ அவ்வாறு கவலைப்பட்டு எதுவும் ஆகப் போவதில்லை! எல்லாம் என் கையில் இருக்கிறது!' என்பது 'கடமையைச் செய்! பலனை எதிர்பார்க்காதே' என்ற வாக்கியத்தின் விளக்கமாகும்.

இதற்கு இன்னும் ஒருபடி மேலே போய்ச் சொன்னால் 'முழுவதுமாக என்னிடம் சரணடைந்து விடு! பிறகு உன்னுடையது என்று ஒன்றுமில்லை' என்பதுதான் 'ஐகத்குருவாகிய நாராயணன்' பார்த்தனுக்குச் சொன்ன

'உலகில் எப்போதெல்லாம் அதர்மம் மேலிட்டு தர்மம் வாடுகிறதோ அப்போது நான் என்னை உலகில் கிருஷ்டித்துக் கொண்டு தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவேன்' என்பது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் வாக்கு. 'ஞானியும் நானும் ஒன்றே' என்றும் பகவான் கீதையில் கூறுகிறார்.

அப்படி இவ்வுலகுக்கு தர்ம ரட்சணத்துக்காக அனுப்பப்பட்ட ஞானிகளில் மகான் ஸ்ரீ சேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் ஒருவர், இவர் 1870ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 22ஆம் நாள்-கனியுகாதி 4970 சுக்ல ஆண்டு தைத் திங்கள் 11-ஆம் நாள் சனிக்கிழமை ஹஸ்த நட்சத்திரத்தில் வழூர் என்ற கிராமத்தில் தோன்றினார். தமிழ் நாட்டில் வட ஆற்காடு மாவட்டம்

தஞ்சம் அளிக்கும் தவச் செல்வர்

உலகம் முழுவதும் நாம் இன்று ஒரு காட்சியைக் காண்கிறோம். ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் மக்கள் பரபரப்பு அடைந்து காணப்படுகிறார்கள்! 'அடுத்து என்ன ஆகுமோ? என்ன விளைவோ?' என்ற பரபரப்பு! நாம் இவ்வாறு செய்தோமே இப்படி முடிவு கிடைத்தால் நன்றாக இருக்குமே என்ற பரபரப்பு!

சரி! ஒரு கட்டத்தில் நாம் எதிர் பார்த்தது நடந்துவிட்டது. அடுத்து அதற்கு மேல் இன்னுமொரு பரபரப்பு தோன்றி 'என்ன ஆகுமோ?' வும் கூடவே வந்து விடுகிறது! இதனால் மனித உடலும் மனமும் வெகுவிரைவில் சீர் குலைந்து விடுகிறது. ஒரே சீராக ஓடவேண்டியவண்டியைத் துரத்தித் துரத்தி நூறு, நூற்றைம்பது கிலோ மீட்டர் வேகத்துக்கு ஓட்டினால்?

அதனால்தான் ஐகத்குருவாகிய பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், 'கடமையைச் செய்! பலனை எதிர்பார்க்காதே!'

தாகும். அவனுக்கு மட்டுமல்ல! இந்த உலகத்துக்கே சொன்ன மொழியாகும்.

பன்னெடுங்காலம் தொட்டே நம் பாரத நாட்டில் தோன்றிய மகான்கள் அத்துணை பேரும் இதையேதான் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். இன்றும் சொல்லி வருகிறார்கள்.

வாழ்வியல் விளக்கங்களை மகான்கள் தந்து விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். தாமே வாழ்ந்து காட்டி இதற்கு மேல் எதுவுமில்லை என்று மக்களுக்குப் புரிய வைத்தவர்கள் பலர்.

அவர்களுள் ஒருவர்தான், திருவண்ணாமலையில் சுமார் ஐம்பத்தாறு ஆண்டுகள் முன்னால் வாழ்ந்து காட்டிய மகான் ஸ்ரீ சேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள்.

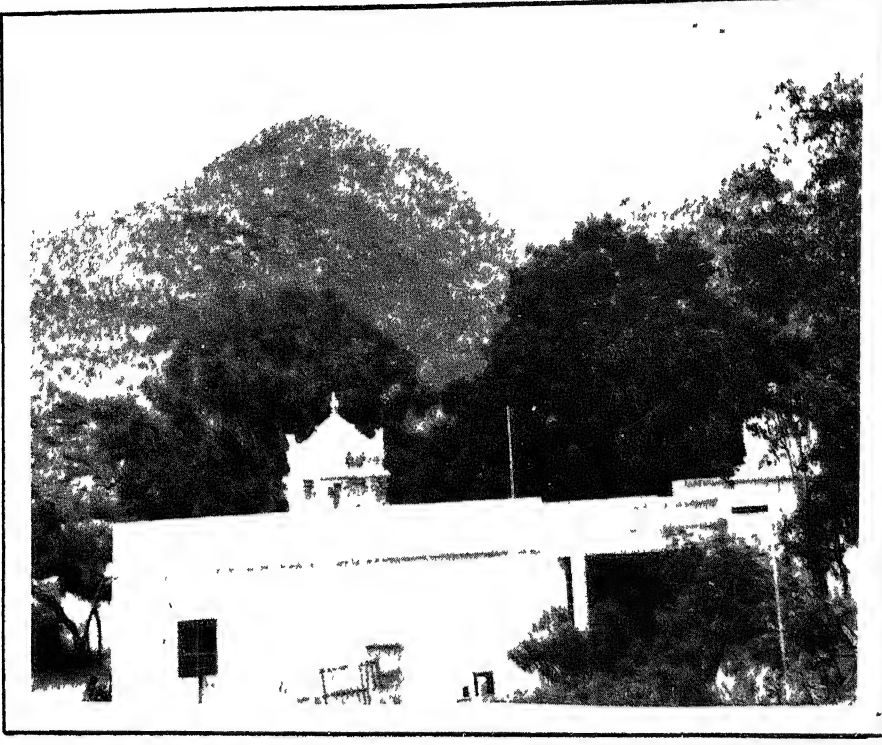
வந்தவாசி வட்டத்தில் மருதநாடு வழியாக உத்திரமேரூர் செல்லும் வழியில் அமைந்த கிராமமே வழூர் அக்ரகாரம். இன்று இது மருவி 'வழூர் அகரம்' என வழங்கப்படுகிறது.

மகான், திவ்ய முக்தி க்ஷேத்ரமான காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீவித்யா உபாசகர்களின் வம்சமான 'காமகோடி' பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்! அவர் பிறந்த போது நாள்கோள் அனைத்தும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன. பிறந்த தினம் அருள்தரு ஸ்ரீ நிவாசப் பெருமானுக்கு உகந்த சனிக்கிழமை என்பதாலும், முன்னோர்கள் கொண்ட பெயர் நினைவாகவும், 'சேஷாத்ரி' எனத் திருப்பெயர் சூட்டித் தொட்டிலிட்டுத் தாலாட்டி மகிழ்ந்தனர்.

ஆரம்பத்திலேயே குழந்தையிடம் தெய்வத் தன்மை காணப்பட்டது. தனது நான்காவது வயதிலேயே மூஷிகவாகன ஸ்தோத்திரம், ராமாஷ்டகம், கிருஷ்ணாஷ்டகம், மூக

ரதிபதி

பாண்டிச்சேரி.

மகான ஸ்ரீசேஷாத்ரி சுவாமிகள் சமாதி ஆலயம்.

பஞ்சாக்கிரி முதலியவற்றை மனப் பாடம் செய்து விட்டார் மகான் அவர்கள்.

சிறு வயதில் தன் தாயுடன் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ஒரு நாள் ஆலயத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கு வெண்கலத்தில் வாக்கப்பட்ட நவநீத கிருஷ்ண விக்ரஹங்களை விற்றுகொண்டிருந்த ஒரு வியாபாரியின் கூடையிலிருந்து ஒரு விக்ரகத்தை பூஜைக்கு வேண்டுமென்று கேட்டார். அந்த வியாபாரியும் ஆச்சரியமடைந்து ஒரு விக்ரகத்தை இலாமாகக் கொடுத்து விட்டார். அன்றே அந்த வியாபாரிக்கு நூற்றுக்கணக்கான விக்ரகங்கள் விற்றுப்போயின. மறுநாள் அந்த வியாபாரி, ஸ்வாமிகளின் காலில் விழுந்து நமஸ்கரித்து விட்டு அவருடைய கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு 'என தங்கக் கை! என் தங்கக் கை!' என்று கூவினார். அது முதல ஸ்வாமிகளுக்குத் 'தங்கக் கை சேஷாத்ரி' என்ற பெயர் நிலைத்து விட்டது. இது ஸ்வாமியின் பால லீலைகளில் ஒன்று.

தன் மகன் சேஷாத்ரிக்கு ஐந்து வயது தொடங்கியவுடன் கல்வி

புகட்டத் தொடங்கினார், அவரது தந்தையார். தாய் வழித் தாத்தா காமகோடியார், சேஷாத்ரி நாவில் மந்திரம் எழுதி அடசரம் பழக்கினார். வடமொழியிலும் தமிழிலுமாகக் காவியங்கள் தேர்ந்தார். மிகச்சிறுவயதிலேயே ஆய்வு நோக்கிலே அனைத்தையும் அணுகத் தொடங்கினார். இனிமையான குரலில் எடுப்பாகப் பாடவும் தொடங்கினார். சேஷாத்ரியின் ஏழாம வயதில் உபநயனம் நடந்தது. வேதாத்தானம் செய்ததுடன் பற்பல சாத்திரங்களும் பயின்றார்.

'பால சேஷாத்ரி தன் பதினான்காம் வயதில் தந்தையை இழந்தார். 'சேஷாத்ரிக்கு சன்னியாச யோகம் தான் உள்ளது. சன்னியாசியாகி பின் யோகியாவான். திருமணம் நடக்காது' என்ற செய்தியை அறிந்த அவருடைய தாய் மனமுடைந்து போனாள்.

ஒரு நாள் சேஷாத்ரி தியானத்தில் அமாந்திருந்த போது, கில்லென முதுகில் ஏதோ ஊவாது போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டது அவருக்கு. கண்ணைத் திறந்து பார்த்தார். பச்சை நிறப் பாம்பொன்று அவரைச் சுற்றிக்

கொண்டிருந்தது. பச்சை நிறத்தில் பற்றியது பராசகதி என அறிந்தார். 'உலகத்தின் தாய் நமமைப் பற்றிக் கொண்டாள், உதிரத்தின் தாய் நம்மை விட்டு விடப் போகிறாள்' என உணர்ந்து கொண்டா

உடல நலம் குன்றி மெலிந்து போயிருந்த தாய், குழந்தை சேஷாத்ரியைத் தன்னருகே அழைத்து,

ஸத்ஸங்கதவே நிஸஸங்கதவம
நிஸஸங்கத்வே நிர்மோகதவம
நிர்மோகதவே நிஸ்ஸல ததவம்
நிஸஸலதத்வே ஜீவன முகதி:

தர்சனத் அப்ரஸதஸி
ஜனனத் கமலாலயே
காச்யாந்து மரணன் முகதி:
ஸமரணத் அருணாசலே

என்ற இரு ச்லோகங்களையும் மகனின் மார்பில் அடித்து அடித்து மூன்று முறை சொன்னார். காமகோடி சாஸ்திரியார் இயற்றிய 'அமபசிவ' என்ற கீர்த்தனையை மகனைப் பாடச் சொல்லித் தானும் கூடப் பாடினார். இறுதியில் 'அருணாசல, அருணாசல, அருணாசல' என மூன்று முறை உரககக் கூவி சேஷாத்ரி மடிமேல் தலை சாய்த்து இயற்கை எய்தினார்.

தந்தை தாய் மறைவுக்குப் பின் உலகப் பற்றிலிருந்து மெதுவாகத் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டார் மகான் சேஷாத்ரி சுவாமிகள். தாய் கடைசியாகக் கூறிய அருணாசல மெனற சொல் அவாதம் அடிமனதில் ஆணிவேர் ஆயிற்று. திருவண்ணாமலையைப் பார்த்தறியாத சுவாமிகள், திருவண்ணாமலையை மனத்தால் கண்டு ஐந்து சிகரங்களுடன் ஓர் அட்டையில மலையை வரைந்தார். மிக்க வியப்பு என்னவென்றால், அது மிகச்சரியாக அமைந்ததுதான்!

பூஜை அறையில் அப்படத்துடன் காமாட்சி, இராமர் படங்களை வைத்துப் பூஜித்தார். தாய்வழி தாத்தா உபதேசித்த 'ஷோடசி' மகா

மந்திரத்தை உணர்ச்சியுடன் ஜெபம் செய்வார். சககரத்தாழ்வார் சன்னதியும் காமாட்சி சன்னதியும் தியானக் கூடங்களாயின. அடிக் கடிக் குளிப்பா. 'முக புஞ்ச சதி'யை விடாமல் சொல்வார். அவ்வப்போது சேஷாத்திரி ஸ்வாமி சூரியனை வணங்குவார். எப்போதும் ஏதேனும் முனகிக் கொண்டிருப்பார். எந்த வீட்டிலும் உட்காருவார். எண்ணெய் தேய்ப்பதில்லை, முகச்சவரம் செய்வதில்லை. பெருமாள் திருவீதி உலாவினபோது வழியில் இருக்கும் கலலை, முள்ளை பொறுக்கித் தூர எறிவார். உணணக் கொடுக்கும் உணவைக் காககை நாய களுக்குப் போடுவார். காமா தொலைய வேண்டும் என்பார். அதற்காக ஜெபம் செய்கிறேன் எனபார்.

அரித்துவாரதொடங்கி இராமேச்வரம் வரை பயணம் மேற்கொண்ட ஸ்ரீ பாலாஜி சுவாமிகள் காமாட்சி தரிசனத்துக்காக காஞ்சி புரம் வந்தார். கண்டார் சேஷாத்திரியை! சன்யாசம் தந்து சீடராக்கினார். அப்போது சேஷாத்திரிகு வயது பத்தொன்பது.

அந்த வயதிலேயே எல்லாவற்றையும் துண்டித்துத் துறவியானார் காஞ்சி புரத்தை விட்டுப் புறப்பட்டார். வழர், வந்தவாசி, காவேரிப்பாக்கம், திண்டிவனம், மாமணூர், வாலாஜா, வேலூர், திருப்பத்தூர், சவ்வாதுமலை, கணியம்பாடி, படைவீடு, ஆத்துவாம்பாடி, துரிஞ்சிக்குப்பம் ஆகிய ஊர்களின் வழியாகப் பயணம் மேற்கொண்டார். ஞானவிதையைத் தனக்குள் பரப்பிய, நாளும் தன்னை அழைத்த, ஞானத் தபோதனரை வாவென்று அழைக்கும் திருவண்ணாமலை வந்து சேர்ந்தார்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பெயர் பெற்ற நகரம் திருவண்ணாமலை. பிற நாட்டவரையும் சுவர்நதிமுக்கும் புண்ணிய பூமியும் இதுவே. சென்னையிலிருந்து 186 கி.மீ. தொலைவிலும் விழுப்புரம் காட்பாடி புகை

தெரிந்து சொல்லுங்கள்!

ஆஞ்சநேயர்

ஆஞ்சநேய வழிபாட்டினால் ஆத்ம வலிமை கிடைக்கும். தைரியம் வளரும். வாயு மைந்தனின் உருவத்தைக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு மனதால் தியானித்தாலே நமக்கு நம்பிக்கையும் பலமும் வளரும்.

கீழ்க் கண்ட ஸ்லோகத்தை சொல்லி தினமும் அவரை வணங்கலாம்.

“புத்திபலம் யசோதையம்
நிபயத்வ மரோகதா!
அஜாதயம் வாக்படுத்வம்ச
ஹனுமத ஸமராணத் பவேத”.

சம்ஸகிருதம் தெரியாதவர்கள் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள துதிப்பாடலை பாடி வணங்கலாம்.

“ஐந்திலே ஒன்று பெற்றான
ஐந்திலே ஒன்றைத் தாவி
ஐந்திலே ஒன்றாக ஆரியர்க்காக ஏகி
ஐந்திலே ஒன்று பெற்ற
அணங்கு கண்டு அயலாருநில
ஐந்திலே ஒன்று வைத்தான
அவன் எம்மை அளித்துக் காப்பான்”

திருமதி கமலா மாரியப்பன் — கோயம்புத்தூர்.

வண்டித் தடத்தில் காட்பாடியிலிருந்து 68 கி.மீ. தொலைவிலும் இந்நகர் அமைந்துள்ளது. கடல் மட்டத்திலிருந்து 167.44 மீ. உயரத்தில அமைந்துள்ள அந்நகருக்கு முக்திபுரி, தலேச்சுவரம், சிவலோகம், சுத்த நகரம், கௌரிநகரம், சோணசலம், சோணகிரி, சோணாத்திரி, அருணாசலம், அருணகிரி, அருணாத்திரி, அனற்கிரி, திருவருணை எனவும் பெயர்கள் உண்டு. 217 அடி உயரக் கோபுரமும் 2668 அடி உயரமலையும் அணி செய்யும் இந்நகரின் முக்கிய திருவிழாகுகள் திருவூடல் திருவிழாவும், கார்த்திகை தீபத் திருவிழாவும் ஆகும்.

அருள்மிகு அண்ணாமலையார் திருக்கோயிலானது அகிலப் புகழ் பெற்றது. திருவண்ணாமலையின் சிறப்பினைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால்,

“பிறக்க முகதி திருவாரூர்
தரிசிக்க முகதி சிதம்பரம்
இறக்க முக்தி காசி
நினைக்க முகதி திருவண்ணாமலை”

என்ற வரிகளையே மேற்கோளாகக் கொள்ளலாம். கிருதயுகத்தில் நெருப்பு மலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் பொன்மலையாகவும், கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும் இருப்பது இம்மலையின் சிறப்பாகும்.

இத்தகைய சிறப்புடைய திருவண்ணாமலையில் மகான் ஸ்ரீசேஷாத்திரி ஸ்வாமிகள் நடத்திய சித்துக்கள் ஏராளம்.

அவர் அடிக்கடிச் சிரிப்பார், சில சமயம் அரைமணியும் தொடர்ந்து சிரித்துக் கொண்டே இருப்பார். வேக

மாகச் சிரிப்பார். வேகமாக நடப்பார், முன்னும் பின்னும் நடப்பார். வானத்தைப் பார்ப்பார். மழையில் நனைவார், வெயிலில் அலைவார்.

வசிகரக் கண்கள், புறக்கழுத்தில் புரளும் பம்பைச் சடை, நீண்ட புயங்கள், அகண்ட மார்பு, நரம்பற்ற கணுக்கால், சிலந்த பாதங்கள், தங்க நிறமேனி, இவற்றின் சொந்தகாரரே நம் சுவாமிகள். இடுப்பில் சுற்றிக் கொண்ட துணி, கால் நகத்தை மறைக்கும். மேலே மூடிய மேலாடை முதுகையும் மார்பையும் மறைக்கும். 'சேறு, சகதி, குப்பைகூளம் எனப் பிரித்துப் பார்க்காமல் எல்லா இடங்களிலும் உட்காருவார். அழுக்கே இவர் உடையின் நிறம். உணவு கொடுத்தால் விரல்களால் அதைக் கிளறிவிட்டுத் தன் துணியிலேயே துடைத்துக் கொள்வார். எவரேனும் புதிய ஆடை அணிவித்து மகிழ்வார். சிறிதுநேரத்தில் அவற்றைப் பிச்சைக்காரர்களுக்குத் தானம் கொடுத்துவிட்டு அவர்களின் கந்தையைத் தன் சீருடையாக்கிக் கொள்வார்.

நிலையான இருப்பிடம் கிடையாது. காலில் விழுந்து வணங்குபவர்களுக்கு வசதியாக கால்களைச் சேர்த்து இடங்கொடுப்பார். தியவர்கள் நெருங்கினால் வசை மாரி பொழிவார். எந்தப் பெண்களைக் கண்டாலும். 'என் தாய்' என்று சொல்லி வணங்குவார். அவர் இனிமையான குரலுக்குச் சொந்தக்காரர். பாட வேண்டினால் சில வரிகள் மட்டுமே பாடி நிறுத்துவார். ஏதாவது கட்டையில் மிருதங்க ஜதி வரிசைகளை வாசிப்பார்.

ஸ்ரீ சேஷாத்ரி சுவாமிகள் தூங்கவே மாட்டார். ஊரெல்லாம் உறங்கும் வேளையிலும் அவர் சுற்றிக் கொண்டிருப்பார் அல்லது தியானத்தில் இருப்பார். தூக்கமின்றி அலையும் சுவாமி, எவராவது தூங்கக் கண்டால், 'தூங்காதே! தூங்கினால்

எமன் பிடித்துப் போவான்!' என்பார். 'ஞானியாகவே விழித்திரு' என்பது அதன் பொருள்.

அன்னை பராசக்தியைக் குறித்து கடுந்தவம் இயற்றி சித்தி பெற்றவர் நம் சேஷாத்ரி மகான். தன்னைப் 'பார்வதி தேவி' என அழைத்துக் கொள்வார் திருவண்ணாமலை ஆலயத்தில் பாதாள லிங்கக் குகையில் பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி, பாலயோகியரகத தவம் புரிந்த சமயம் அது. சில போக்கிரிச் சிறுவர்கள் கற்களை வீசித் துன்பம் விளைவித்தனர். அந்த இடத்தில் திடீரென்று எழுந்தருளி சத்தம் போட்டுச் சிரித்தார். பயந்து கொண்டு சிறுவர்கள் ஓடினர். அங்கு வந்த ஒரு பெரியவரிடம், 'என் குழந்தை உள்ளே தவம் செய்கிறுள் பார்!' என்றார். 'உங்களுக்கு ஏது குழந்தை?' என்று பெரியவர் ஏறிட்டு நோக்கினார். 'முன்பே நான் பார்வதி தேவி எனச் சொல்லவில்லையா? இதோ கந்தனைப்பார்!' என்று ரமணரைக் காட்டினார்.

பாமர மக்களும் படித்தோரும் நம் சுவாமிகளைப் 'பெரிய சேஷாத்ரி' என்றும், பகவான் ரமணரை 'கின்ன சேஷாத்ரி' என்றும் அழைத்து மகிழ்ந்தனர்.

இனிய குரலுக்குச் சொந்தக்காரரான சேஷாத்ரி சுவாமிகள் பலருக்கும் திருவாய் மலர்ந்தருளிய மொழிகள் மிகச் சிறந்தவை. 'ராமாயணம் எப்படி வாசிக்கிறது? ராமாயணம் என்பது இராமர் நடந்து காட்டிய வழி, எப்படி வாசிப்பது? நாம வாழ்ந்து காண்பிக்க வேண்டும்' என்று கூறுவார்.

'சாதி பேதம், பெண்ணை இரண்டையும் விட்டால் சமாதி கூடும்' என்பார். மேலும் 'இராம இராம மகாபாகோ என்று சொன்னால் மோட்சமடையலாம்' என்றும் சொல்வார். 'சத்தியம், சாந்தி, அடக்கம், பொறுமை இவைகள்தான் ஒருவருடைய சொந்த உறவினர்கள்' என்

பதை அழுத்தம் திருத்தமாய் அருளி னார் சேஷாத்ரி சுவாமிகள். 'அருணகிரி நாதரின் திருப்புகழ் மகா மந்திரம்' என்று திருப்புகழின் பெருமையை விவரித்தார். 'உன்கோபத்தைவிட்டு விடு. யாராவது அடித்தால திரும்பத் திட்டக் கூடாது; அடிக்கக் கூடாது. பல தெய்வங்களை விடு; ஒன்றையே நம்பு. ஆபத்துக்கு உதவுவான் அவன்' என்றும் விவரிப்பார். பலரும் வியக்கத் தக்கவகையில் சமஸ்கிருத சுலோகங்களை மேற்கோள் காட்டி உபதேசிப்பது மகான் ஸ்ரீசேஷாத்ரி சுவாமிகளின் திருவழக்கம்.

தன் அன்னையின் ஆசைப்படி அண்ணாமலை அடிவாரம் சேர்ந்தவர் நம் சுவாமிகள். 1889-ல் திருவண்ணாமலையை வந்தடைந்தார். அதன்பின் நாற்பது ஆண்டுகள் அவர்தம் கால்களும் உடலும் திருவண்ணாமலையைத் தாண்டியதில்லை. தாய் சொல்லைத் தட்டாதவர் மகான்.

1928-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்தில் பக்தர்கள் பலர் சுவாமிகளுக்கு முகம் மழித்து, பன்னீர், பால், இளநீர் அபிஷேகம் செய்து பின்னர் கிணறு வரண்டு போகும் அளவிற்கு குடம் குடமாக நீராட்டுச் செய்தனர். அன்று மாலையே குளிர் காய்ச்சல்கண்ட சுவாமிகள், பின்னர் நாற்பது நாட்கள் கழித்து, விபவ ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 21-ஆம் நாள் 1929 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் நான்காம் நாள், பரம்பொருள் கலந்தார். சுவாமிகள் பிறக்கும் போது இருந்த கிரகங்கள் நிலையே முக்தி நாளிலும் அமைந்தது மகான் களுக்கே கிடைக்கக் கூடிய மாபெரும் வாய்ப்பு.

ஸ்ரீ சேஷாத்ரி மகான் அருணையில் சுற்றாத இடம் இல்லை. மலைவலம் வருவதன் சிறப்பினை உணர்ந்து தாமும் மலைவலம் வந்த நாட்கள் கணக்கிலடங்காது. அவருடைய

(30-ம் பக்கம் பார்க்க)

வால்மீகி திருவுள்ள விளக்கு

ஸ்ரீ காஞ்சி காத்ரி அனந்தாசார்யஸ்வாமி அருளிய வால்மீகி பாவ தீபத்தின் மொழிபெயர்ப்பு

பூருஷத்வாத்-புரி சேதே-(எல்லாப் பிராணிகளிடமும் தங்கியுள்ளான்) என்ற வ்யுத்தபத்தியின் மூலம் எல்லா வுயிர்களின் ஹ்ருதயமாகிய குகையில் தங்கியிருப்பதனால் என்பது இதன் முடிவான பொருள். இந்தப் புருஷத்வம் பரப்ரஹ்மத்தின் தனித் தன்மையாகும், ‘மூன்று மாத்திரையளவுடைய ஓங்காரத்தினால் பரமாத்மாவை த்யானம் செய்பவன்-முத்தியடைந்த சுத்தாத்மாவைவிட உயர்ந்தவனும் எல்லாவுயிர்களிடத்திலும் அந்தராத்மாவாய்த் தங்கியுள்ளவனும் அதனால் புருஷனென்று சொல்லப்படும்வனுமான பரவாஸு தேவனைக் காண்கிறான்’ (ப்ரசந் 5-5) என்ற ச்ருதியினாலும், தைத்திரீயோபநிஷத்து ஆறாம் ப்ரசநம் பதினேராவது அனுவாகத்தில் ‘சமுத்தப்பட்டைக்குப் பன்னிரண்டு விரற்கிடைக்

தமிழாக்கம்

திரு. தி. அ. கிருஷ்ணமாசாரியர்.

சிரோமணி வித்வான்

திருப்பதி

சூக் கீழும் நாபிக்குப் பன்னிரண்டு
வீரற்கிடைக்கு மேலும் கீழ்நோக்கிய
தாமரைமொக்குப் போல் ஹ்ருதய
மென்பது உள்ளது. அதனை எல்லா
வற்றிற்கும் அந்தர்யாமியான பர
மாத்மாவின் சிறந்த இடமாக அறிய
வேண்டும். அந்த ஹ்ருதயம் சிறிது
மலர்ந்த தாமரை போன்றதாய் நாற்
புறமும் நாடிகளால் வியாபிக்கப்
பெற்றுத் தொங்குகிறது. அதன்
நுனியில் நுண்ணிய துளை ஒன்று உள்
ளது. அது தன்னில் ஸர்வாந்தர்யாமி
யான பரப்ரஹ்மம் நிலை பெற்றுள்

ளது. அந்த ஹ்ருதயத்தின் நடுவில் நான்கு பக்கங்களிலும் ஜவாலைகள் பரவப்பெற்ற பெரிய ஜாடராக்நி (- உணவு ஜீர்ணமாவதற்குக் காரணமான நெருப்பு) இருக்கிறது. அது எப்போதுமணையாமல் ஒலித்துக் கொண்டு உணவுப் பொருள்களைப் பிரித்து முதன்முதலில் தான் உண்கிறது. உள்ளங்கால் முதல் உச்சி வரையில் தான் உறையும் உடலை வெம்மையுடையதாகச் செய்கிறது. அந்த அக்நியின் நடுவில் மிக நுண்ணியதாய் உயர்ந்துள்ள அக்நிஜ்வாலை போல் ஜீவாத்மா விளங்குகிறது. அங்ஙனம் பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஜீவாத்மா (தன்னுள்ளே கரிய திருவுருக்கொண்ட பரமாத்மா உள்ளதனால்) கரிய மேகத்தை விழுங்கிய மின்னற்கொடிபோல் விளங்குமதாய், தானே விளைந்த நெல்லின் நுனி போல் நுண்ணியதாய் மஞ்சள் நிற முள்ளதாய்த் தனக்கு ஒப்பில்லாததாக இருக்கிறது. அந்த ஜீவாத்மாவென்னும் அக்நிஜ்வாலையின் நடுவில் பரமாத்மா நிலைபெற்றிருக்கிறான்' என்று-எல்லாருடலிலும் கழுத்துக்குக் கீழ் நாபியின்மேல் தாமரைமொட்டுப் போனுள்ள ஹ்ருதயம் தலைகீழாக இருக்கிறதென்றும் அதன் நடுவில் ஜீவாத்மா இருக்கிறதென்றும் கூறி, நெருப்பின் ஜ்வாலைபோல் விளங்குகின்ற அந்த ஜீவாத்மாவின் மத்தியத்தில் பரமாத்மா இருக்கிறாரென்று கூறுவதனால் பரமாத்மா ஹ்ருதய குகையில் இருப்பது பெறப்படுதலானும், 'எல்லாப் பிராணிகளுடைய சரீரத்திலும் உள்ளே ஹ்ருதமென்னும் குகையில் இருக்கும் பரமாத்மா பிறவியும் மரணமும் இல்லாதவன் ஒப்

பற்றவன்' (ஸுபால-7) என்ற ச்ருதியினாலும், 'அர்ஜுநா எல்லாப்பிராணிகளின் இருதயத்திலும் நான் ஆத்மாவாக இருக்கிறேன்' (கீதை 10-20) அர்ஜுனா எல்லோரும் தூண்டுகிற வாஸுதேவன் ஸகல ப்ராணிகளின் ஹ்ருதயப்ரதேசத்திலும் இருக்கிறான்' (கீதை 18-61) என்றிவை முதலான ஸ்மருதிகளாலும் பரப்ரஹ்மத்திற்கு ஸகல ப்ராணிகளுடையவும் ஹ்ருதய குகையில தங்கியுள்ளமையாகிய புருஷத்வம் அறிவிக்கப்படுதலானும் என்க. இத்தன்மை யுத்தகாண்டம் நூற்றிருபதாம் ஸர்க்கத்தில் 'நீர் சார்ங்கமென்னும் வில்லையேந்திப்வர், அனைவருடைய பொறிகளையும் வசப்படுத்தும் திவ்யமான திருமேனியையுடையவர், எல்லாருடையவும் ஹ்ருதய குகையிலிருப்பதனால் புருஷனெனப்படுகிறீர், புருஷோத்தமனுமாகிறீர்' (16) என்றுள்ள பிரமன் வார்த்தையினால் இராமனாகிய விஷ்ணுவுக்குக் கூறப்பட்டு, அது அப்பிரானுக்குப் பரப்ரஹ்மத்துவத்தை நிலை நாட்டுகிறது.

ஸ்ருதி விதித தம:பார வர்த்தித்
 வத:—வேதத்தின் மூலம் அறியப்
 பட்டதான - தமஸ் என்று சொல்லப்
 படும் ப்ரக்ருதிக்கு மேலே உள்ளமை
 என்ற தன்மையினால் என்பது இதன்
 பொருள். இந்த ப்ரக்ருதி மண்டலத்
 திற்கு மேலேயுள்ளதாக வேதத்தின்
 மூலம் அறியப்படுதலால் என்பது
 கருத்து. ப்ரக்ருதி மண்டலத்துக்கு
 மேலேயுள்ளமை என்பது ப்ரப்ரஹ்மத்
 தின் தனித்தன்மையாகும்; 'தமஸ்
 ஸு'க்கு மேலிருப்பவனும் சூரியனது
 நிறத்தையுடையவனுமான இம்மஹா
 புருஷனை நான் அறிவேன்' (புருஷஸூ

16, உத்தரநாராயணம்-2), 'இந்த ரஜஸ் என்னும் ப்ரக்ருதி மண்டலத் திஷ்மேல் வசிக்கின்ற பரமாத்மாவை' (தைத்-ஸம்-2-2-2) என்றிலை முதலிய ச்ருதிகளின் மூலம் ப்ரஹ்மத் திற்கு ப்ரக்ருதி மண்டலத்தின் மேலே வசித்தல் அறிவிக்கப்படுதலால் என்க. இவ்விடங்களில் தமஸ் என்பதும் ரஜஸ் என்பதும் மற்ற இரண்டு குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாய், தமஸ் ரஜஸ் ஸத்வமென்னும் மூன்று குணங்களையும் இயற்கையாகப் பெற்ற மூலப்ரக்ருதியைக் குறிப்பனவாகும்; தனிப்பட்ட தமோ குணமோ ரஜோ குணமோ ஓரிடத்திலிருப்பது பொருந்தாமையால் என்க. இத்தன்மையுத்த காண்டம் நூற்றுப் பதினைகாம் ஸர்க்கத்தில் 'இவ்விராமன் தமஸ்ஸென்னும் ப்ரக்ருதி மண்டலத் திற்கு மேலுள்ள ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருப்பவனும் எல்லோரையும் படைப்பவனும் சங்கு சக்கரம் கதை ஆகிய வற்றை ஏந்தியவனுமான பரமாத்மாதான், இது நிச்சயம்' (15) என்ற மண்டோதரி வாக்கியத்தில் இராமனாகிய விஷ்ணுவுக்குச் சொல்லப்பட்ட தாய்க் கொண்டு அது அப்பிரானுக்குப் பரமாத்மாவாந்தனமையைச் சாதிக்கின்றது; அத்தன்மை பரமாத்மாவைத் தவிர்த்து வேறெங்கும் பொருந்தாமையால் என்க.

இங்ஙனம் ப்ரப்ரஹ்மத்திற்கேயுரிய தன்மைகளை இராமாவதாரம் செய்த விஷ்ணுவினிடத்தில் கூறுவதன் வாயிலாக அப்பிரானுக்குப் ப்ரப்ரஹ்மத்துவத்தைச் சாதித்து வருகின்ற வால்மீகி முனிவர், இராமனாகிய விஷ்ணுவைப் பிரமன் முதலியோர் ப்ரப்ரஹ்மமென்று சொல்லியசொல்லாக குறிப்பிடுவதன் வாயிலாகவும் அதைச் சாதிக்கிறாரென்று, குறிப்பிடுகிறார் நூலாசிரியர் 'ப்ரஹ்மேதி' என்று தொடங்கி.

ப்ரஹ்ம இதி அம்போஜயோநி ப்ரமதபதிமுகை: நிர்ஜரை: ஸ்பஷ்டம் உக்தே: - தாமரையிற் பிறந்த

பிரமன் பிரமத கணத்தலைவனான சிவன் முதலிய தேவர்களால் இராமனாகிய விஷ்ணு ப்ரப்ரஹ்மம் என்று விளக்கமாக (=இது வரையில் கூறிய படி காரணங்களின் வாயிலாகவன்றி நேராக ப்ரஹ்மமென்ற சொல்லாலேயே) சொல்லப்பட்டதனென்பது இத்தொடரின் பொருள். ஸ்ரீராமாயணம் யுத்தகாண்டம் நூற்றிருபத்திரண்டாம் ஸர்க்கத்தில் 'இந்திரனும் இம்மூவுலகத்தவரும் ஸித்தர்களும் பரமருஷிகளும் மகாத்மாவாய்ப் புருஷோத்தமனாகிய இராமனை எதிர்கொண்டு பூசிக்கின்றனர். வேதத்தின் உட்கருத்தாய் வேதாந்தங்களில் மறைந்ததாய்பக்தியில்லாதவர்களால் அறிய முடியாததாய் உருவத்தாலும் குணத்தாலும் எவ்வித மாறுதலுமில்லாததாய் மிகப் பிரசித்தமுமான ப்ரஹ்மமே பகைவரைத் தபிக்கச் செய்யும் இராமனுருவங் கொண்டு அவதரித்ததென்று பிரமன் முதலியோர்கள் என்னிடம் கூறினர்' (31, 32) என்று தசரதன் வார்த்தை அமைந்துள்ளது. இதில் இராமனாக அவதாரம் செய்த விஷ்ணுவைப் பிரமனாதிபர் ப்ரப்ரஹ்மமாகக் கூறியுள்ளமை மிகவும் விளக்கமாக உள்ளது.

இங்ஙனமே நூற்றிருபதாவது ஸர்க்கத்தில், எல்லாத் தேவர்களாலும் முன்னிடப் பெற்ற நான்முகன் ஸ்ரீராமனிடம் அவனது முன்னைய நிலையைக் கூறுந்தருணத்தில் 'நீர் திருமகளோடு இணைபிரியாது சக்ராயுத மேந்தி எங்கும் நிறைந்துள்ள நாராயணப் பெருமானாவீர். ஒரு கோடுடைய வராகமாம் அவதரித்து பூமியை மேலெடுத்தவரும் நீரே. இது வரையில் இருந்த பகைவரான மதுகைடபாதிகளை வென்று இனித்தோன்றும் சிசுபாலாதிகளையும் வெல்லுவரும் நீரே' (14, 15) என்று நேரே இராமனைப் பார்த்துக் கூறியதும் இங்குக் கருதப்பட்டதாகும்.

இங்கு நான்முகக் கடவுள் தன்னுடைய கருத்தை மட்டும் கூறுவில்லை.

பின்னையோவெனில் சசீபதி உமாபதி முதலான எல்லாத் தேவர்களுடைய கருத்தையுமே கூறினார். ஆகையால் தான் 'பின்பு குபேரன் பகைவரை வாட்டும் யமதருமன் ஆயிரங்கண்ணுடைய இந்திரன் மாற்றாரைத் தபிக்கும் வருணன் எருத்துக் கொடியுடையானும் முக்கண்ணனும் நன்மனச் செல்வனுமான மகாதேவன், எல்லாவுலகையும் படைப்பவனாய் ப்ரஹ்மத்தையறியுமவர்களில் தலைவனாகிய பிரமதேவன் ஆகிய இத்தேவர் பெருமக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து சூரியனபோல் விளங்கும் விமானங்களின்மூலம் இலங்கை நகருக்கு வந்து இராமபிரானெதிரில் நின்றனர் கைகூப்பி நிற்கும் இராமனைக் குறித்து இங்ஙனம் கூறினர்' (2-5) என்று இந்திரன் சிவன் யமன் வருணன் நான்முகன் முதலியோர் இலங்கைக்கு வந்து இராமபிரானை எதிர்கொண்டதும், 'எல்லாவுலகங்களையும் படைக்கும் காத்தாவாகவும் எல்லோரையும் விட உயர்ந்தவராகவும் அறிவாளிகளுக்குள் மிக மேம்பட்டவராகவும் நீர் இருக்கிறீர். உலகனைத்துக்கும் முதற்காரணமாகவும் நீர் இருக்கிறீர்' (17), 'நீர் மூவுலகினையும் முதன் முதலில் படைத்தவராவீர், உலகிற்கு நீரே தலைவர், உமக்கு வேறோர் தலைவரில்லை' (20) என்று அத்தேவர்கள் இராமபிரானிடம் கூறியதாக முன்னே காட்டியதும் பொருந்துகிறது. அதனால்தான் 'லோகபாலர்களான முற்கூறிய இந்த்ராதி தேவர்களால் இங்ஙனம் கூறப்பட்டு, உலகிற்குத் தலைவனும் தருமத்தை வளர்ப்பவனும் ரகுலத்து தித்தவனுமான இராமன் அத்தேவர் பெருமக்களைக் குறித்துக் கூறினான்' (11) என்று தொடங்கி இராமபிரான எல்லாத் தேவர்களிடமும் 'எனனை நான் தயரதன் மகனான மனிதனாக நினைத்திருக்கிறேன்' (12) என்று கூறிய பின்பு பிரமதேவன் ஒருவன் மட்டுமே அதற்குப் பதிலளிக்கத் தொடங்கியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளதும் பொருந்துகிறது இல்லையெனில், எல்லாத்

தேவர்களும் சேர்ந்தே பதிலளிக்க வேண்டியிருக்கப் பிரமன் மட்டும் பதிலளிப்பது பொருந்தாமற்போய் விடுமன்றோ? ஆகையால் சிவன் இந்திரன் முதலோரால் தூண்டப்பட்ட நான் முகன் கூறிய 'நீர் நாராயணப் பெருமானாவீர்' என்றிந்த வாக்கியமும் எல்லாருடைய வாக்கியமாகவே முடிவு பெறுவதனால் தேவர்கள் அனைவராலுமே இராமனுக்குப் பரப்ரஹ்மத்துவம் சொல்லப்பட்டதாகிறது

ஆகமாந்தோதித புரமமஹத்த்வ ஆச்ரயத்வாத் — (பரப்ரஹ்மத்தின் தன்மையாக) வேதாந்தங்களான உபநிஷத்துக்களால் கூறப்பட்ட பரமமஹத் பரிமாணத்துக்கு (—எல்லாவற்றையும் விடப் பெரிய அளவுடைய தாயிருக்கும் தன்மைக்கு) இடமாயிருப்பதனால் என்பது இதன் பொருள். பரம மஹத்பரிமாணமுடைமையோ வெனில் பரப்ரஹ்மத்தின் தருமமாகும்; 'உயர்ந்த எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்ததும் பெரிய பொருள்கள் அனைத்தையும்விடப் பெரியதுமான பொருளைப் ப்ரஹ்மமென்று கூறுவர் பெரியோர்' (தைத்-நாரா-5) 'அனுப்பொருள்கள் அனைத்தையும் விடப் பெரிய பரமாத்மா' (தைத்-நாரா-66) என்றிவை முதலிய ச்ருதிகளாலும் மற்றுமுள்ள ஸ்ம்ருதிகளாலும் அங்ஙனம் அறியப்படுதலாலும், 'எக்காரணத்தால் இது பெரியதாயிருந்து தன்னையடைந்தாரையும் பெரியவராக்குகிறதோ அக்காரணத்தால் இது பரப்ரஹ்மமென்று சொல்லப்படுகிறது' (ச்ருதி?) என்ற-ப்ரஹ்ம சப்தத்தின் நிர்வசனத்தாலும் விவரணத்தாலும், 'தான் பெரிதாகையாலும் தன்னைப் பற்றினாரைப் பெருமையுறச் செய்வதனாலும் அது ப்ரஹ்மமென்று கூறப்படுகிறது' (?) என்ற ஸ்ம்ருதியாலும் அப்படியே அறிவிக்கப்படுதலாலும் என்க.

இத்தகைய பரமமஹத் பரிமாண முடைமை யுத்தகாண்டம் நூற்றுப் பதினான்காம் ஸர்க்கத்தில் 'இவ்விரா

மன் பிறப்பு - வளர்வு - இறப்புகளில் லாதவன், பெரிய பொருள்கள் அனைத்தையும் விட மிகப் பெரியவன்' (14) என்று இராமானுஜிய விஷ்ணுவின் திறத்தில் கூறப்பட்டு அது அப்பெருமானுக்குப் பரப்ரஹ்மத்துவத்தை அறிவிக்கின்றது. (ஆக 15, 16 ஆகிய இரண்டு ச்லோகங்களினால் யுத்தகாண்டத்தில் பத்தொன்பது காரணங்கள் கூறப்பட்டனவாயின.)

இவ்விதமாக ஆறு (ஐந்து?) காண்டங்களில் விஷ்ணுவுக்குப் பரத்துவத்தை அறிவிக்கும்வையாயுள்ள காரணங்களைத் தொகுத்துக் கூறி, இனி உத்தரகாண்டத்திலுள்வற்றைத் தொகுத்துக் கூறுகிறார்—'மால்யாதீநாம்' என்றும், 'ஸர்வேப்ய.' என்றும், தொடங்கும் இரண்டு ச்லோகங்களால்.

ஸலோகம் 17, 18:

மால்யாதீநாம் ஹராப்ஜாஸந விபுதாவத்ய ராத்ரிஞ்சராணாம், தேவாரீணாம் வதாதம்புஜபவஜநகத்வாத் ததாபத்விநாசாத் | ருத்ரேண ஸ்பஷ்டமேவ ப்ரபுரிதி கதநாத் ப்ரஹ்மனோபாஸயதோக்தே: தேவாநாமீச்வரத்வாத் ஸகலஸுரகணைர்ச் சித்த்வாத் ஸ்துதத்வாத் ||

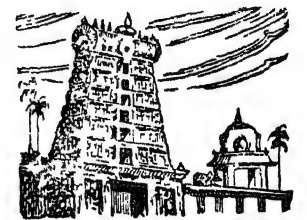
ஸர்வேப்ய: பூர்வஜத்வாத் அத ஸகலஜகத்காரணாகாசபாவாத், ஸேந்த்ரேர் தேவைரசேஷை: ஸததமபி ஸமாராதநீயத்வத: ச | அந்த்யே காண்டே மூநீந்த்ர: கவிசுலதிலக: ப்ராஹ வல்மீக ஜந்மா, ராமாகாரம் முராரிம் ஸ்ப்புடமிஹபரமம் ப்ரஹ்ம வேதாந்தவேத்யம் ||

பதவுரை:

ஹரா அப்ஜாஸநமுக விபுத அவத்ய ராத்ரிஞ்சராணாம் = சிவன் பிரமன் முதலிய தேவர்களால் வதைக்க முடியாத அரக்கர்களாயும், தேவ அரீணாம் = தேவர்களுக்குப் பகைவர்களாயுமுள்ள, மாலீ. ஆதீநாம் = மாலி முதலியவர்களை, வதாத் = கொன்றமையினாலும், அம்புஜபவ ஜநகத்வாத் =

தாமரையோனான பிரமனைப் பிறப்பித்ததனாலும், தத் ஆபத் விநாசாத் = அப்பிரமனுடைய ஆபத்தைப் போக்கியதனாலும், ருத்ரேண ஸ்பஷ்டமேவ ப்ரபு: இதிகதநாத் = சிவபெருமானால் ஸ்பஷ்டமாகவே விஷ்ணு ப்ரபு (=தலைவர்) என்று சொல்லப்பட்டபடியினாலும், ப்ரஹ்மணு உபாஸ்யதா உக்தே: = பிரம தேவனால் விஷ்ணுவுக்குத் தன்னால் த்யானம் செய்யப் படுந்தன்மை கூறப்பட்டபடியினாலும், தேவாநாம் ஈச்வரத்வாத் = தேவர்களுக்கு அதிபதியாயிருப்பதனாலும், ஸகல ஸுர கணை: = கூட்டங் கூட்டமாக உள்ள எல்லாத் தேவர்களாலும், அர்ச்சிதத்வாத் = பூசிக்கப்பட்டதனாலும், ஸ்துதத்வாத் = துதிக்கப்பட்டதனாலும், ஸர்வேப்ய: பூர்வஜத்வாத் = எல்லோரைவிட முன்மேலே தோன்றியதனாலும், ஸகல ஜகத்காரண ஆகாசபாவாத் = எல்லாவுக்கும் காரணமான ஆகாசமாயிருப்பதனாலும், ஸேந்த்ரே: தேவை: அசேஷை: = இந்திரனுள்ளிட்டதேவர்கள் அனைவராலும், ஸததமபி = எப்போதுமே, ஸமாராதநீயத்வத: = ஆராதிக்கத் தக்கமையினாலும், அந்த்யே காண்டே = இறுதியிலுள்ள உத்தரகாண்டத்தில், கவிசுல திலக: = கவிகளின் திரளுக்குத் திலகமானவரும், வல்மீக ஜந்மா = புற்றில் உதித்தவருமான, முறி இந்த்ர: = முனிவர் பெருமான் (வால்மீகி) ராம ஆகாரம் முராரிம் = இராமனது உருவந்தரித்த திருமலை, வேதாந்த வேத்யம் பரமம் ப்ரஹ்ம = உபநிஷத்துக்களால் அறியத்தக்க மிகவுயர்ந்த ப்ரஹ்மமாக, ஸ்ப்புடம் = ஸ்பஷ்டமாக, ப்ராஹ் = கூறியருளினர்.

(தொடரும்)

சித்திரத் திருப்பாவை

ஸ்ரீ ஹரி-சென்னை-71. * சித்திரம் : சசி.

23. புவைப் புவண்ணு !

கூருமுகில் ஒருங்கே திரண்டு பொழியும், மழைத் துளிகள் புக முடியா பெரு மலைக்குகையிலே படுத்துத் கிடந்து, உறங்கிய பின், வீரமும் வீரமும் கம்பீரமும் ஒருங்கே உருவான ஆண்மை செறிந்த சிங்கமானது, தன் உறக்கம் தெளிந்து, தீப்பிழம்பு அனல் பறக்க-தன் கண்களை விழித்துக் கொண்டு - பிடரிமயிர் சிலிர்த்துக் கொண்டு, கம்பீரமான நிமிர்ந்து நின்று கர்ஜனைபுரிந்து குகையிலிருந்து வெளி வருவது போல...காயாம் புஷ்பம் போன்று கருநீல நிறத்தை உடைய பூவண்ணு!-நீயும் உன்னுடைய திருக்கோயிலான உன் மாளிகையிலிருந்து, புறப்பட்டு நாங்கள் குழியுள்ள இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளி மிக அழகிய சித்ர வேலைப்பாடுகள் ஒளிரும் மிகச்சிறந்த இந்த விறும்ஹாஸ தனத்தில் வீற்றிருந்து உனைநாடி வந்த செயலினை என்ன என்று வினவி-ஆராய்ந்து-அதற்கு ஏற்றபடி திருவருள் புரிவாயாக!' என்று கண்ண பிரானிடம், தன் மனம் மொழி மெய்யால், கண்களிகூற நுண்துளி அரும்பப் புகுடிக்க கொடுத்த சகடர்க் கொடியாள் விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறாள்.

மாரி மலைமுழஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்

சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து

வேரிமயிர் பொங்க எப்பாடும் போந்துதறி

மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்

போதருமா போலே, நீபூவைப்பூ வண்ணு! உன்

கோயிலின் நிங்கனே போந்தருளிக் கோப்புடைய

சீரியசிங்கா சனத்திலிருந்து யாம்வந்த

காரியம் ஆராய்ந்த தருளேலோ ரெம்பாவாய்!

‘குடதிசை முடியை வைத்துக் குணதிசை பாதம்நீட்டி வடதிசை பின்பு காட்டித் தென்திசை இலங்கை நோக்கிக் கடல்நிறக் கடவுள் எந்தை அரவணைத்துயிலும்’ கண்ணபிரான் தன் மாளிகையில் கோட்டுக் கால் கட்டில்மேல், மெததென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலே படுத்த வண்ணமே கேட்டருளினான், ‘உங்களுக்கு நான் செய்ய வேண்டியது என்ன?’ என்று. அது கேட்ட பாவையர்களோ, ‘திருவே எம்பெருமானே! எங்களுடைய விண்ணப்பம் இவ்வாறு - மிக இரகசியமாகத் தெரிவிக்கக் கூடியது அல்ல. யானையின் தந்தங்களால் புணையப்பட்ட உன் திருப்பள்ளி கட்டிலிலிருந்து முதலில் எழவேண்டும்; எழுந்து கருணை கூர்ந்து உன் ஆஸ்தான மண்டபத்திற்கு வருகை தந்து இங்கேயுள்ள பொன்னிற அணிபணி புனைந்த

விம்ஹாஸனத்தில் கம்பீரமாய் வீற்றிருந்து, எங்களது விஞ்ஞாபனத்தை விசாரித்தருள வேண்டும்’ என்று கனிவேடு விண்ணப்பித்தனர். ஏன்? திருப்பள்ளி அறையில், சொத்தவர் பூங்குழல் நப்பிள்ளை கொங்கைமேல் வைத்துக் கிடக்கும் மலர் மார்பன்! வாய் நிறவான்!... இது தெரியாதா-பாவையர்கட்கு? அதனால் ‘நீ இங்கு எழுந்தருள வேண்டும்’ என்கின்றனர். அதுவும் எப்படி வரவேண்டும்? குகையிலிருந்து வீறு கொண்டு வீர்யத்துடன் வரும் சிங்கம்போல வரவேண்டும் என்கின்றனர்.

உயிர்-உடல்-பொருள்-மொழி-விழி யாவுமே ‘பகவானே’ என்று அதிதீவிர நிலையில் உள்ள பாகவதர்களின்-அடியவர்களின்-விருப்பத்தை நிறைவேற்ற இறைவனே இதயம் கனிந்து தானே முந்தி வந்தருள்வான் என்பதே இப்பாசரத்தின் ‘கரு’வாகும்.

தர்மம், அதர்மம், ஞானம், அஞ்ஞானம், வைராக்கியம், அவைராக் கியம், ஐகவரியம், அநைகவரியம் என்கிற எட்டு திருக்கால்களை உடையது தர்மாதிரிபீடம். இஃது பரமபதத்தில் உள்ளது என்பர் ஆனேறா அதே ஆசனம் இங்கு ஸ்ரீ பகவானுக்கு விறும்ஹாஸனமாக உள்ளது என்பா சான் றோர். ‘யார் தருமத்தில் ஞானத்தில், நேர்மையில், நீதியில் இருந்து பிறழ்ந்து, அதர்மத்தில், அநீதியில், அஞ்ஞானத்தில் நுழைந்து, செயல் படுகிறார்களோ அவர்களுக்கு ஸ்ரீ பகவான்-சிங்கம் போல... தீவிழித்துப் பிடரிரோமம் சிலிர்க்க, நால்புறமும் அசைந்து கொடுத்து -உடம்பை உதறி, கம்பீரமாய், வீர கர்ஜனைமிட்டுத் தன் குகையிலிருந்து வெளிவரும் சிங்கம் போல பொங்கி எழுந்து வருகிறார்’...என்கிறாள் ஸ்ரீ கோதை. வாழ்க்கைக் கடலில் இருந்து தடுத்து ஆட்கொள்ள வேண்டும் என்கிறாள்.

அக்கரை என்னும் அனத்தக கடலுள் அழுந்தின ப்ரருளால் இக்கரை ஏறினாத்திருந்தேனை அஞ்சேல் என்று கைகவியாய் சக்கர மும்பதக் கைகளும் கண்களும் பீதக ஆடையோடும் செக்கர் நிறத்துச் சிவப்புடையாய் திருமாலிருஞ் சோலை எந்தாய்.

என்று ஸ்ரீ பகவானே பெரியாழ்வார் போற்றுவது, ஸ்ரீகோதையுடைய நெஞ்சத்தைத் தெள்ளத் தெளிவாகக் காட்டிடும் பனிங்கு போன்றதாகும். உண்மையான பகதியினை ஸ்ரீபகவான் மேல் யார் வைக்கிறார்களோ, அவர் களுக்காக இறைவனே எழுந்து அவர்கள் அருகில் வருவான்; அவர்களது குறைகளைப் போக்கித் திருவருள்புரிவான்.

“தரும்த்தை நிலைநிறுத்தவும், மஹாபலியின் செருக்கை-ஆணவத்தை அடக்க இநத உலகங்களை எல்லாம் உன் திருவடிகளினால் அளந்தவனே! உன் வண்ணத் திருவடிகள் பல்லாண்டு வாழ்க!

பெண் ஆசையால தருமத்திலிருந்து பிறழ்ந்த இராவணன் இருக்குமிடம் சென்று தெனனிலங்கை அரக்கர்களை அழித்து அருள்புரிந்தவனே உன் ஆற்றலைப் போற்றுகிறோம்! உன் ஆற்றல் வாழ்க!

கண்ணா! உன்னை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையோடு வண்டிச் சக்கரமாய் உருண்டோடி வந்த சகடாசுரனை, அவன் உயிர் அவனது உடலை விட்டுப் பிரியுமபடி உதைத்தருளியவனே! உன் புகழைப் போற்றுகிறோம்;

கார்முகில் வண்ணா! உனனை அழிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையோடு ஆவின் கன்று உருவாக வந்த வத்ஸாசுரனை ஒரு பெரும் பாறாங்கல் போலத் தூக்கிச் சுழற்றி, எதிரே வானுயர ஓங்கி வளர்ந்து விளாமரமாக நின்ற மற்றொரு அசுரன்மீது வீசி யெறிந்து இருவரையும் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் அழித்தொழித்தவனே, உன்னுடைய திவ்வியத் திருவடிகளைப் போற்றுகிறோம்!

ஆயர்பாடியையே, இடிமழை பெரு வெள்ளத்தில் ஆழ்த்தி, அழித்துவிட வேண்டும் என்ற பேராசையோடு பெரு மழையாய் வந்த இந்திரன்-வருணன் இவர்களை அடக்கிட, கோவர்த்தன கிரியையே குடையாகத் தூக்கிப் பிடித்து அனைத்து உயிர்களையும் காப்பாற்றியவனே! உன் கருணைமிக்க குணத்தினைப் போற்றுகிறோம்.

நீதி, லைத்யம் இவற்றில் பிறழ்ந்து, பேராசை, பொறுமை கொண்டு தீயநெறியில் நிற்கும் விரோதிகள் எவராயினும் அவர்களை அக்கணமே, வென்று வெற்றி கொள்ளும் உன் கையிலுள்ள வேலினைப் போற்றுகிறோம்!

என்றென்றும் உன்வீரமிக்க - போற்று தலுக்குரிய உன் திருவருள் தரும் புகழையே, உன் கருணை தரும் வலிமையை நாங்கள் புகழ்ந்துப் போற்றி பாடி, வணங்கி வருகிறோம்! என்றைக்கும் உனக்குச் சேவகம் செய்யவே இருக்கின்றோம். எங்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்பாயாக, அதற்காகவே நாங்கள் இங்கு வந்து நிற்கின்றோம் உன்சந்நதியில். திருவருள் புரிவாயாக” என்று ஸ்ரீ ஆண்டாள் பகவானிடம் கனிந்து பணிந்து வேண்டுகிறாள்.

அன்றிவ் வுலகம் அளந்தாய்! அடிபோற்றி!

சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய்! திறல்போற்றி!

பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய்! புகழ் போற்றி!

கன்று குணிலா எறிந்தாய்! கழல் போற்றி!

குன்று குடையா எடுத்தாய்! குணம் போற்றி!
வென்று பகைகெடுக்கும் நினைகையில் வேல்போற்றி!
என்றெனறு சேவகமே ஏத்திப்பறை கொளவான்
இனறுயாம வநதோம் இரங்கேகேலோ ரெம்பாவாய்!

நங்கையார்கள் கனிவான வேண்டுகோளுக்கு, இதயம் கனிந்து இணங்கி, ஸ்ரீ கண்ணபிரான தன்னுடைய திருப்பளனி மாளிகையிலிருந்து அருளுளம் கொண்டு, வெளிமண்டபத்திற்கு வருகிறான். அந்த நடையழகு-அந்த உடையழகு-அந்த கம்பீரத் தோற்றமழகு கண்ணால் கண்டதுமே, கன்னியர்கள் தாம் வந்தக காரியத்தை மறந்து விடுகின்றனரன்றோ? முதனமுதலில்-அந்த நடையழகைக்கண்டு நாமணக்கப் பல்லாண்டுப் பாடுகின்றனர். முதன்முதலில் பகவானின் அருவமான திருஉருவின் ‘பெருருவின் பெருவடிவை’ எடுத்துக் காட்டிப் போற்றிப் புகழ்ந்துத் திருவடிகளை வணங்குகின்றனர்.

உண்மையான அன்பும், ஆழமான பற்றும், சலன மற்ற பக்தியும் கொண்ட இருவர் ஒருவரை ஒருவா பார்க்குமுன இது கேட்க வேண்டும் அது கேட்க வேண்டும்’ என்று நினைப்பார்கள். பார்த்தபின் எல்லாம் மறந்து போய்விடும். அவ்வாறே கண்ணனைக் காணும்வரை ‘அதுவேணும், இதுவேணும்’ எனறு கேட்க தோன்றுமாம். கண்ணனைக் கண்ணால் கண்டதும் அவன் அழகிலேயே மெய்மறந்து அவனையே போற்றிக் கொண்டிருக்கத் தோன்றுகிறது, கன்னியர்களுக்கு.

இந்தப் புகழைப் போற்றியதும்-அவன் கையில் உள்ள வேல் நினைவுக்கு வருகிறது. அந்த ‘வேல்’ சாதாரண வேலா? கொடியவர்களைக் கொன்று-அதர்மத்தை அழித்து-நல்லவர்களை வாழவைக்கும்-தர்மத்தை நிலைநிறுத்தும் ‘வேல்’ அது. எனவே அதனைப் போற்றுகின்றனர்.

‘அடிபோற்றி-திறல் போற்றி-புகழ் போற்றி-கழல் போற்றி-குணம் போற்றி-வேல் போற்றி’ என்று நாமணக்க வணங்கிப் போற்றியபின் ‘உன் அருளைப் பெறுவதற்காக நாங்கள் இங்கு வந்துவிட்டோம். அதைப் பொறுத்து நீ மனம் இரங்கி திருவருள் செய்ய வேண்டும்’ என்று குட்டோடு குடாக தாங்கள் வந்த நோக்கத்தினையும் அப்படியே நினைவுறுத்தி வேண்டுகின்றனர். இவர்கள் கருத்தையே பெரியாழ்வாரும்,

வண்ணமால் வரையே குடையாக மாரிகாத் தவனே! மதுகுதா!
கண்ணனே கரிகோள் விடுத்தானே! காரண களிறு அட்ட பிரானே!
என்னு்வார் இடரைக் களைவானே! ஏத்தரும் பெருங்கீர்த் திமினனே,
நண்ணிநான் உன்னை நாடோறும் ஏத்தும் நன்மையே அருள்செய்
எம்பிரானே!

என்று போற்றிப் புகழ்ந்து வணங்குகிறார்.

ஆரூவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு

கூடந்த ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 15 விருந்தது 19 வரை ஆகிய 5 நாட்கள் மலேசிய நாட்டின் தலைநகராகிய கோலாலம்பூரில் ஆரூவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு கோலாகல மாக நிகழ்ந்தது. மாநாட்டுத் திறப்பு விழா புத்ரா உலக வாணிப மையத் தில் (Putra World Trade Centre) 15-11-87 ஞாயிறு காலை 9 மணி அளவில் மலேசிய நாட்டுப் பிரதமர் யாப் தத்தோ செரி டாக்டர் மகா தீர் முகமது அவர்களால் தொடங்கி வைக்கப்பெற்றது. பன்னாட்டு அறிஞர்களுடைய வாழ்த்துரை பல அந்த விழாவில் இடம் பெற்றது.

பின்னர் கருத்தரங்குகள் யாவும் மலாயாப் பல்கலைக்கழக வேந்தர் துங்கு மண்டபத்திலும், பல்கலைக் கழக விரிவுரை மண்டபங்களிலும் நிகழ்ந்தன. மொழியியல், இலக்கியம், சமுதாயம், பண்பாடு, அறிவியல் ஆகிய பொருள்களில் அமர்வுகள் பல ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றிருந்தன. இலக்கியம், சமுதாயம், பண்பாடு ஆகிய அமர்வுகளில் சமயம் பற்றிய கட்டுரை பல இடம் பெற்றிருந்தன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன சங்ககாலத் தமிழ் மக்களின் சமயப் பொதுமை, திருமுருகாற்றுப் படையின் சமுதாய, தத்துவச் சிந்தனைகள், தற்காலமும் சைவ சமயமும், மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் இடம் பெறும் இந்திய தத்துவ ஞான விவாதம், திருக்குறள் தத்துவ, கட்டமைப்பு-நடையியல் ஒப்பியல் நோக்கில் - திருவள்ளுவர் ஓர் ஒழுக்க

இயலார் - திருக்குறளும் உலகக் கோட்பாடும், இளங்கோவடிகள் வலியுறுத்தும் சமய, சமுதாய, அரசியல் கொள்கைகள், தொல்காப்பியத்தில் சமயம், திருமுருகாற்றுப் பாடலில் வேலன் வழிபாடு, வள்ளலார் ஒளிவடிவம் பெற்றது, அருட்பெருஞ்சோதி தத்துவ விளக்கம், அண்ணல் பாம்பன் சுவாமிகளின் சமுதாய உணர்வு, தமிழ்ப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் காஞ்சி காமகோடிபீடத்தின் பங்கு, திருமூலர்காட்டும் கருவும் உருவும், அப்பர் பாடிய திருக்கடைக்காப்பு, முதலாழ்வார் பாடல்களில் திருமாவின் அவதாரங்கள், திருவிளையாடல் புராணத்தில் பரஞ்சோதியார் உலகிற்கு உணர்த்தும் செய்திகள், மெய்கண்ட சித்தர்களும் தமிழ்ப் பாடல்களும், பாரதியின் குயில் பாட்டில் தத்துவம்—ஓர் அறிமுகம், எண்பதுகளில் வந்த தமிழ்ப் படைப்பு இலக்கியங்களில் அறம், ஒழுக்கம், நீதி முதலியன, இந்தோனேசியாவில் தமிழ்ச் சமயத்தின் தாக்கம் ஆகிய கட்டுரைகள் இடம் பெற்றன.

தாய்லாந்து மன்னர் முடிசூட்டு விழா முதலிய நிகழ்ச்சிகளில் திருப்பாவை, திருவெம்பாவை இடம் பெறும் உண்மையும் விளக்கம் பெற்றது. மலேசியாவில் புகழ் பெற்ற கோயில்களாகிய பிளங்கு ஸ்ரீராமர் ஆலயம், பட்டர்வொர்த் ஸ்ரீ மகாமாரியம்மன் ஆலயம், தைப்பிங் இந்து தேவாலய சபா, ஸ்ரீ நாகமுத்து மாரியம்மன் கோயில், கோலாலம்பூர்

ஸ்ரீ மகாமாரியம்மன் ஆலயம் ஆகியன பேராளர் கண்டு காணும் வாய்ப்பு அளிக்கப் பெற்றது. இங்குள்ள கோயில்கள் எல்லாம் நம் திருமலைத் திருவேங்கடவன் கோயில் போல துப்புரவோடும், தெய்வீகத் தன்மையோடும் விளங்குகின்றன. மேலும் இக்கோயில்கள் இந்திய சமுதாய மையங்களாகவும் அமைகின்றன. ஆகம நெறியில் வழிபாடுகள் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளன. மாறி மருவி வரும் தற்கால இந்திய சமுதாயத்திற்குத் துணை செய்யும் வகையில் நம் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தால் இங்குள்ள பிளங்கு, ஈப்போ, கோலாலம்பூர், சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா, மொரீசியஸ் முதலான தீவு பலவற்றில் தனித்து விடப்பட்ட இந்திய இந்து சமயத்திற்கு ஆதரவாக இந்நூ சமய மையங்கள் தோற்றுவித்து, சம்ஸ்கிருதம், இந்தி, தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாள மொழிகளில் அமைந்துள்ள தெய்வீகப் பாடல்களைக் கற்பிக்கும் வாய்ப்பினை அளித்தல் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய திருப்பணி என்ற கருத்து இந்தப் பயணத்தில் என் நெஞ்சில் தோன்றிய உணர்வாகும்.

டாக்டர் பொன் செளரிராஜன் - திருப்பதி.

கீதை காட்டும் நல்வழி

மோக்ஷ ஸன்யாஸ யோகம்

அத்யாயம் — 18.

பகுதி — 16.

சீமுகம் என்பது ஒரு பெரிய தேர் என்றால், டாக்டர்கள், வக்கீல்கள், எஞ்ஜினியர்கள், தொழிலாளிகள், உழவர்கள் போன்றோர் அந்தத் தேரின் பற்பல பாகங்களை ஆகின்றனர். பற்பல பாகங்கள் சேர்ந்து ஒரு தேர் உருவாவது போல சமுதாயத்தின் பல தரப்பட்ட மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் ஒரு சமுகம் முன்னேறுகிறது. எல்லோரும் தத்தம் நிலையில் பெரியோர்களேயாவர். சமுதாயம் நன்னிலையில் முன்னேற வழிவகை செய்யும் தரமான பொருட்களை மலிவு விலையில் உற்பத்தி செய்து அளிப்பது, கால்நடைகளைக் காப்பது, உழவுத் தொழிலைத் திறம்படச் செய்வது, நேர்மையான வாணிகம் செய்வது ஆகியவை வைசியர்களின் இயல்பான கர்மங்களாகும்.

நான்காவது வர்ணத்தாராகிய சூத்திரர்களது பணி சமுதாயம் முன்னேற மேற்கூறப்பட்ட மூன்று வர்ணத்தாரது வேலைகள் நீங்கலாக, இதர பணிகள் இடப்படுகின்ற பொழுது அவற்றைச் செவ்வனே செய்வதே யாகும். 'என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்பதுதான் உண்மையான சூத்திரரது கர்மமாகும். ஒரு வகையில் பார்த்தால் ஊதியத்துக்கு வேலை செய்யும் நபர்கள் அனைவருமே சூத்திரர்களாவர்.

ஊதியத்தைப் பெரிதுபடுத்தாத தனக்கு வாய்த்த பணியை அரசாங்கத்தில் செவ்வனே ஆற்றுவவர்கள் ஷுத்திரியர்களாகிறார்கள். மாறாக, ஊதியத்தைப் பெரிதுபடுத்தி அதற்

காகவென்றே உழைக்கும் அனைவரும் சூத்திரர்களாகின்றனர். இந்தக் கண்ணோக்கில் பார்த்தால் இன்று நம் மிடையே பெரும்பாலோர் நான்காம் வருணத்தாரின் நிலையிலேதான் இருக்கிறோம் என்பது புலனாகும். 'பரிசாரகன்' என்ற பதத்திற்கு 'இட்ட பணியைச் செய்பவன்' என்பது பொருள். இன்று நமது அரசாங்கப் பணிகள் பல I.A.S., I.F.S., I.R.S., என்று Service என்ற வார்த்தையுடனேயே முடிகின்றன அல்லவா; அவை அனைத்தும் மக்களுக்குப் பணியாற்றுவது ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டவையாகும். மேலான லட்சியம் எதுவும் கொள்ளாது, உடல் வாழ்க்கை ஒன்றில் மட்டுமே இலட்சியமாயிருப்பவன் சூத்திரன் ஆகிறான். மாறாக சமுகத் தொண்டு, பொதுநலம், இறைநாட்டம் ஆகியவற்றை இலட்சியமாகக் கொள்ளாமளவு ஒருவன் வைசியன், ஷுத்திரியன், பிராம்மணன் என்று படிப்படியாக மேல் நிலையை அடைகிறான்.

நான்கு வர்ணங்கள் ஒரு சமுகத்தின் ஒட்டு மொத்தமான நன்மைக்காக ஏற்பட்ட இறைத் திட்டமாகும். இதில் பிறப்பால், செய்தொழிலால் எந்தவித உயாவு தாழ்வும் கிடையாது. மனபரிபாகமே ஒருவனது வருணத்தை நிர்ணயிக்கிறது. இன்னொரு விதத்தில் பார்த்தால் பிராம்மண, ஷுத்திரிய, வைசிய, சூத்திர என்னும் நான்கு வர்ணத்தாரை Intellectual class, warrior class, Trading class, Servant class (அறிவுத் துறையினர், ஆட்சித் துறையினர், வணிகத் துறையினர் மற்றும் ஊழியத் துறையினர்) என்ற நால்வகையினராகப் பிரிக்கலாம். அறிவுத்

துறையில் ஞானிகள் மற்றும் இறைநாட்டமுள்ளோர் அனைவரும் அடங்குவர். பள்ளியில் கீழ்மேல் வகுப்புகள் உள்ளது போன்று சமுதாயத்திலும் இத்தகைய அமைப்பு தவிர்க்க முடியாதது ஆகிறது. 'எல்லா வேலையும் சமம்' என்ற மனப்பாங்கு இருக்குமேயானால் ஜாதியின் பெயரால் இன்று நாம் காணும் இத்தனை சீரழிவுகள் நேர்ந்திருக்காது. 'பிறப்பால், செய் தொழிலால் நான் உயர்ந்தவன், நீ தாழ்ந்தவன்' என்ற வேறுபாட்டுணர்வு என்று நம்மவர் மனத்தில் எழுந்ததோ, அன்றிலிருந்துதான் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு உறுதுணையாயிருக்க வேண்டிய ஜாதி அமைப்பு, உட்பிரிவுகளும் உட்பூசல்களும் பெருகி ஹிந்து சமயத்திற்கே ஒரு களங்கமாக மாறிவிட்டது. இதை மாற்றுவது நமது கடமையாகும். ஜாதிகளை வைத்து தேர்தல்

பேராசிரியர் டி. கே. நாராயணன்

MSc, M Phil.,

ஆசிரியர் 'சமயஜோதி' மதுரை.

கண்ணாமூச்சி விளையாடாமல், பொருளாதார அடிப்படையில் தகுதிமற்றும் திறமையின் அடிப்படையில் கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்புக்களில் இடம் அளிக்கும் பொன்னாள் உதயமாவது ஆட்சியாளரது அந்தரங்க சுத்தம் மற்றும் பொது மக்களது ஆதரவையும் பொறுத்தே அமைகிறது.

ஸ்வே ஸ்வே கர்மன்யபிரத:

ஸம்ஸித்திம் லபதே நர: |

ஸ்வகர்மநிரத: ஸித்திம்

யதா விந்ததி தச்ச்ருணு || (18-45)

'அவனவனுக்குரிய கர்மத்தில் நிறைவுறும் மனிதன் இலட்சியத்தை

அடைகிறான். தன காமத்தில் கருத்து வைப்பவன் நிறை நிலையை எப்படி அடைகிறான் எனபதை நான் சொல்லக் கேட்பாயாக.'

நாம் அனைவரும் ஒரே தொழிலை அல்லது காமத்தைச் செய்ய முடியாது. இயற்கை வசத்தால், சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலையால் நமக்கு எந்தெந்தத் தொழிலு அல்லது கர்மம் அதாவது கடமை வந்து வாய்க்கிறதோ அதை முறையாக, முழுமனதுடன் செய்வதால் நாம் மனநிறைவு அடைய முயல் வேண்டுமே. வக்கீல் நேர்மையான வக்கீல் தொழிலிலும், விவசாயி நேர்மையான விவசாயத்திலும், பேராசிரியர் அல்லது ஆசிரியர் நேர்மையாக தமது ஆசிரியப் பணியைச் செய்வதிலும், அதுபோல பலவேறு தொழில்களில் ஈடுபடுவோர் தத்தம் பணிகளை நேர்மையாக ஆற்றுவதன் மூலம் திருப்தி அடைய முயல் வேண்டுமே வக்கீல் டாக்டரைப் பார்த்து

பொறுமைப்படுவதும் டாக்டர் வியாபாரியைப் பார்த்து ஏங்குவதும், வியாபாரி லேவா தேவிக்காரனைப் பார்த்து பொறுமைப்படுவதும் தகாத செயல்களாம். உதாரணமாக தொழில நமக்கும் பிறருக்கும் நற்பலனையும், மனத்திருப்தியையும், அமைதியையும், ஆனந்தத்தையும் அளிப்பதாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் மற்றும் உலகின பல பாகங்களிலும் அவ்வப்போது தோன்றியுள்ள மகா புருஷர்கள் மற்றும் சான்றோர்கள் இந்த உண்மையைத்தான் தங்கள் வாழ்வின் மூலம் நிரூபித்திருக்கின்றனர். குலமும் கோத்திரமும் மனததூய்மைக்கு முன், வெயில் முன்பு போல இருந்த இடம் தெரியாது மறைந்து போய்விடுகின்றன. தன் கர்மத்தில் கருத்து வைப்பவன் எவ்விதம் நிறைநிலையை எய்துகிறான்

எனபதைப் பகவான் அடுத்த சுலோகத்தில் விளக்குகிறார்.

யத: ப்ரவிருத்திா பூதானம்
யேன ஸாவமிதம் ததம் |
ஸவகாமணா தமபயாசய
ஸித்திம் விநததி மாணவ. || (18-46)

‘எவரிடத்திருந்து உயிர்கள் உற்பத்தியாயினவோ, எவரால் இவ்வையகம் யாவும் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதோ அந்தப் பரம்பொருளை மனிதன் தன் கடமையை ஒழுங்காக ஆற்றுவதால் அடைகிறான்.’

நம்மால் முடியாத ஒன்று படைக்கும் காரியம் ஆகும். இப்பிரபஞ்சத்தில் நாம் பாகமும் யாவும் இறைவனால் படைக்கப்பட்டவை ஆகும். ‘ஈசாவாஸ்ய மிதம் ஸாவம்’ என்பது ஈசாவாஸ்ய உடநிடதத்தின் முதலடியாகும். ‘பார்க்கின்ற யாவும் இறைமயம்’ என்பது இதன் பொருள். ‘ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு’ என்று இதே கருத்தை திருவள்ளுவர் தம் முதல் குறள் மூலம் விளக்குகிறார்.

(தொடரும்)

(20-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இருப்பிடம் திருக்கோவில்தான். அவா எண்ணம், சொல், செயல் எல்லாம் அண்ணாமலைதான். தொடக்கக் காலத்தில் நமக்கு அவா ஒரு சாதாரண பைத்தியமாகக் காணப்பட்டா. ஆனால் அவரோ அண்ணாமலை மேல் அபு மாறாத பித்தர்.

ஸ்ரீ மகான் சமாதியடைந்து சுமார் ஐம்பதாறு ஆண்டுகள் ஆன பிறகும், இன்றும் மக்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளை வாரி வழங்க குடசம் ரூபத்தில், இக்பர செளபாகயவதி, பிருமமரிஷி, ஞானத்தாய் உமாதேவியார் மூலமாக நம்முடன் தொடர்பு கொள்கிறார்.

இவ்வம்மையார் சிறுவயது முதலே தெய்வ பக்தி மிக்கவர். பெரும் செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்து வாழ்க்கைப்பட்ட இவா தன 25-ஆம் வயதில் திருவண்ணாமலை மகான் இசக்கி சுவாமிகள் மூலம் உபதேசம் பெற்றார். பின்னர் தொடர்ந்து 12 ஆண்டுகள் தன இல்லத்திலேயே கடுந்தவம் இருந்தார். கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக மகான் ஸ்ரீ சேஷாத்ரி சுவாமிகள் தன குடசம் ரூபத் தொடர்பாளராகத் தன்பக்தையான உமாதேவியாரையே தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்.

பிருமமரிஷி உமாதேவியார் தற்போது குடசமத்தில் எங்கும் போய் வருகிறார். பசி இல்லாத நிலையில், பழம், பால் மட்டுமே அருந்தி உயிர் வாழக் கூடிய நிலை கடந்த சில ஆண்டுகளாக இவருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

இவ்வம்மையார் திருவண்ணாமலையில் 27, தெனமாதத்தி தெருவில் அரசு வழக்குரைஞர் திரு. ஆர். முத்துக்குமார் சுவாமி அவர்களின் துணைவியாராகச் சீரோடும் சிறப்போடும் வாழ்ந்து வருகிறார்.

ஸ்ரீ மகான் தன்னை நாடி வருவோரை எல்லாம் மலைவலம் வரச் சொல்கிறார். மலைவலம் வருவதன் மூலம் பலருடைய நோய் நொடிகள் தீர்ந்திருக்கின்றன. திருமணங்கள் பல தடை நீங்கி நடந்திருக்கின்றன வேண்டிய அனைத்தும் நடந்தேறி வருகின்றன. பக்தர்கள் வேண்டிய அனைத்தும் நடக்கின்றன.

ஞாயிற்று மலைவலம் வருகிறவர்களுக்கு சிவலோகப் பதவி கிடைத்து உயர்ந்த நிலையை அடைகின்றனர்.

திங்களன்று வலம் வருகிறவர்கள் பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடக்கின்

றனர். மரணபயம், மறுபிறவி நீங்குகிறது.

செவ்வாயன்று செனரால் கடன் தொலைகளிலிருந்து விடுபடலாம். அதிகாரிகளின் நிலை உயரும்.

அண்ணாமலையாரின் அருளிஞல் புதனன்று வலம் வருகிறவர்களுக்குக் குருவினுடைய பதவி கிட்டுகிறது.

வியாழனன்று வலம் வரும் பக்தர்களை எல்லா தேவதைகளும் ‘ஐகத்குரு’ என்று கருதி வணங்குகின்றனர்.

வெள்ளிக்கிழமையன்று வலம் வந்தால் அனைத்துச் செல்வங்களும் நம்மிடம் வந்து சேரும். விஷ்ணு லோகம் போய்ச் சேரலாம்

சனியன்று பிரதட்சிணம் செய்தால் நவகோள்களின் கோளாறுகளிலிருந்து விடுபடலாம். எதிரிகள் அனைவரையும் வெல்லலாம்.

‘வா’ வென்று அழைக்கப்பட்டு திருவண்ணாமலைக்கு வந்தார் ஞானத்தபோதனர் ஸ்ரீ சேஷாத்ரி சுவாமிகள். இன்று நம்மையும் ‘வா’வென்று அழைத்து அருள் பொழியக் காத்திருக்கிறார்.

★

மனக்கோயில்

உலகில் தோன்றிய மனித இனம் உய்யும் பொருட்டு பரம்பொருள் தன்னைப் பற்றிய நினைப்பை ஒவ்வொரு உள்ளத்திலும் பதிய வைத்து, இப்புவி யில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இறுதியில் தன்னை வந்து அடைய வேண்டும் என்று தனு, கரண, புவன போகங்களைப் படைத்துக் காததருள்கின்றான். இக்கருத்தை நன்கு உணர்ந்த ஞானியா ஞானத் தமிழ் புரிந்து தாம் பெற்ற இனபததை இவ்வுலகும் பெற வழிகாட்டியருளினர். 'நாடி எந்தன் உள்ளம் கொண்ட நாதன்' என்று திருமங்கையாழ்வார் பாடுவதிலிருந்து பரம்பொருளான இறைவன் அடியவர்கள் உள்ளத்தில் விருப்பமுடன் எழுந்தருளுவான் எனபது திண்ணமாகிறது. 'தானே வந்து எனது உள்ளம் புகுந்து அடியேற்கு அருள் செய்தான்' எனபது மணி வாசகப்பெருமானின் மணிவாக்கு.

இறைவனை அடியவர்களே சென்று அடைய வேண்டும் எனபது ஒருவகை நெறி. இறைவனை அடியவர்களை நோக்கி வந்து அருளபாலிப்பான் எனபது மறறொரு நெறி. இவ்விரண்டு நெறிகளுக்குமே அடிப்படையுள்ளது. இவ்வையு மாறக் கூடியதன்று. என்றும் இறவா இனப அன்பு கொண்டொழுகிலுதான ஆண்டவன் ஆன்மாவிடம் அருளபாலித்து அழகை நீக்கி ஆண்டருள்வான் எனபது அடியவர் கண்ட அனுபவரீதியான உண்மை.

அருள் பெறுவா ரடியாதம்

அடியுநேற்கு ஆழியான

அருள் தருவான அமைகின்றான அது

நமது விதிவகையே

இருள் தருமா ஞாலததுள இனிப

பிறவி யானவேண்டேன
மருள ஒழிநீ மடநெஞ்சே

வாடாறருள அடிவணங்கே.

திருக்கோவிலுள்ளிருக்கும் திருமேனியை வணங்கத் தம் நெஞ்சிற்கு அன்புக் கட்டினையிடுகின்றார் நம்மாழ்வார்.

இறைவன் மேல் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கினாலே உலகியலின் தொடர்பு விட்டகன்று அன்பின் வடிவாயத் திகழ்வார். அந்நிலை தோன்றும்போது அனைத்தும் தெய்வவடிவாகவே தோன்றும். அங்கிங்கெனத்தபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த வடிவாக விளங்கும் பரம்பொருள் அடியவரின் உள்ளத்திலும் சூழ்ந்து கலந்து துலங்கி நிற்கும். இந்நிலை தோன்றும்போது 'அன்னே உன்னையல்லால்' இனியாரை நினைக்கேனே' என்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் வாக்குப்படி மனம் மொழிமெய்களால் இறை நினைப்பைக் கொள்வதைத் தவிர வேறொன்றும் இருக்காது. திருமங்கையாழ்வாரும்,

அததா! அரியே' என்று உனனை

அழைக்க

பித்தா வென்று பேசுகின்றார் பிறர்

எனனை

முததே' மணி மானிக்கமே

முனைக்கின்ற

விததே' உனனை எங்ஙனம் நான்

விடுகேனே!

என்று பாடுகின்றார். அதாவது இவ்வுடலும் உள்ளமும் இறைவன் தவருவதற்காக மாந்தாக்கு அளிக்கப்பட்டவை. கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று வாழ்நாளை வீழ்நாளாக்காமல் உள்ளத்தினுள்ளே உறுபொருளைக் கண்டு உள்ளம்

பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம் என்கொண்டு அங்கு உறையும் எம்பெருமானை உணர்வுடனும் அன்புடனும் வணங்கி வழிபட வேண்டும் என்பதே அடியவா நமக்குக் காட்டும் அன்பு வழி.

உடம்பு எனனும் வீட்டுக்குள்ளே மனமே அகலாகக் கொண்டு அறியாமை நீங்குதற்குக் காரணமான நல் உணாவெனும் நெய்யை ஊற்றி, உயிர் எனப்படும் திரியைச் சோத்து விசாலமான ஞானமாகிய தீயால் (விளக்கினைப்) பற்றச் செய்து அத் தீப ஓளியில் இருந்து ஆழ்ந்து பார்த்தால் கடம்பமலா மாலையை விரும்பும் முருகனுடைய தந்தையாரின் வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளை அங்கே காணலாம்' என்று அப்பர் பெருமான் அறிவுறுத்துகின்றார்.

முதல மூன்று ஆழ்வார்களில் ஒருவர் 'வையம் தகளியா பாறகடலே நெய்யாக வெய்ய கதிரோன் விளக்காக' வைத்துச் சொல்லமாலை சூட்டுகின்றார். மறறொருவர்

'அன்பே தகளியா ஆவமே நெய்யாக
இன்பு (உ)ருகு சிறதை, இடுதிரியா'(க)

டாக்டர் ஆ. கோபாலசுருஷணன்,

M A., P h d.,

சென்னை-5.

வைத்து ஞானசகடா விளக்கு ஏற்று
கின்றார் இனனொருவர்

'திருக்கண்டேன பொளமேனி கண்

டேன திகழும்

அருககன அணி திறமும கண்டேன'

என்று பகவானின் கோலத்தைத் தாம் கண்டபடி வாணிக்கின்றார். அதாவது உலகை முதன்மையாக வைத்து முதலில் வழிபட்டபின் உள்ளபை முதனமையாக வைத்து வணங்கினால் எல்லாம் வல்ல கடவுளின் கருணை வடிவங்கள் அகக் கண்ணுக்குப் புலப்படும் என்று உணர்த்துகின்றனர்.

அனறேநம் கண்காணும் ஆழியான
கார்உருவம்
இனறேநலம் காணு(து) இருபதுவும்-
எனறேனும்
கடகண்ணால் காணுத அவருருவை
நெருசென்னும்
உடகண்ணால் காணும் உணர்நது

என்று பெரிய திருவந்தாதியில் நம்
மாழ்வாரா பாடுவதிலிருந்து புறக
கண்ணால் காண இயலாத இறை
வனது திருமேனியை அகக்கண்ணால்
பாடத்து மகிழ்க்கும் எனபதாகும்
'முகத்தில கண்கொண்டு காண்கின்ற
முடாகாள! அகத்தில கண்கொண்டு
காண்பதே ஆனந்தம்' என்று திரு
மூலரும் வலியுறுத்துகின்றார்

ஒரு சைவ அடியவா (பூசலாரா)
மனத்திலேயே கோயில கட்டுகிறார்
ஒரு அரசனும் மிகப் பெரிய கோயில
ஒன்றைக் கட்டுகிறார் இருவரும்
இறைவனைப் பிரதிபலிப்பு செய்வ ஒரே

நாள, ஒரே நேரத்தைக் குறிககின்
றனா இறைவன அரசன கனவில
சென்று தன் அடியார கட்டியிருக்கும்
கோவிலுக்கு அன்று எழுந்தருள் இருப்
பதாயும், வேறொரு நாளில் அரசன
விழா நடத்தலாம் என்றும் வேண்டு
கோள் விடுத்தாரா அரசன நேரில்
சென்று பார்த்தபோது அடியவரைத்
தான் கண்டான், ஆலயத்தைக் காண
வில்லை வினவியபோது, அடியவா
தான் மனக்கோவில கட்டி வருவதைப்
பற்றி எடுத்துக் கூறினார் ஆக, எம்
பெருமான விருமபிக குடி புகுவது
தூயநல அடியார்களின் மனக்கோவி
லில்தான் எனபது தெளிவாகிறது

மன்னுகோ மயிலைத் திருமாநகரில்
வாயிலாரா நாயனார் எனபார் கூறுகி
றார்

மறவாமை யானஅமைத்த மனக்
கோயில உள்ளிருத்தி
உறவாதி தன்யுணரும் ஒளிவிளக்குச
கூடேற்றறி

இறவாத ஆனந்தம் என்னதிரும்பும்
சனமகூட்டி
அறவாணாக கண்பென்னும் அமுத
மைத்தாச சனைசெய்வார்!

அதாவது எம்பெருமானை மனமென
ஆலயத்துள் ஆராத அன்பினால் அருச
சனை செய்து அடியவாபால் பேராத
நெறிபெற்று விளங்குகிறார் எனபதா
கும் பெரியாழ்வாரும் தமது திரு
மொழியிலிதே கருத்துப் புலப்படப்
பாடுகின்றார்

சோவினாற பொருள வைத்த
துண்டாகில்
சொல்லு சொல்லென்று சுற்று
மிருந்து
ஆவின விலும் வாய் திறவோதே
அந்த காலமடைவதன் முன்னம்
மார்வ மெனபதோர் கோயில
அமைத்து
மாதவனென னுந்தெய்வத்தை
நாட்டி
ஆவ மெனபதோர் பூவிட வல்லாககு
அரவ தண்டத்தில் உய்யலுமாமே

ஓம் ஸ்ரீமாத்ரே நம:

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ ஜெயந்திர சர்வவதி ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ திருமுருக சிவபானந்தவாரியார்
மற்றும் பல மகான்களால் ஸ்ரீ முருகமூர் ஆசிரியம் அருளப் பெற்று நவசக்தி நிலையத்தாரால்
உருவாக்கப்படும் பூஜைக்குரிய யந்திரங்கள்.

(கீழ்வரும் சிறப்பு வகையருக்களையும் நாங்கள் வழங்குகிறோம் பாதரச வினியாகர், விங்கம்,
ரு மணிகள் முதலியன).

ஸ்ரீ மகாமேசு பஞ்சலோகம் 6x6 செ மீ (அளவு)	500/-	பாதரச மணிகள் (அளவுகளுக்கேற்றவாறு விசை)	
ஸ்ரீ மகாமேசு பஞ்சலோகம் 4½x4½ செ மீ. "	300/-	(1,000), (750), (500), (250) ரூ	
ஸர்வலாப மனதான ஆகர்ஷண, மகாலக்ஷ்மி;	1500/-	பாதரச மோதிரம்	150/-
மகா சுதர்ஸனம் 16x48 (செ மீ.)		ஸ்ரீ சந்தேஷி மாதர் யந்திரம்	125/-
ஸர்வ லாப மனதான ஆகர்ஷணம், மகாலக்ஷ்மி	375/-	திதி தீபக்கல் யந்திரம் 16 எண் கிடைக்கும்	—
சுதர்ஸனம் யந்திரம் 8x24 செ மீ		திருஷ்டி தீவர்த்தியுடன் சுதர்ஸன யந்திர பதக்கம்	60/-
'பிரதிங்கரர், ஸரபேஸ்வரர், குவினி யந்திரம்		காமாட்சியுடன் தன் ஆகர்ஷண பதக்கம்	60/-
16x48 செ மீ (அளவு)	1500/-	காமாட்சியுடன் மாகல்ய பாக்ய பதக்கம்	60/-
பாதரச விங்கம் (அளவுகளுக்கேற்றவாறு விசை)		விவரண ப்ராபதி பதக்கம்	60/-
(1,000), (750), (500), (250) ரூ		ஸ்ரீ முருகன் ஆகர்ஷண பதக்கம்	45/-
பாதரச வினியாகர் (அளவுகளுக்கேற்றவாறு விசை)		திருஷ்டி தீவர்த்தி யந்திரம் (சட்டத்துடன்)	55/-
(1,000), (750), (500), (200) ரூ		12 ராசிகளுக்கான (தனித்தனியாக)	
மேற்கூறிய பொருட்களைத் தவிர வேறுபல 103 யந்திரங்கள் எங்கள் நவசக்தி நிலையத்தில் கிடைக்கும் கோயில்களுக்கு, வீடு		மின்னியக்க செப்புக் கைவளையம்	20/-
களில் உள்ள பூஜை அறைகளுக்கு, மற்றும் சிராம சமய வழிபாட்டுக்கூடங்களுக்கு வேண்டிய யந்திரங்களும் கிடைக்கும்			
ஒவ்வொரு யந்திரத்தின் விசை ரூ 101/- இவ்வச விசைப்பட்டியலுக்கு 50 ரூபாய் தபால் தலையுடன் கீழ்க்கண்ட முகவரியுடன்			
கொடர்பு கொள்ளுங்கள் விலைநாட்டு சரக்காண்கள் 25% அதிக விலையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்			
விஸ்வகர்மகிருஷ்ண. ஸ்வாமிஜி ஸ்ரீ எஸ் டி. முருகபூஷணம்			
ஸ்ரீவித்யா உபாசகர் & தலைவர் நவசக்தி நிலையம்,			
153, லாயிட்ஸ் ரோடு, (ஸ்டேட் பேங்க் எதிரில்) கோபாலபுரம்			
சென்னை-600086. தொலைபேசி : 472013.			

“லோகாஸ் சமஸ்தாஸ சுகிணோ பவந்து”

பாவைப்பாடலின் இயல்பும் ஏற்றமும்

8

“ உழவும் தொழிலும் இசைபாடும்
உணமை சரித்திரம் அசைபோடும்
இழவில அழுதிடும் பெண்கூட
இசையோடு அழுவது கண்கூடு ”

என்று நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை தமிழும் இசையும், பெணமையும் இசையும் ஒன்றி விளங்குவதைப் பாராட்டிப் பாடுகிறார்.

இனபத்தையும் துன்பத்தையும் இசையில் வளாதலும் வடித்தும் வாழ்ந்த தமிழ்ப் பெண்கள் பகதிக் குரிய ஆடல் பாடல்களில் பாட்டும் பண்ணும் கூட்டி இசை பாடுவது இயல்பானதன்றோ!

கழங்கு அம்மானை, ஊசல், தெள்ளேணம், தோணக்கம், தும்பி, சாழல், கும்மி, கோலாட்டம் முதலிய பல நிகழ்ச்சிகளைப் பெண்கள் இசையோடு இயற்றியதைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு நமக்கு உணர்த்தும். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றே பாவைப்பாடலாக உருவாகியது. இது பண்டைய நாளில் ‘அம்பா ஆடல்’ எனக்குறிக் கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு உரிய யாப்பு ‘இயல் தரவினைக் கொச்சகக் கலிப் பா’ என்பர். நானகடிக்கு மேற்பட்டு எட்டடியால் இயன்ற ‘ஒரு போகு’ அமைப்பு உடையது இது எனப் பேராசிரியர்.

கன்னிப் பெண்கள் உலகம் வாழ, தமக்கு உரிய நல்ல தலைவன் கிட்ட இறைவியை வாழ்த்தும் பொருட் டாக இறைவனைப்போற்றி எடுக்கின்ற இப்பாடல் பாவைப் பாட்டாகும்.

தமிழில் தோன்றியுள்ள பாவை களுள் திருப்பாவையும் திருவெம்பாவையும் தலையாய பாவைகளாகும். இரு பாவைகளும் இந்து சமய இரு பெருங்கடவுளராகிய திருமாலையும் திருவண்ணாமலையானையும் அடை தற்குரிய நெறியை உணர்த்துவன

வாக அமைந்து உள்ளன. பொதுவாக, பெண்ணொருத்தி வைகறையாமததில் தனனோடு ஒத்தக் கன்னிப் பெண்களை எழுப்பிச்சென்று பொய்கையில் நீராடும் நோன்பு நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டது இப்பாவைப் பாட்டு. கன்னியர்க்கு நலஞ்செய்யும் இறைவியைப் பாவையாக வடித்து வணங்குதலினாலும் இந் நோன்பு பாவையாக்கே உரியதானமையினாலும் இது பாவைப் பாட்டு என்று பெயர் பெற்றது. ‘நாமும் நம் பாவைக்கு’ ‘நாங்கள் நம் பாவைக்கு’ ‘பிள்ளைகளெல்லாரும் பாவைக்களம்புக்கார்’ என்ற தொடர்கள் இக்கருத்துக்களை வலியுறுத்தக் காணலாம்.

எழுப்புகின்ற பெண்கள், உறங்குகின்ற பெண்கள் இருவரும் சேர்ந்து குளிர்ந்த நீரில் ஆடல் என்ற மூன்று அமைப்புகளில் இப்பாவைப் பாடல்கள் அமைந்து விளங்கக் காணலாம்.

எழுப்புவோர் இறைவனுடைய திருவருட் சான்றோர் ஆவா. எழுப்பப் பெறுவோர் ஆணவ மலமாகிய இருளிலிருந்து விடுபடுதற்குரிய பக்குவ நிலையிலுள்ள உயிர்கள். குளிர்நீர் இறைவனது திருவடி நிழல் ஆகும். ‘மூசவண்டறை பொய்கை’ என்பர் இறைவன் அடியைத் திருநாவுக்கரசர். ‘பொய்கை ஆடல்’ எனபது இறைவன் திருவடி இன்பத்தில்திளைத்தலே ஆகும். ‘மாகழி நீராட’ எனத் துவங்கி ‘ஏறறைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும்’ ‘உனனோடு உற்றோமே யாவோம் உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்’ என்ற தொடர்கள் இந்த உண்மையை உணர்த்தும்.

இந்நோன்பினால் உலகம் நலம் பெறும், உயிர்கள் உயர்வுறும்.

“ வெம்பாதாக வியனில் வரப்பென அம்பா ஆடல் ” —(பரிபாடல்)

“ திங்கினறி நாளெல்லாம்
திங்கள் மும்மாரி பெயது
ஓங்கு பெருஞ்செல்வம்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ
எம்பாவாய் ”

என்ற ஆண்டாள் பாடல் தொடர்கள், மற்றும்

“ முன்னி அவள் நமக்கு முனசுரக்கும்
இன்னருளே
என்னப் பொழிவாய் மழையேலோ
ரெம்பாவாய் ”

என்ற மணிவாசகர் பாடல் முதலிய வற்றாலும் இவ்வுண்மை புலப்படும்.

புகடா. பொன். செளரிசான்,
திருப்பதி.

பாவையுள் அமைந்துள்ள 1. மெய்யுணர்வு கைவரப் பெற்றோர் செயல், 2. பகருவிகள், 3. திருவடி நிழல் என மூவகை நோக்குகளில் திருப்பாவை, திருவெம்பாவை அமைந்து விளங்குதலைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

‘நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்’
‘உய்யுமாறு எண்ணி உகந்தேலோ’
‘ஓங்கி உலகளந்த உததமன்’
‘தூயோமாய் வந்து நாம்’

என்ற திருப்பாவைத் தொடர்கள் ஞானம் கைவரப் பெற்ற ஆன்மாவின் நிலையினை உணர்த்தவல்லன.

இப்படியே,

‘ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட் பெருஞ்சோதி’
‘உன்னற்கு அறியான ஒருவன்’

‘முன்னிப் பழம்பொருட்கு முன்னிப் பழம் பொருளாய் பின்னிப் புதுமைக்கும் பெயர்த்தும் அப்பெற்றியனா’

என வரும் தொடர்களும் ஞானம் பெற்றோர்தம் தெளிவைச் சுட்டுவன.

இம்மெய்யுணர்வு கைவரப்பெற்ற
உயிர்கள் அவ்வுணர்வுக்கு உரிய பகரு
வம் அடைந்துள்ள உயிர்களை நோக்கி
உரைக்கின்ற கருத்துகளும் காண
லாம்.

“தூயோமாய வந்துநாம் தூமலர்
தூவிதொழுது
வாயினொப்படி மனத்திறைநதிகை
போய பிழையும் புகுதருவானின்
நனவும்
தீயினில தூசாகும் செப்பேலோ
ரெம்பாவாய்”

மேலும், இத்தகு நிலைக்குத் தடையான
மாயையில மயங்காது விழித்திருத
தல் வேண்டுமென்பதைப் பின்வரும்
தொடர்களால் ஆண்டாள் அகுளிச்
செய்கின்றார்.

“கூற்றத்தின் வாய்விழ்ந்த கும்ப
கருணனும்
தோற்று முனக்கே பெருந்துயிலதான்
தந்தானே
ஆற்ற அனந்த லுடையாய்!
அருங்கலமே
தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ
ரெம்பாவாய்”

இப்படியே, திருவெம்பாவையி
லும் பக்குவ உயிர்களுக்கு அறிவுறுத்
தும் பாங்கினைக் காணலாம்.

“கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப்
போக்காதே

விண்ணுக் கொருமருநதை வேத
விழுப பொருளைக்
கண்ணுக் கினியாணைப் பாடி
கசிந்துள்ளோம்
உண்ணைக்கு நின்றுரு...”

இத்தகு தெளிந்த உயிரும் தெளிவு
பெற்ற உயிரும் ஒன்று கூடித் தம
பிறவியில் பெறுதற்கு உரிய பேறு
இறைவனது திருவடி சோதலே என்று
உறுதிக்கொண்டு திருவடி நீழலை
அடைந்து அங்கு இன்புற்றிருத்தல்
முனராவது நிலையாகும். இக்கருத்
துக்கள பின்வரும் திருப்பாவைப்
பாடல்களில் இடம்பெற்று இலங்கக்
காணலாம்.

“குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா
உறைனனே
நேவேல் நமக்கிங் கொழிக்க
வொழியாது”

“இறறை பறைகொளவா என்று
காண கோவிந்தா
எற்றைக்கு மேழேழ பிறவிக்கும்;
உறைனனே
நேரேமே யாவோ முனக்கேநா
மாட் செய்வோம்
மற்றைநங் காமங்களை மாற்றலோ
ரெம்பாவாய்”
கூடி யிருந்து குளிர்ந்தேலோ
ரெம்பாவாய்

இவ்வாறே, இறைவன் திருவடிப்
பேறே பேறு என்று வைராகிய சிதந
ராய அவன்பால் தஞ்சமடைந்து
அவன் திருவடி நீழலில் உயிரி தனைப்

பதைத் திருவெம்பாவையில் பின்
வருமாறு குறிப்பிடக் காணலாம்.

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்
என(று)

அங்கம் பழஞ்சொற புதுக்கும்எம்
அசைத்தால்

எங்கள் பெருமான் உனக்கொன
றுரைப்போங்கேள்

எங்கொங்கை நின்னனபா
அலல்தோள் சேரற்க

எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுரு
செய்யறக

கங்குல பகல எங்கண் மறறொன்றும்
காணறக

இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன
நலகுதியேல்

எங்கெழிலென ஞாயிறெமக்கேலோ
ரெம்பாவாய்”

“நங்குள பெருமானைப் பாடிநலந்திகழப்
பங்கய பூம்புனலபாயந தாடேலோ
ரெம்பாவாய்”

உபநிடதங்கள் தனி ஆன்மீகமெய்
யுணாவைப் பற்றிப் பேசுவன. மெய்
யுணர்வு பெற்ற ஆன்மாத்கள் அவ்
வுணர்வுக்குரிய உயிர்களை ஆணவ
இருளிலிருந்து விழிப்புறச் செய்யும்
பணியில் ஈடுபடுவதே பக்திப்பாடல்
களின் இயல்பாகும். இத்தகு பக்தி
இயக்கப் பாடல்களில் ‘தான் பெற்ற
இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்’ என்
னும்போக்கில் அமைந்துள்ள பாவைப்
பாடல்கள் ஏற்றமும் பெருமையும்
உடையனவாகும்.

★

ஓம் சப்த விக்னேஸ்வராய நம :
“வேதோ நித்யம் அதீததாம்”

“ஸத்யம் அத்வைதம்”

“ஸத்யம் அத்வைதம்”

“ஸத்யம் அத்வைதம்”

ஓம் சப்த விக்னேஸ்வராய நம:
ஓம் ஸ்ரீ காஞ்சி ஓம் அம்மா ஓம் காமாக்கி நம :
ஓம் ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாயே நம:

இந்தக்கட்டத்தில் உள்ளதை 108 தடவை எழுதி(யாரும் எந்த மொழியிலும் எப்பொழுதும் எழுதலாம்)
அதனுடன் கூட ரூ. 7/- (ரூபாய் ஏழு மட்டும்) மணியாட்டர் மூலம் (by M O) கீழ்க்கண்ட முகவரியில்
சமர்ப்பிக்கவும்

புனித பிரசாதமும், ‘வேத ஒளி’ படமும் அனுப்பப்படும்
எல்லாம் நன்மைக்கே.

எல்லாம் நல்வதே நடக்கும்!.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

B. R. மகாலிங்கம்,

D-16-A, உ. வே. சாயிநாத அய்யர் சாலை, பிளாக்-27, நெய்வேலி-607 803. தமிழ்நாடு.

ஸ்ரீமத் விட்டலதாஸ் ஸ்வாமிகள்

திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரி,
சுரோடு.

நமது பாரத பூமி ஞானபூமி யாகும். ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஞானோபதேசம் செய்யும் மஹான் கள் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கின்றார்கள். அந்த மஹான்களின் மறைவுக்குப்பின் தான் நாம் அவர்களின் பெருமையை உணர்ந்து போற்றுகின்றோம். அதற்கைய பெருமைமிகு மஹான்கள் வரிசையில் வைத்து போற்றத் தக்கவா ஸ்ரீமத் விட்டலதாஸ் ஸ்வாமிகள் ஆவார்

மஹாபக்த விஜயத்தில் பண்டரி புரத் தெய்வம் பாண்டுரங்க விட்டல னும தாஸர்களின் திருக்கூட்டமும் மிகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பாண்டுரங்க விட்டலனுள் கண்ணின் அடியாகளான தாஸக் கூட்டத் தினரின் பெயர்களைப் படித்தோமானால் அவர்களில் ஒருவர் பெயராகுட 'விட்டலதாஸா' என அமையவில்லை. அந்தப் பெயர் இக்கட்டுரையின் நாயகன் ஸ்ரீமத் விட்டலதாஸ் ஸ்வாமிகள் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. போற்றத்தக்க அந்த தாஸர்களின் வரிசையில் இவர் சேர்க்கப்படுவதற்காகவே இப்பெயர் இவருக்காக விடப்பட்டு விட்டது போலும்!

கிருஷ்ண ஸ்வாமி எனும் கீர்த்தி பாகவதருக்கும் ஸ்ரீமதி நாசகியார் எனும் நல்லமமைக்கும் பிறந்த ஸத் புத்திரரான இவர் வேங்கடாச்சாரி எனும் இயற்பெயர் கொண்டிருந்தார். இவா சிறந்த மாதவ ஸம்பிரதாயி. துவாதஸ கோபி சந்தன திருநாமங்கள் அணிந்தவராக விளங்கினார் புரந்தர தாஸர், அன்னமயயா முதலான மஹான்கள் போன்று தலைப் பாகை, துளசிமாலை, தம்பூரா, சிபளாக் கட்டை சகிதம், பகவந்நாமாவளிகளைப் பாடிக்கொண்டே இருந்தார். மீராபாய், சைதன்ய மஹாபிரபு முதலான கிருஷ்ண பக்தர்களைப் போன்று வீதிகளில் லஜ்ஜையின்றி பகவந்நாமாவளிகளைப் பாடிக்கொண்டே உஞ்சலிருத்தி செய்பவராக விளங்கினார். இவரது பாடல்கள் பகவானைப் புகழ்ந்து பாடும் பாமாலைகளாகவும் மக்களுக்கு ஆன்மீக அறிவை ஊட்டுமா அறிவுரை

கள் கொண்டதாகவும் விளங்குகின்றன.

ஸௌராஷ்ட்ர ஸாஹித்ய கர்த்தாகர்களான ஸ்ரீமத் வேங்கடரமண பாகவதர், பூர்வந நடன கோபால நாயகி ஸ்வாமிகள். ஸ்ரீமத் கவி வேங்கட சூரி ஸ்வாமிகள் முதலானோர் தங்களது தாய் மொழியான ஸௌராஷ்ட்ர மொழியில் கிருத்திகள் இயற்றியிருப்பதோடு ஸைஸ்கிருதம், தெலுங்கு, தமிழ் முதலிய மொழிகளிலும் ஸாஹித்யங்கள் இயற்றியிருப்பதைக் காணலாம். அந்தவகையில் விட்டலதாஸரும் ஸௌராஷ்ட்ரம், தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளிலும் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். அன்றாது ஸாஹித்யங்களில் சிலவற்றை இங்குக் காண்போம்.

ஸ்ரீ வேங்கடேஸனை விளித்து இவர் பாடியுள்ள 16 அடிப்பாடலின் முதல் நான்கு அடிகளைக் காண்போம்.

பகதி ஸதாபிதம் காரி பாமருன்
ஸெங்கேடி
பாலனொகார் வெங்கடேஸா தூர அத்
தெங்குடும்
ஸதது ஸங்கி தெக்காடி சார்வேது
அதிதமு
சுத்தஞான போதனாக ஆவ்ஸெண
மாதாவாகு

‘வேங்கடேஷ்வரா! என் நெஞ்சில் உனது பக்தியை நிலை நிறுத்து. பாமரர்களின் தோழமையை நீக்கு; சதுர்வேத ஞான வடிவா! உன் மையை எனக்குத் தெளிவாக்குவாய். தூய ஞானத்தை போதித்து என்னை ஆதரிக்க விரைவில் வருவாய்’ என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

உபதேசப் பாடல்கள் சிலவற்றைப் படிப்போம்.

நிஜம் ஜலலேரே ஆத்மா நிஜம்
ஜல்லேரே
நிலகன ஜேடை ஸரீர் நிஜம் ஜலலேரே
‘பரமாத்மா பகவான். உடம்பு நிலைத்த தன்மையற்றது; நாளை இருக்காது. ஆத்மா என்றுமே இருப்பது. இவ்வுண்மை உணர்வீர்’ என்கிறார்.

மாய் பாபு கேளுக்கேரு மத்தி

ஹோமகின ஜானாமுல்லாம்
மர்மு ஹோஸெ திருமந்துரு மென்

னோரே பாஜுகு
மஹிமொ மிஞ்செ ஆதம ததவம்

ஜனனோரே பா
மூலாதார பரததுவம் வாட ஜனஸ

தகவே —மெனிகு ஜெஸமு
மீ மெனஸ்தெ மொட்பபனுஸொண்

னோரே பா—ஸொடிகின
மோகஷிகேர் ககோலி அமிர னோரெபா.

“அன்னையும் தந்தையும் உண்டாகிய உடம்பு எனும் இவ்விடு மண்ணகிப் போகும் முன்பு திருமந்திரமான் ‘ஓம் நமோ நாராயண’ எனும் அஷ்டாக்ஷரத்தை உச்சரிப்பாயாக. மிகக் பெருமை பொருந்திய ஆத்ம தத்துவத்தை உணர்வாயாக. மூலாதார பரததுவத்தை அறிய எடுத்தது இம்மானுட ஜெனமம். நான் எனும் அகந்தையுணாவை விட்டுவிடுவீர். மோட்சம் எனும் வீடு பேற்றை அடைதல் வேண்டும்” என்கிறார்.

தமிழ்ப் பாடல் சான்றுக்கு ஒன்று:

நித்தியானந்த சொரூப சதது

சித்தானந்தம்

நீ தேடிக்கொள் ஜென்ம சாபலயமே
முத்தி நெறி அறியா மூடக்கே லோக
மோக மதமான பேய மனமே.

‘கண்டறியாமலே பண்டரி நாளை காலம் களிப்பது விண் ஜெனமமே கண்ணார்க் கண்டதெல்லாமன கற்பனை காயத்தை நம்பாதே பேய்ததனமே.

படிக்கப் படிக்க இனிக்கும் இவரது பாடல்கள் சுந்தர கீதங்களாகும். ஸௌராஷ்ட்ர கவி ஸ்ரீ எஸ் எஸ். ராம் இவரது பாடல்களைக் குறிப்பிட்டு இயற்றியுள்ள சாற்றுக் கவி இவர்தம் பெருமையை உணர்த்துகிறது.

நாடிய செங்கருமபோ நவிலுந்தெள்ள
முதமேயோ

தேடிய ஞானப்பாலோ தீஞ்சுவை

மதுரத்தேனோ

சூடிய துழாய் முடியோன துணைப்

பதம் பரவி நோற்று

பாடிய விடலபெமமான் பாடலென்

சொல்வதம்மா.

மதிப்புரை

‘ஸ்ரீமத் பாகவதஸாரம்’ தமிழ் உரையுடன் கூடியது. கிடைக்குமிடம்: ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம், மயிலாப்பூர், சென்னை-4.

மானவர்களுடைய நன்மையை அடையும் நெறிகளை உபதேசிப்பதற்காகத் தோன்றியவை வேதங்கள். அவ்வேதங்களின் உட்கருத்தினை எளிதில் அறிவது எல்லோராலும் இயலாது. ஆகவே வேதங்களிலுள்ள மறைந்து கிடக்கும் உண்மைகளை விளக்க வந்தவை இதிலுள்ளனவும் புராணங்களும். இராமாயணமும் மஹாபாரதமும் இதிலுள்ளனவாக எண்படுவன. இராமாயணத்தை இயற்றியவர் வால்மீகி முனிவர். மஹாபாரதத்தை இயற்றியவர் வேதங்களைப் பாசுபாசு செய்தவேதவியாசர்: இராமாயணம் 24 ஆயிரம் சுலோகம் கொண்டது. பாரதம் ஒரு லக்ஷம் சுலோகங்களைக் கொண்டது.

வியாஸர் மஹாபாரதத்தைத் தொகுத்தபின் மனதில் நிறைவிலாமல் எக்காரணத்தாலோ ஆசை நிறைவேறுதவர் போல் காணப்பட்டார். அச்சமயம் அவருடைய ஆச்ரமத்திற்கு நாரதர் எழுந்தருளி ‘எல்லாப் பொருட்களும் பரிபூர்ணமாய் நிறைந்த மிக அற்புதமான பாரதத்தை இயற்றியவர் நீர். எனாலும் பயனற்றவரைப் போல் உம்மைக் குறித்தே ஏன் வருந்துகிறீர்’ என்று வினவினார். அதற்கு வியாசர் ‘உம்மால் கூறப்பட்டது உண்மையே. ஆயினும் எனது ஆத்மா சந்தோஷமடையவில்லை. அதன காரணத்தைத் தெளிவுறக் காட்டியருள வேண்டும்’ என்று கூறினார். ‘பல விஷயங்களை இடையிடையே கூறிய நீர் பகவானுடைய மகிமையைத் தொடர்ந்து வருணிக்கவில்லை. எல்லோருடைய பந்தங்களும் நீங்கும் பொருட்டுப் பகவானுடைய ஸீலைகளைப் பிரகாசப்

படுத்துங்கள்’ என்று கூறினார் நாரதர். இந்த உபதேசத்தைப் பின்பற்றி ஸ்ரீமத் பாகவதத்தை எழுதி, வியாசர் தன புத்திரராகிய சுருக்கு அத்தியயனம் செயவித்தார் பகவானுடைய மகிமையையே வருணிக்கும் இந்த பாகவதம் ஒப்பற்றது பகவானிடத்தில் பக்தியைப் பெருக்க வல்லது. எல்லோருடைய மனதையும் உருக்க வைக்கும் பாங்குடையது; பாபங்களைப் போக்கவல்லது.

‘வித்யாவதாம பாகவதே பரீக்ஷா’ என்பது ஒரு பழமொழி. ஒருவன் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் பண்டிதன் என்று பெயர் பெற வேண்டுமானால் அவனை பாகவதத்திலுள்ள பரீக்ஷிக்க வேண்டும் என்பது அதன் பொருள். இதிலிருந்து பாகவதத்திற்குப் பொருள் கூறுவது மிகக் கடினம் என்பது பெறப்படுகிறது. இந்த பாகவதத்திற்கு சென்னை மயிலாப்பூரிலுள்ள ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்து அதிகாரிகள் ‘பிரமம ஸமஸ பர்சம்’ என்றும் ஒப்பற்ற தமிழ் உரையுடன் இரண்டு பாகங்களாக வெளியிட்டுள்ளனர். இதனை உற்று நோக்கி அநேக இடங்களில் படித்தேன். மூலத்திற்குத் தக்கவாறு சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து எளிய நடையில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். எல்லோரும் பயனடையும் வகையில் உரை அமைந்துள்ளது.

சுகர் பாகவதத்தை ஏழு நாட்களில் பரீக்ஷித்துக்கு உபதேசித்தார். முதல் நாள் வராஹாவதாரம் வரை. இரண்டாவது ஜடபரதோபாக்யானம் வரை. மூன்றாவது நாள் அம்ருதமதனம் வரை. நாலாவது நாள் கிருஷ்ணாவதாரம் வரை. ஐந்தாவது நாள் ருக்மிணி கல்யாணம் வரை. ஆறாவது நாள் உததவ ஸமலாதம் வரை. ஏழாவது நாள் பூர்த்தி. இதே முறையில் பாகவதத்தைப் பாராயணம் செய்வது ‘ஸபதாஹக்கிரமம்’ எனப்படும்.

இந்தப் பதிப்பில் அப்படிப் பிரித்து ஏழு நாளில் படிக்க அனுகூலமாயிருக்கும் வகையில், தொடர்பு கெடாமல்,

முக்கியமான விஷயங்கள் விடுபடாமல் பாகவதத்தின் மூலம் ஏறக்குறைய ஆறாயிரம் சுலோகங்களில் சுருக்கித் தரப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சுலோகத்திற்கும் தனித்தனியாகப் பொழிப்புரையும் ஸ்ரீதரஸ்வாமியினுடைய ‘பாவார்த்த தீபிகை’ எனனும் வியாக்யானத்திலிருந்து விளக்கக் குறிப்புக்களும், பகவத்கீதை, உபநிஷதங்கள், ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் உபதேச மொழிகள், திவ்ய பரபந்தம் ஆகியவற்றிலிருந்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்க உதவும் மேற்கோள்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சிறந்த உரையுடன் கூடிய பாகவதத்தைப் படித்து எல்லோரும் பகவானுடைய அருளுக்கு இலக்காகி இன்புறுவர்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

‘திருவேங்கடமுடையான் விஷயம்’ ஆக்கியோன். வே. ச. அருணன். கிடைக்குமிடம்: பீதாம்பர பண்ணை, 121, (திருமலை) 80வது தெருவு, அசோக் நகர், சென்னை-83.

குலசேகராழ்வார் அருளிச் செய்த நூற்றைநது பாசுரங்கள் கொண்ட பெருமான திருமொழி என்னும் பிரபந்தத்தில் நான்காவது பதிகம் திருவேங்கடமுடையான் விஷயமாக அருளிச் செய்யப்பட்டது. குலசேகராழ்வார் பதினொரு பாசுரங்களிலே திருவேங்கடமுடையான் விஷயத்தை அருளிச் செய்தார். முதல் பத்துப் பாசுரங்களிலே பாங்குடனும் பரவசத்துடனும் விஷயங்களை விளக்கினார். இவற்றைப் புகலவதால் ஏற்படும் பலாபலன்களைப் பதினேராம் பாசுரத்திலே கூறினார்.

திருமலையின் திவ்வியங்கள், திருவேங்கடமுடையானின் திவ்வியங்கள், வேண்டாத விஷயங்கள், ஆழ்வாரின் ஆசைப் பெருக்குகள் என நான்கு விஷயங்களாகப் பிரித்துக் கொண்டும் ஒவ்வொரு விஷயமும் ஒவ்வொரு பாசுரத்திலுடனும் கூறப்பட்டுள்ளபடியே இந்நூலை இயற்றிய வே. ச. அருணன் என்பவர் விளக்கிப் பேசியுள்ளார். ஆழ்ந்த அனுபவத்தையும் இன்பத்தையும் உண்டு பண்ணக் கூடிய நூல் இது. எல்லோரும் படிக்க வேண்டிய நூலுமாகும்.

என். எஸ். ராமானுஜதாதாசாரியர்
திருப்பதி.

திருமண்ணும் திருநீறும்

திரு. வேகேசன வெங்கட்டரமணன்,
இராஜபாளையம்.

போலித்தனங்களும், வறட்டு எண்ணங்களும் சேர்ந்து வளர்ந்து வரும் இன்றைய நாகரீகச் சூழலில், திருமண அணிவதும், திருநீறு பூசுவதும் நாகரீகமற்றச் செயலெனக் கருதுவதும் ஒரு தவறான எண்ணமாகும். நீறு அணிபவர்கள் பொறுமை சாலிகளாகவும், நல்ல ஆரோக்கிய முடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

சமயச் சின்னத்தை நாம் ஏன் அணிய வேண்டும்? மனிதர்களாகிய நாம், நமது உடம்பினை நலமுடன் வைத்திருக்க விரதம் (உண்ண நோன்பு, பேசா விரதம்) முக்கியமானது. இந்த விரதங்களை உடல் நலனுக்காக 'என்பதைவிட, 'இறைவனின் திருநாமத்தைச் சொல்லி, இந்த நாட்களில் இந்த விரதம் மேற்கொள்வோம்' என்று விரதமிருப்பது நடைமுறையாகி உள்ளது. இந்த நடைமுறையைப்போல், நாம் நெற்றியிலே மதச் சின்னமாக அணிகின்ற செயலின் நடைமுறையிலும் அறிவியலின் அடிப்படைத் தத்துவம் அடங்கியுள்ளது.

உலோகப் பொருட்களுக்கு மின் காந்த அலைகளைத் தடுத்து வெளிப்புறமாகச் சிதறச் செய்யும் தன்மையுண்டு. பாடிக் கொண்டிருக்கும் டிரான்சிஸ்டரை ஒரு உலோகப் பாத் திரத்தால் மூடினாலும், இரயில் வண்டியில் வைத்துப்பாட வைக்க முயன்றாலும் பாடுவதில்லை. ஏன்? வானொலி நிலையங்களிலிருந்து வரும் மின்காந்த அலைகளை உலோகப் பொருட்கள் (அதன் அடர்த்தி எண்ணைப் பொறுத்து) உட்செல்லாமல்தடுத்துப் பிரதிபலிப்பு போல, வெளிப்புறமாகச் சிதறச் செய்கின்றன.

இதைப் போலவே ஒரு மனிதனின் மூளையிலிருந்து வெளியாகின்ற

காந்தக் கதிர்கள், நெற்றியில் நீறு அணிந்தவரின் மூளைக்குச் செல்லாமல் தடுக்கப்படுகின்றன. உங்களை ஒருவர் சபிக்கும்போது அவருடைய கோபம், கனல் பறக்கும் கண் பார்வை இவற்றிற்கேற்ப அவருடைய மூளையிலிருந்து காந்தக் கதிர்கள் வெளியேறும். அவ்வாறு வருகின்ற காந்தக் கதிகளுக்கு நேர் கோட்டில், ஒரு குறிப்பிட்ட தூரத்தில் நீங்கள் இருக்கும்போது, அக்கதிர்கள் உங்கள் மூளையைத் தாக்கும். காந்தக் கதிர்களால் தாக்கப்பட்ட மூளை உங்கள் உடல் நலனில் மாறுதலையும், பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தும. இது உங்கள் உடலிலுள்ள எதிர்ப்பு சக்தி, மூளையின் வலிமை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது.

ஓர் உலோகப் பொருள் எவ்வாறு வானொலி நிலையத்திலிருந்து வருகின்ற மின்காந்த அலைகளைத் தடுத்து, சிதறச் செய்கிறதோ, அதைப் போலவே நாம் நெற்றியில் திருநீறு அணிந்திருந்தால் பிறருடைய மூளையிலிருந்து வரும் காந்தக் கதிர்கள் தடுக்கப்பட்டு வெளிச் சிதறும். நெற்றியிலே அணியும் திருநீறு ஒரு எடையில்லாத கவசமாக நம்மைக் காத்து நிற்கிறது.

திருநீரை நீரில் குழைத்து, நடு நெற்றியில் மூன்று விரல்களையும் அழுத்திய தன்மையில் மூன்று புள்ளிகள் வைப்பது போல் அணிவதால் வெளியில் இருந்துவரும் காந்தக் கதிர்களில் இருந்து நம் மூளையைப் பாதுகாக்கலாம்.

ஒருவர் கோபமாக நம்மை நோக்கி வருமபோது, நாம் நெற்றியில் அணிந்துள்ள திருநீறு அவரது உள்ளத்தைச் சிறிது மாற்றிவிடும். அவரது கோபத்தில தணிவு இருக்கும். அது பவப்பட்டவர்களுக்கு இது தெரிந்த செயதி.

மனிதனுக்கு எத்தனை கண்கள்?

மனிதனின் மூளைப் பகுதியில் மூன்றுவது குறிக்குப் பின்னால் ஓர் உளுந்து அளவில் வெண்மையும், சாமபலும் கலந்த வெளிர் நிறத்தில் உள்ள திசுக்கட்டிக்குப் பீனியல் சுரப்பி எனப் பெயர். இதைத்தான் கிழை நாட்டவர் நம்புகின்ற மூனராவது கண் என அறிவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இந்தப் பீனியல் சுரப்பி பரிணாம வளர்ச்சியின் காரணமாக உபயோகமில்லாமல் போய் விட்ட ஒன்று அல்லது ஹர்மோன்களை உற்பத்தி செய்யும் சுரப்பியா? என முடிவாகத் தெரியாத புதிராகவே கருதப்பட்டது.

1958-ஆம் ஆண்டு லெர்னெர் என்ற அறிவியல் அறிஞர் பீனியல் சுரப்பியிலிருந்து மெலாடானின் என்னும் ஹார்மோன் உற்பத்தியாகிறது என்று கண்டுபிடித்தார். கிரா பெல்ஸ் என்ற கிரேக்க நாட்டு அறிவியலறிஞர் இதனை, 'சிந்தனை ஓட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்து வால்வு' என்று அறிவித்தார்.

சுரப்பியில் உள்ள சிரடோனின் என்னும் இரசாயனப்பொருளிலிருந்து மெலடோனின் உருவாகிறது. சிரடோனின் போதி மரத்திலும் காணப்படுகிறது. (போதி மரம் அரசமரம் வகையைச் சார்ந்தது). இது தெளிவான சிந்தனையை ஏற்படுத்துகிறது. இந்தப் புதிர் விடுவிகைப்பட்டபோது நமக்கு ஒரு ஆச்சரியம் ஏற்படுகிறது. வரலாற்றில் மகான புத்தர் போதி மரத்தடியில் ஞானம் பெற்றதாகக் காட்டப்படுவதும், அவரைப் போதி சததுவர் எனக் குறிப்பிடுவதும் அறிவியல் தத்துவத்தின் பொருளானோ.

சிரடோனின் சரியான அளவில் இருக்கும் போது மனிதனின் சிந்தனை

தி. தி. தேவஸ்தான சமய நூல் வெளியீடுகள்

தமிழ்

ரூ. காசு.

1. ஸ்ரீ வேங்கடேச சுப்ரபாதம் (ஸ்தோத்ரம், ப்ரபத்தி, மங்களா சாஸனங்களுடன்)	0-50
2. ஏழுமலை யாத்திரை — திரு. டி. கே. நாராயணன்	0-75
3 அன்னமய்யா ஓர் அறிமுகம் டாக்டர். பொன். செளரிராஜன் டாக்டர். கே. சர்வோத்தமன்	1-00
4. பகவத் சந்தேசம் (தமிழாக்கம்) டாக்டர். பொன் செளரிராஜன்	0-50
5. இந்து சமயக் கையேடு (தமிழாக்கம்) அ. நடராஜன்	1-50
6. நித்யாநுஸந்தானம் (வடகலை) நித்யாநுஸந்தானம் (தென்கலை)	4-00 4-50
8. சித்திரத்திருப்பாவை — பி. ஸ்ரீ.	8-25
9. கண்ணன் பேசுகிறான் — நஜன்	0-50
10 சுவாமி பட்டினத்தார் டாக்டர். ஜி. டி. கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு	1-00

சம்ஸ்கிருதம்

1. ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா அஷ்டோத்ர ஸகஸ்திரநாமம்	0-62
2. அலங்கார ஸந்திரமம் — சி. கே. பாஸ்கரராவ்	16-00
3. கடோபநிஷத் — டாக்டர். கே. சி. வரதாசாரியார் — டாக்டர். டி. தாதாசாரியார்	15-00
4. க்ரியாதிகாரா — தொகுத்தவர் : டாக்டர். எஸ். பி. ரகுநாதாசாரியா	25-00
5. மார்க்கண்டேய ஸம்ஹிதா	18-00
6. ப்ரஸ்னோபநிஷத்	11-00
7. ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர சுப்ரபாதம்	0-12
8. சீதாராமாஞ்சநேயம் டாக்டர். டி. அர்க்கசோமயாஜி	50-00
9. தத்வ சாங்க்யானம் — திரு. ஆ. ராமமூர்த்தி சர்மா	2-00
10 பிரம்மகுத்ர பாஷ்யம்-தொகுதி - 1 திரு. — ஆர். ராமமூர்த்தி சர்மா	30-00

மேற்படி நூல்களுக்கான தொகையை வங்கி டி. டி. அல்லது எம். ஓ. மூலமாக அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம். வி. பி. மூலமாக நூல்கள் அனுப்புதல் இயலாது. நூல்களுக்கு “உதவி செயலாட்சித் தலைவர் (எஸ்), நூல் வெளியீட்டுப்பிரிவு, தி. தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி” எனும் முகவரிக்கு ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஒரே சீராக இருக்கும். அது குறையும்போது பிரமைகளும், மனக்கோளாறுகளும் ஏற்படுவதாக மருத்துவ அறிவியல் கூறுகிறது. மூளையின் அடியில் புதைந்து கிடந்தாலும், பீனியல் சுரப்பி ஒளிச் செறிவில் ஏற்படும் (ஒளிச்சிதர்) மாற்றங்களின் காரணமாக சிறிதேனும் பாதிக்கப்படலாம். பீனியல் சுரப்பியை இது போன்ற ஒளித் தாக்குதல்களினின்று பாதுகாப்பதற்குத்தான் நெற்றியில் நீரு அணியும் பழக்கம் ஆதிகாலத்திலேயே ஏற்பட்டதாகவும் கருதப்படுகிறது.

ஸ்ரீராமானுஜர் மைசூரில் உள்ள திருநாராயணபுரத்தில் தன் சீடர்களுடன் ஸ்ரீநரசிம்மனை வழிபட்டு வரும் நாளில், தங்கள் நெற்றியில் அணியும் திருமண் குறைந்து கொண்டே வந்ததாகவும், ஸ்ரீராமானுஜர் பகவான் ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் திருமண் கிடைக்கச் செய்யும்படி அருள வேண்டி பிரார்த்தனை செய்ததாகவும், பகவானும் அவர் கனவில் தோன்றி ஒரு குறிப்பிட்ட மேட்டுப் பகுதியைக் குறிப்பிட்டு அங்கு தேவை யான மட்டும் திருமண் கிடைக்கும் என அருள்பாலித்ததாகவும், ஸ்ரீராமானுஜரும் அங்குச் சென்று, அவ்விடத்தில் திருமண் ஏராளமாக இருந்ததைக்கண்டு மகிழ்ந்ததோடு, அங்கே கண்ட ஸ்ரீமந் நாராயணனின் விக்ரகத்தை அங்கே பிரதிஷ்டை செய்து பூஜை செய்ததாகவும் வைணவம் செப்புகின்றது.

கம்பராமாயணத்தில் இராமன் தனது மண விழாவின்போது மங்களஸ்நானம் முடித்ததும் திருமண் அணிவதைக் கம்பர் காட்டுகிறார்.

தினமும் அதிகாலையில் துயிலெழுந்த, நீராடி முடித்து, நெற்றியில் திருமண் அணிந்தால் நெற்றியில் உள்ள நாடிகளில் இருந்து கெட்டநீர் வற்றி உடல் ஆரோக்கியம்தொடரும் என்பது மருத்துவ தத்துவம்.

நெற்றியில் மதச் சின்னங்களாக அணிகின்ற திருமண், திருநீறு குறித்து அறிவியலும், ஆன்மீகமும் ஒரே கருத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது என்பது மாற்ற முடியாத, மறுக்க முடியாத உண்மை என்பதை இக்கட்டுரை நமக்கு விளக்கியது.

ஸ்ரீவேத வியாசர் அருளிச் செய்த ஸ்ரீ மஹா பாசுவதந்தன்னிலுள்ள சிரேஸ்டமான பகுதி, குசேலர் பற்றியது ஆகும். இந்த பக்தி சிரோன் மணியான குசேலரின் கதையை, பக்திரஸம் நனி சொட்டச் சொட்ட, 'குசேலோபாக்யானம்' என்ற பெயரில் இனியதோர் காவியமாக அருளிச் செய்திருக்கிறார், ஸ்ரீனிவாசன் என்கிற புலவர். இவருடைய தந்தையாரின் நாமம் நாராயணன். மீனாட்சி சுந்தரதேசிகர் இவரின் குரு; இவரை ஆதரித்த வள்ளலின் பெயர் தொண்டை நாட்டு வல்லூர் தேவராசன் என்பவர். 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பாடப்பட்ட 'குசேலோபாக்யானம்' என்னும் காவியமானது பக்தி

“சொன்ன காவியமனைத்துக்கு சொன்ன படியியற்றுவனே யென்ன மிடிவரினும் வெளியெடுத்தியம் பாவியலினனே தன்னமு நாயகன் பழிதாற்று தமையத்தக்கவனே பன்னருமாமறை யுணர்ந்த பனகனு நற்குணக்குன்றே”

ஒரு நாள் கணவன் முகத்தைப் பார்த்து 'ஸ்ரீ கண்ணபிரானே தேவரீர் ஒருக்கால் எழுந்தருளிச் சேவித்தால் சகல புருஷார்த்தங்களும் பெறலாமென்று தோன்றுகிறது. அப்பால் தமக்கிசைந்தபடி நடத்தலா'மென, குசேலர், 'இவன் சொன்னபடி செய்தால் ஜகதிஸ்வரனான வாசுதேவனுடைய சேவை நமக்குக் கிடைக்கும்; அதைக் காட்டிலும், நமக்கென்ன

வெகு தூரம் நடந்து, துவாரகை வந்தடைந்தார் குசேலர், அரண்மனை வாயிலிருந்த துவாரபாலர்களிடம் ஸ்ரீ கண்ணனைக் காண வேண்டுமென்ற விருப்பத்தை வெளியிட்டார். உடனே கிருஷ்ணபகவான் குசேலரைக் காண எழுந்திருந்து அதிவேகமாக ஓடிவந்து அவரைக்கண்டு ஆலிங்கனம் செய்து, தமக்குத் தோழராய்ப் பிராமண சிரோஷ்டிராயிருக்கின்ற அந்த குசேலருடைய சரீரசம்பந்தத்தினால் ஆனந்த பாஷ்பங்களை உதிர்ந்து 'தேகம் புளிக்க அவர் கையைப் பற்றி அழைத்துக் கொண்டு உள்ள சென்றார்.

“எண்ணனைக் கிலங்கு மார்பமீத்தருளி பிரானே நீல வண்ணனைத் திகிரி சங்கம வலமிட முறக் கொண்டானே மண்ணனைத்தும் புரக்கும் வாசு தேவனே மணக்குங்கண்ணனைத் துளவத் தாமக் கண்ணனைக் கண்ணிற்கண்டான்”

குசேலோபாக்கியானம்

ரஸம் பொதிந்து, காவியநயம் மிகுந்து, சுற்பனை வளம் செறிந்து, பலவகை அணிகள் மிளிர்ந்து காணப்படுகிறது.

குசேலரின் இயற்பெயர் சுதாமன். குசேலன் என்றால் சிதைந்த ஆடையை யுடையவன் எனபது அர்த்தம். பரம ஏழை; குசேலர் தம்பதியருக்கு இரு பத்தேழு குழந்தைகள்.

“கொழுந்து விட்டெரியும் பசித்தழல வித்துக் கோதில் வைராக்கியமிக்குற்றழந்துபட்டிடாத சாந்திராயணமுனைப் பருஞ்செயற்கருவிர மெழுந்து விட்டொளிர்ப் பறபகலாற்றியென் பொடுநரம்புகடோன்றிச் செழந்தவை வற்றியினைதத யாக்கையுதத் திகழ்ந்தனன சீர்த்தியந்தணனே”

“கொடியது வறுமை” என்பாள் அவ்வைப் பிராட்டி; குசேலர் தம்பதிகள் வைக்ராக்யத்துடன் விரதம் காத்து வாழ்க்கை நடத்தி வந்தனர், பர்த்தாவுக்கு ஏற்ற பதிவிரதையாய் வாய்த்தவன் குசேலரின் மனைவி.

புருஷார்த்தம் வேண்டும்' என்று நினைத்தார். மன்னர், தெய்வம், குழந்தைஇவர்களைக்காணச் செல்லும் போது வெறுங்கையோடு செல்லக் கூடாதென்பது சம்பிரதாயம்.

“முழுமுதற்கு மேதாவது கையுறை கொண்டு முன்னுறதல் வேண்டும்”

என்று தன் இல்லாளிடம் சொன்னார். அவளோ, அவலை இடித்து, அவலமான கந்ததல துணியில் சுற்றி அனபர்தம கரத்தில் ஈந்தாள்.

“கறையிட்டு நனி காண வுலக்கைகொடு மிக்கிடித்துக்கரிசு போக்கி நிறையிட்டவ வலாக்கி குசேலமுனி கந்தையினிளையோர்பான், மறையிட்ட வொழுங்குடையான் முடிந்து கொடுத்தினிது போய்வருக வென்றாள் சிறையிட்ட பல நீங்கும் வழிகண்டோன் வழிதேடிச் செல்லுற்றான்”

பசி வாட்டி வதைத்திட, களைப்பு அலைக் களைந்திட, கால்கள் நோவ,

குசேலரை நீராட்சி செய்து, பட்டாடைப் போர்த்தி, அறுகவை உணவு உண்பித்துப் பஞ்சணையில் சயனித்திருக்கச் செய்தார். கண்ண பிரான் குசேலருடைய திருவடிகளைத் தமது மடியினில் வைத்துக் கொண்டு வந்த களைப்புத் தீரும்படியாக

தீரு. எம். மாரிமுத்து. ஈரோடு.

வருடினார். அந்த சமயத்தில் ஸ்ரீ ருக்மணிதேவி கண்ணன் செய்த உபசாரங்களுக்குத்தானும் உடந்தையாக வெகு வினயத்துடன் சைத்யோபசாரமாகத் திருவால வட்டம் சேவித்து சாமரம் வீசிஞன். பிறகு, குசேலரின் குடும்ப சேமங்களை விசாரித்தார் கண்ணன். தாங்களிருவரும் ஒரே குருவினிடத்தில் கற்றுணர்ந்த கல்வி மறவாமல் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்வென்று விசாரித்தார்.

பல வருடங்களுக்குப் பிறகு தன்னைப் பார்க்க வந்த நண்பனைப்

பார் த்துக் கணணன் எனக்
காக என்ன கொண்டுவந்தாய்
என்று கேட்க சுற்றியிருந்த
கந்தல் துணியினை அவிழ்த்து அவலை
கணணனிடம் சமாப்பித்தார் குசே
லர். ஒரு பிடி அவலை பெரும் மகிழ்ச்சி
யோடு வாயிற் போட்டுக் கொண்
டான் ஸ்ரீ கணணன்.

“மற்றோர் பிடியெடுத்து வாயிடப்
போகுகாலை
முற்றிழைத் திருவுருக்குமணி யெனு
முத்தமுறற்
பொற்றொடிப் பூங்கொம்பன்னா
பொருக்கெனவோடி வந்து
கற்றவர் புகழ்தன கேள்வன் கரத
தினைப் பிடித்துக் கொண்டான்”

இரண்டாவது பிடி எடுக்கிறபோது
ஸ்ரீருக்மணி தேவி வந்து தடுத்து,
அதைத் தான் பெற்றுக் கொண்டாள்.
ஒரு பிடி அவலுக்கே இகத்திலும்
பரத்திலுமுண்டான சகல சம்பத்து
களும், குசேலேருக்கு சுவாதீனமாகப்
போயிற்று. இந்த இரண்டாவது பிடி
அவலுக்கு பரமனல்லவோ வசியமாக

வேண்டுமென்கிற கருத்து கொண்ட
வராய், புகிக்க வேண்டாமென்று
ஸ்ரீருக்மணி தடுத்ததை சுவாமி அறிந்
தார்.

சின்னாள் தங்கிய பிறகு, ஸ்ரீ கணண
னிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு ஊர்
திரும்பினான் குசேலர். பாலய நண்
பராயும், நட்பிறகு இலக்கணமாகத்
திகழும் சகல வல்லமைபடைந்தவனு
மான ஸ்ரீகணண பகவானிடம் நாமாக
இருந்திருந்தால் வேண்டாதெல்லாம்
வேண்டியிருந்திருப்போம். இறைவன்
திருமுன் முறையிடுகையில், குறை
தீர்க்க கோருகிறோமே, குற்றத்தை
மறைக்க அவன் திருவடி நிழலில்
பதுங்குகிறோமே.

குசேலரோ, ஸ்ரீகணணனிடம் எதை
யுமே வேண்டிக் கொள்ளாதவனாக
தன் ஊருக்குப் புறப்பட்டார்.

“கதிரு திக்குங்காலையெழீ இக்கடன்
பலவுமுற்றியடா
முதிர்வுலன் செற்றஞான முயன்றடைந்
தோனலினுன
மதிருலந்து மன்னவன்பால திறந்
தொன்றுங் கேளா

விதியமிகப் பெற்றவனாய் நினைத்
தூகாகு வழிகொண்டான்”

தன்னூர் திரும்பியவர், தன்
குடிசை அரண்மனையாக மாறிவிட்ட
தையும், சகல சம்பத்தும நிறைந்
திருப்பதையும் கண்டு அதிசயித்து
நிற்க, எலும்பும், தோலுமாயிருந்த
அவன மனையாட்டி, இனமுகத்தோடு
அவனை வரவேற்றோள். சில காலம்
தாம்பத்ய வாழ்வை சுகித்திருந்த
பின்னர் ஸ்ரீகணணன் திருவடி நிழல
டைந்தார் குசேலர்

“வண்டாடு பூந்துளப் மாலையனை
வானோர்கள்
கொண்டாடுஞ்சோத்தியனைக் கோவலா
பாடித்தயிரெந்
யுண்டாடு சீதரனை யொப்பிலா
வற்புதனைக்
கண்டாடு மன்பருளங் காதலிகும
புண்ணியனைத்
தொண்டாடுவன்றி யெனச சொலலித்
துதிமுழக்கி
யொண்டாடுனைக் கொண்டயர்
வீருலகிரே”

6

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் கீழ்வரும் இருதிட்டங்களைப் புகுத்தியுள்ளது.
இதனால், நன்கொடை மற்றும் மலிவு விற்பனை முறையில் இந்நதுக்கோயில்களில் நிறுவுவதற்கான
கடவுளர்களின் கற்சிலைகள் வடித்தனுப்பப்படும்.

நன்கொடை திட்டத்தின் கீழ் ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரர் மற்றும் ஸ்ரீ பத்மாவதித்தாயார்
திருவுருவக் கற்சிலைகள் இந்நதுக்கோயில் நிருவாகிகளுக்கு வழங்கப்படும்.

மற்றொரு திட்டத்தின் கீழ் 50 சதவிகிதம் குறைந்த விலையில் எல்லா இந்நதுக்கட
வுளர்களின் திருவுருவக்கற்சிலைகள் வழங்கப்படும்.

இவ்விரு திட்டங்களின் கீழ் பயன் பெற விரும்புவோர், அதற்கான மனுவுடனும், செய
லாட்சிதலைவா, தி.தி. தேவஸ்தானம்(அஞ்சல் குறியீட்டு எண். 517501) என்ற முகவரியுடன்
தங்களுடைய கோயில்களின் விரிவான உருவரைப்படம், மற்றும் அவவட்டார உதவி ஆணையர்
பதவிகுக்குறையாத அறநிலையத்துறை அலுவலா அல்லது மண்டல அலுவலர்களிடமிருந்து
பெறப்பட்ட சான்றிதழுடனும் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். தி.தி. தேவஸ்தானமேலாண்மைக்
குழுவினால் அவ்வப்போது விதிக்கப்படும் நிபந்தனைகளின்படி, திருவுருவக்கற்சிலைகள் அனுப்பி
வைக்கப்படும். இது தொடர்பான எல்லா விவரங்களுக்கும் ‘செயலாட்சித் தலைவர், தி.
தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி - 517501’ எனும் முகவரியுடன் ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்
ளவும்.

செயலாட்சித் தலைவர்,
தி. தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி.

பொங்கல் திருநாள்

திரு கே எம். பாபுஜி,
திருப்பதி.

தமிழர்த் திருநாள், உழவர்ப் பெருநாள் என்று கொண்டாடப்படும் தனிச் சிறப்பைப் பெற்ற ஒரே நாள் பொங்கல் பெருநாளாகும். நாட்டிற்கு அச்சாணியாக விளங்கும் உழவர் பெரு மக்களின் உழைப்பைப் போற்றுவதே இதன் கொள்கையாகும். ஆடிமுதல் மார்கழி மாதம் வரையில், நெற்பயிரிட உகந்த காலமாகும். உழவர்கள் பயரிட்டுச் சேர்த்த நெல்லை மார்கழியிறுதியில் வீட்டிற்குக் கொண்டுவருவர். அதைத் தம் சுற்றமும் நட்பும் சூழ மனைவி மக்களுடன் மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடுவர். இதைப் பற்றிச் சிறிது காண்போம்.

போகி :

போகித் திருநாள் பொங்கல் விழா வின் தொடக்க நாளாகும். இதனைக்

‘காப்புக் கட்டு’ விழா என்றும் வழங்குவர். இந்நாள் தொடங்கு வதற்கு முன்பே மக்கள் வீட்டைத் தூய்மைப்படுத்தி, வெள்ளையடித்து வண்ணக்கோலமிட்டு அலங்கரிப்பார்கள். போகி என்பது இந்திரனுக்குள்ள ஒரு பெயர். இந்திரன் மழைக் கடவுள். எனவே இவன் அருளால் மழை பெய்து நலம் பெற வேண்டும் என்பதே இவ்விழாவின் நோக்கம். இவனுக்குப் பூசை செய்யாவிட்டால் கோபம் கொண்டு மழையைத் தராமல் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று மக்கள் அஞ்சி இவனுக்கு முதல் விழா வாகக் கொண்டாடினார்கள். மேலும் மழைக்காலம் மார்கழி மாதத்தோடு முடிவடைகிறது. எனவே இது மழைக்கு நன்றி கூறும் விழா என்றும் கொள்ளலாம். இவ்வாறு இந்திரனைக்

கொண்டாடுவதால் இதனைப் போகி என்பர். மற்றொரு காரணம், இன்று வீட்டினில் உள்ள பயன்படாத பழையப் பொருள்களைத் தீயிலிட்டுப் போக்குவர். ‘போக்கி’ என்பது நாள் டைவில் மருவி ‘போகி’ என்று அழைக்கப்படுகிறது. இன்று வேப்பிலை, பூனைப்பூ, அவிரைப்பூ முதலியவற்றை வீட்டு கூரைகளின் முன்புறத்தில் செருகி வைப்பர். ஏனென்றால் விழா முடியும் வரை எந்தத் தீங்கும் தமக்கு வராமல் இருக்க இவ்வாறு செய்வர். எனவே இதனைக் காப்புக் கட்டு விழா என்றும் அழைப்பர்.

போகியன்று விடியற் காலையில் எழுந்து பழைய பொருள்களைத் தீயிலிட்டு, ‘போகியோ! போகி’ என்று கூவிக் கொண்டே கொளுத்துவர். பிறகு (அனைவரும்) எண்ணெய்த் தேய்த்துக் குளிப்பர். அன்று பயறு வகைகளான மொச்சை, துவரை, காராமணி முதலியவற்றை வேக வைத்து அவற்றை நிலத்தின்மீது வைத்து வணங்குவர்.

பொங்கல் :

போகிக்கு அடுத்த நாள் விழா பொங்கல் விழாவாகும். இதன் சிறப்பு குறித்தே ‘பெரும்’ என்னும் அடைகொடுத்து ‘பெரும் பொங்கல்’ என அழைப்பர். வயல்களில் பயிர் நன்கு செழித்து வளரவும் மழை பெய்யவும் சூரியனின் ஒளி இன்றியமையாதது. எனவே கதிரவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் விழாவாக இப் பெரும் பொங்கல் விழா கொண்டாடப்படுகின்றது. இன்று புத்தாடை அணிந்து புதுப்பானைகளுக்கு மஞ்சள் காப்பாகக் கட்டித் தம் உழைப்பால் கிடைத்த புத்தரசி, அத்துடன் ஏலம், முந்திரி, திராட்சை இவைகளை அதில் இட்டுப் பொங்கலிடுவர். பொங்க

விடும் பாணை பொங்கி வரும்போது தன் மனைவி மக்களுடன் 'பொங்கலோ பொங்கல்' என்று கூவி மகிழ்வார். பிறகு இதை சூரியனுக்குப் படைத்து வழிப்படுவர்.

இந்தச் சூரியன் வழிபடு இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. ரிக்வேத காலத்திற்கும் முற்பட்டு இந்த வழிபாடு இருந்து வருகிறது. கி.மு. 2000 வருடத்தில் வாழ்ந்த ஆரியர்கள், சூரியனை (அக்னி, வருணன்) வழிப் பட்டனர். மந்திரங்களில் மகா சக்தி வாய்ந்ததாகக் கருதப்படும் 'காயத்ரி' சூரியனுக்கு உகந்த மந்திரம். அசையும் பொருள்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சூரியன் உயிர் என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. சூரியன் கண்ணால் காணக் கூடிய தெய்வமாக விளங்குகிறது. மேலும் பயிர்கள் செழித்து வளர பயன்படுகிறது. எனவேதான் அதற்கு ஒரு விழாவாகவே பொங்கல் கொண்டாடுகிறார்கள்.

சங்கிராந்தி :

ஆந்திரம் மற்றும் பிற மாநிலங்களிலும் இதனைச் சங்கிராந்தி என்று கொண்டாடுவர். சூரியன் ஒரு ராசியைவிட்டு மற்றொரு ராசிக்கு வந்து சேருவதை சங்கிராந்தி, சங்கர மணம் என்று சொல்வர். தனுர் ராசியை விட்டு மகர ராசிக்கு சூரியன் வந்து சேருவதால் 'மகர சங்கிராந்தி' எனப்படும்.

சங்கிராந்தியன்று கடவுளுக்குச் சிறப்பான ஆராதனைகள் உற்சவங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று 'பிருகு சங்கிதை' கூறுகின்றது. 'புராணங்களின் படி கண்ணன்கோவர்த்தன மலையைக் குடையாக எடுத்து இந்திரன் ஏவிய பெரு மழையிலிருந்து மக்களைக் காத்த நாள் இது என்பர். மேலும் ஒரு மானிட ஆண்டு தேவர்களுக்கு ஒரு நாளுக்குச் சமம். இதன்படி இந்நாளே தேவர்களுடைய நாளின் பகற் காலத் தொடக்கமாகும். எனவே இந்நாள் பூசைக்குச் சிறந்த நாளாகும்.

மாட்டுப் பொங்கல் :

பொங்கலுக்கு மறுநாள் உழவுத் தொழிலுக்குப் பயன்பட்ட மாடுகளுக்கு நன்றி செலுத்தப்படுகின்றது. இதையே 'மாட்டுப் பொங்கல்' என்று அழைப்பர். உழவன், நிலத்தை உழ ஆரம்பத்திலிருந்து அறுவடை செய்து மணிகளைப் பிரித்து அதனை வண்டியின் மூலம் வட்டிற்குக் கொண்டு செல்லுவரை அவனுக்குத் துணைப்புகிறது. இவ்வாறு தனக்கு உதவியாகயிருக்கும் எருதுகளுக்கு அன்றைய தினம் அவற்றின் கொம்புகளுக்கு வண்ணம் பூசி, பூக்களுடன் மஞ்சள் கிழங்கினை இணைத்துக்கட்டி மாலையினை இடுவர். மஞ்சள் குங்குமம் இட்டு அழகு செய்வர். அன்று மாட்டுப் பொங்கலிடுவர். அன்று மாடுகளை வேலை வாங்க மாட்டார்கள். மாலையில் எருதுகளை வண்டிகளில் பூட்டிப் 'பொங்கலோ பொங்கல் மாட்டுப் பொங்கல்' என ஆரவாரித்து ஓட்டிக் கொண்டு ஊர் வலம் வருவார்கள்.

தமிழர்களின் வீர விளையாட்டுகளில் ஒன்று 'ஜல்லிக்கட்டு'. இதற்கு 'மஞ்சு விரட்டு' என்றும் 'கொல்லேறு தழுவுதல்' என்றும் பெயர்கள் உண்டு. கொழுத்து வளர்ந்த காளையின் இரு கொம்புகளைப் பளபளவென்று சிவித்தைலம் தடவி அந்த கொம்புகளின் நுனியில் பணமுடிப்போர் அல்லது பொருள் முடிப்போர் கட்டி வைப்பார்கள்; இவற்றைக் காளை வயது வாலிபர்கள் தங்கள் உயிரைத் திரண்ட மாக மதித்து அக்காளைகளை அடக்கிப் பொருள்களை எடுத்துக் கொள்வார்கள். இவ்விளையாட்டுப் பொழுது போக்கிற்காக நடத்தப்படுகிறது.

சங்க காலத்தில் முல்லை நிலத்தில் ஒரு வீட்டில் பெண் குழந்தை பிறந்த பின் அவ்விடில்லத்திலுள்ள பசு ஒரு காளைக் கன்றினை ஈன்றால், அக்கன்று அவளுக்காகவே வளர்க்கப்படும்.

அவள் வளர வளர கன்றும் காளை யாக வளரும். அவளுக்குத் திருமண வயது வந்ததும் காளையை அடக்கும் போட்டி நடத்தப்பெறும். இதில் எவ் னொருவன் காளையை அடக்கி வெற்றி பெறுகிறானோ, அவனுக்கு அக்கன்னி மாலை இடுவாள் என்ற வழக்கம் இருந்து வந்தது என்பதை முல்லைக் கவி 101ஆம் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

காணும் பொங்கல் :

மாட்டுப் பொங்கலின் மறுநாள், காணும் பொங்கல். ஒரு வரையொருவர் கண்டு மகிழ்வார். சிறியோர் பெரியோரை நாடிச்சென்று வணங்கி வாழ்த்துப் பெறும் நாள் இத்திருநாளாகும். இன்று தொழிலாளிகள் வேளாளர் வீடுகள் தோறும் சென்று வணங்கி 'இனாம்' பெற்று வருவார்கள். இதனைக் 'கன்று பொங்கல்' என்றும் 'கன்னிப் பொங்கல்' என்றும் கூறுவர். சிற்றிளம் பெண்கள் கூட்டமாகக் கூடி கும்மி யடித்துத் தாங்கள் சேர்த்து வைத்த பொருள்களைக் கொண்டு ஆற்றங்கரைக்குச் சென்று கூட்டாஞ்சோறு ஆக்கி ஆற்றுக்குப் படைத்து பின்னர் சாப்பிட்டுவிட்டு வீடு திரும்புகின்றனர்.

தன் உழைப்பின் பயனைக் கொண்டு தான் மட்டும் மகிழாது தன் உற்றம், சுற்றம் கூடி மகிழ்ந்து கொண்டாடும் ஒரு சமுதாயக் கூட்டு விழாவாகப் பொங்கல் விளங்குகிறது. இந்நாளில் சூரியன் 'தென் திசையிலிருந்து வட திசை நோக்கி நகரும். சூரியன் புதிய திசை நோக்குவது போல், மனிதனும் பழையன கழித்து, புதிய வாழ்க்கை மேற்கொண்டு வாழ்வான்.

அறிவுடைய மனிதன் தனது உண்மையான இயல்பினை இறைவனருளினால் உணர முடியும் என்ற கருத்து இங்கு 'கண்ணன் தந்த கண்ணாடி' என்னும் பொருளில் விளக்கப்படுகிறது.

தன்னில் படியும் பொருட்களின் உருவ அழகினைக் காட்டுவது பின்பக்கம் இரசம் பூசப்பட்ட கண்ணாடி. ஆனால் அது அப்பொருட்களைத் தன்னிடத்தே ஒட்டிக் கொள்ளாது. அது போல் ஆசார்யனருளால் உள்ளத்தில் பக்தி ரசம் பூசப்பட்டவன், தனது உண்மையான இயல்பினைக் காண்பான். பிறரையும் தன்னைப் போல் உள்ளம், உரை, செயல் ஆகிய மூன்றின் மூலம் உண்மையிலே அன்பு செலுத்துவான். அவனுடைய உள்ளம்

மனிதனுடைய செயல் திறனை அவனது இயல்பினைக் (சொருபத்தினை) காட்டும் - கண்ணாடியாகும். செருக்கற்றதும் இறைவனது கைங்கர்யத்திற்கு, மக்கள் தொண்டிற்கு, ஏற்றதுமான குடிப்பிறவியே ஆன்மாவைப் பிரதிபலிக்கச் செய்யும் கண்ணாடியாகும்.

ஆண்டாள் தன் தோழிகளுடன் நப்பினைப் பிராட்டியை நாடினாள். அவளைக் கிருஷ்ணனிடம் சிபார்சு செய்து அவன் மூலம் கண்ணாடிகிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்றும், காலதாமதம் செய்யாமல் அவனை தனக்கும் தோழிகளுக்கும் பக்தி நீராட்டம் செய்விக்க வேண்டுமென்றும் விண்ணப்பித்தாள்.

பக்தி நீராட்டம் செய்வதன் நோக்கம்—மயர்வற மதிநலம் பெறுவதற்காகவே.

'மயர்வற்ற மதிநலம்' என்ற கண்ணாடியை ஆண்டாள் தன் முயற்சியின் மூலம் பெற முடியாதா? கிருஷ்ணனிடமிருந்துதான் பெற வேண்டுமா? விடை காண்போம்.

காட்டில் வேட்டையாடச் சென்ற பாண்டு மன்னன் தன் எதிரில் ஆணும் பெண்ணுமாகிய இரண்டு மான்கள் கூடிக் களித்திருப்பதைக் கண்டான். பரவசமாகி மயங்கினான்—விதியின் வசத்தால். கணையொன்றை ஏவினான்—ஆண் மான் பேரில். விழுந்த மான் எழுந்தது—இந்துமன் என்ற பெயர் கொண்ட முனிவன் வேடத்தில். 'நான் வேடம் மாறி மனைவியுடன் காம நலன்

கண்ணன் தந்த கண்ணாடி

என்னும் கண்ணாடியில் விருப்பு வெறுப்பு என்ற பற்றுக்கள் ஒட்டாது. தனக்கு ஏற்பட்ட தொழிலை இறைவனே அளித்ததாக நினைப்பான். இறைவனுடைய இன்பத்திற்காக அவனது தொழிலைச் செய்து அதன்மூலம் கிடைக்கும் பலனை இறைவனுக்கே அர்ப்பணிப்பான். மனத்தினைத் தன் வயப்படுத்துவதற்காக அவன் தொழிலில் ஈடுபடுவான். உடல் வேறு ஆத்மா வேறு என்ற நினைவின் மதிர்ச்சியில் உந்தப்பட்ட அவன், தொழிலிலீடுபடும் பொழுது உள்ளத்தை பகவந் நாம ஜபத்திலீடுபடுத்துவான். அவன் பெற்ற நலம் இறைவனருளால் பெற்ற மயர்வற்ற மதிநலமாகும். அந்நலத்தைப் பக்தியுடன் கூடிய ஞானம் என்கிறார் பட்டர். அந்நலத்தையே கண்ணாடி என்று குறிப்பிடுகிறார் ஆண்டாள்.

.....தட்டொளியும் துந்து உன்
மணாளனை
இப்போதே எம்மை நீராட்டு.....
(திருப்பாவை 20)

தந்தையை நேரே அணுகுவதைக் காட்டிலும் தாய்மூலம் அணுகும் பொழுது செயல் எளிதில் முடியும். அம்முறையினை யொட்டியே ஆண்டாள் கிருஷ்ணனை நேரே அணுகுவதைக் காட்டிலும் அவனை தனக்கு விரும்பி நாயகியாக்கிக் கொண்ட நப்பினைப் பிராட்டியின் சிபார்சுமூலம் அவனை அணுகினால், தான் மேற்கொண்ட செயல் எளிதில் முடியுமென்று எண்ணி அவளைப் பிரார்த்தித்தாள். கண்ணாடியும் பெற்றுக் கொண்டாள்.

திரு. A. ஸ்ரீராமலு தேசிகன்,
புதுச்சேந்திநெய்ஞளம்.

அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், நீ கணையேவி என்னை வீழ்த்தியமையால் நீயும் உன் மனைவியும் காமநலன் அனுபவிக்கும் பொழுது என்னைப் போல் இறந்து விடுவாய்', என்று சாபமிட்ட பின், முனிவன் வீழ்ந்து இறந்தான் மண்ணில்.

இப்பொழுது வழக்கம் போல் மிருகங்களை வேட்டையாடச் செல்ல வில்லை பாண்டு மன்னன். காம நலனிலிருந்து விடுபட அவனது புலன்களை வேட்டையாடச் சென்றான். எதிரிகளுடன் போராடிக் கோபக் கனலை வளர்க்கச் செல்லவில்லை பாண்டு மன்னன். புலன்களை அவிக்கும் ஓமக் கனலை வளர்க்கச் சென்றான். நடந்தது என்ன?

குந்தி மாத்ரி ஆகிய மனைவிகளோடு ஓமக் கனல் வளர்த்து வரும் நாளில், கண்டான் மன்னன் வசந்த ருதுவின் விளைவுகளை. அவனது புலன்கள்

ஆடின-அந்த ஆட்டம் ழுற்றுப் பெற்றது—புன்னகை பொருந்திய மாதிரியின் பொன்னென்றும் பொலிவிலே. ஒமக் கனலை ஒதுக்கினன். அவளது அழகு என்ற நெய்யினைப் பருகினான். அதனை உள்ளத்திலே சொரிந்தான். அங்கு அது காமக் கனலை ஒங்கி வளரச் செய்தது. அவளது விழிகளிலிருந்து புறப்பட்ட பாணங்கள் இந்து மன் என்ற முனிவரின் சாபத்தின்படி அவனது உயிரை வேட்டையாடி விட்டன. தன்னியல்பினை உணராத காரணத்தால் பாண்டு மன்னன் புலன்களால் வளர்க்கப்பட்ட காமக் கனலை பக்தி நீர் சொறிந்து அமர்த்த முடியவில்லை.

தவத்திற்குச் சென்றுதான் அமர்ந்தார் விசுவாமித்திரர். மான் விழியான் மேனகையின் அதரத்திலல்லவா அமர்ந்தது அவரது உள்ளம். காரணம் அவர் அவரது சொரூப அழகினைக் காணும் கண்ணாடியை இறைவனிடமிருந்து பெறவில்லை.

நன்கு துடைக்கப்பட்ட பளபளப்பான கண்ணாடியையும் விட்டுவிடாது புயற்காற்று. தூசிகளைக் கொண்டு வந்து கொட்டி அழுக்காக்கி விடும். அதுபோல் அறிவிலே தெளிவடைந்த பாண்டு மன்னன், விசுவாமித்திரர் ஆகியோரது தூய உள்ளங்களையும் விட்டு விடவில்லை—மாதிரி, மேனகை ஆகியோரது விழிகளிலிருந்து வீசப்பட்ட காமப் புயற்காற்று. ‘உடற்பற்று’, என்ற தூசிகளைக் கொட்டி அழுக்காக்கி விட்டது. அவர்களது சுய அறிவினை முறித்துவிட்டது. இறைவனருளால் அவர்களது இயல்பினை அதாவது சொரூப அறிவினை அவர்கள் உணர இயலாமையே அதற்குக் காரணமாகும்.

‘எப்படிச் கண்ணாடி, அழுக்கால் மறைக்கப்படுகிறதோ அப்படி சுய அறிவானது காமத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது’, என்கிறான் கீதாசார்யன். (கீதை, அத்தியாயம் 3, சுலோகம் 38).

கண்ணாடியில் படிந்த அழுக்கை நீக்கினாலும் அது மீண்டும் படிந்து அதனுடைய பளபளப்பான தன்மையினை மறைத்து விடும். அதுபோல் புலனின்பங்களாலேற்படும் காமத்தை நீக்கிச் சுய அறிவிற செயல்பட்டாலும், அந்தக் காமமானது எதிர் பாராமல் புலன்களைத் தன் வயப்படுத்திச் சுய அறிவினை மறைத்து விடும். அதற்குப் பாண்டு மன்னனும் விசுவாமித்திரரும் உதாரண புருஷர்களாகத் திகழ்கிறார்கள்.

நிலைத்த மதியில் எந்நிலையிலும் மனிதன் சுய அறிவிற செயல்பட அவனது முயற்சியால் முடியாது. இறைவனது பேரருள் அவனது உள்ளத்தில் சுரந்து கொண்டே யிருக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் ஆண்டாள் கிருஷ்ணனிடம் கண்ணாடி வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாள்.

மாணவ மாணவிகள் பெற்றோர்கள் வழங்கிய உடைகள் அணிந்து பள்ளி வந்தால் உடைகளின் நிறங்கள் வேறு பட்டிருக்கும். பள்ளியில் வழங்கிய உடைகள் அணிந்து வந்தால் நிறங்கள் வேறுபடாது. அவர்களது உள்ளங்களிலும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஏற்படாது. அதுபோல் மானுட உள்ளங்கள் தங்கள் முயற்சியால் பெறும் அறிவு வேறுபட்டுச் செயல்படும். இறைவனை அடையும் மார்க்கத்திலும் பலனிலும் மாறுபட்டுச் செயல்படும். இறைவனே ஆசார்யனாக விருந்து மானுட இனத்திற்குச் சொரூப அறிவு ஒளியை வழங்கி விட்டால் இறைவனை அடையும் மார்க்கத்திலும் பலனிலும் வேறுபடாது. காலதாமதமும் ஏற்படாது. அதனால் தான் ஆண்டாள் கிருஷ்ணனே கண்ணாடி வழங்கி தன்னையும் தோழிகளையும் கால தாமதம் செய்யாமல் பக்தி நீராட்டம் செய்விக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாள்.

இறைவனின் நாமங்கள் !

இறைவன் ஒருவனே! ஒன்றே குலம். ஒருவனே தேவன்! என்கிறோம். ஆனால் அந்த இறைவனுக்கோ பலவிதமான நாமங்கள். உலகின் பல நாடுகளில் வழங்கும் பெயர்கள் என்னென்ன தெரியுமா?

- 1) அபிசினியா நாட்டில்—இலியா
- 2) அயர்லாந்தில்—தியா
- 3) அரேபியாவில்—அல்லர்
- 4) ஆர்மேனியாவில்—டிவுமி
- 5) இங்கிலாந்தில்—காட் (GOD)
- 6) இத்தாலியில்—தயோ
- 7) இந்தியாவில்—பகவான்
- 8) இஸ்ரேலில்—இலாஹா
- 9) ஈரானில்—ஸாயார்
- 10) எகிப்தில்—தியம்
- 11) கிரீசில்—தியஸ்
- 12) சீனாவில்—க்லாஸா

- 13) டென்மார்க்கில்—காட்
- 14) தார்த்தாரில்—மா கான்
- 15) பர்மாவில்—பய்யா
- 16) பிரான்ஸில்—தியு
- 17) பெல்ஜியத்தில்—கெயிட்
- 18) போர்ச்சுகல்—தேயஸ்
- 19) போலந்தில்—பாக்
- 20) ஜப்பானில்—காய்ஸர்
- 21) ஜெர்மனியில்—டாயிட்
- 22) ஸ்விஸ்நாட்டில்—கட்
- 23) ஹாலாந்தில்—கட்
- 24) தமிழகத்தில்—ஆண்டவன்

தொகுத்ததுப்ரியவர் :

திரு. ஏ. நாகராஜன்,

கடலூர்-1.

1988-ஆம் ஆண்டு ராசி பலன்கள்

மேஷம்

(அஸ்வினி, பரணி, கார்த்திகை 1-ஆம் பாதம்)

உடல்நிலை சீரடையும், சோம்பலும் சோர்வும் நீங்கி உற்சாகம் பிறக்கும். ஊக்கம் அதிகரிக்கும். வெளியூர், வெளிநாடு சென்றிருந்தவர்கள் தமது இருப்பிடத்திற்குத் திரும்ப இயலும். தொழிலில் ஏற்பட்ட தோல்வி அகலும். சுயதொழில் செய்பவர்கட்கு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். வருவாயில் இருந்த தேக்க நிலை நீங்கும். கொடுத்தக் கடன் திரும்பும், குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட கலகம், சர்ச்சை விலகி குதூகலமும் பரஸ்பர அன்பும் வளரும். மனைவியைப் பிரிந்து வாழ்ந்தவர், கணவரைப் பிரிந்து இருந்தவர்கள் ஒன்று சேரும் சூழ்நிலை உண்டாகும். பொதுச்சேவை புரிவோர்க்குச் சோதனைகள் உண்டாகும். புத்தக வெளியீட்டாளர் போன்றோர் நல்ல வாய்ப்புக்களை இழக்க வேண்டிவரும். போட்டிப் பந்தயங்கள் தோல்வியைத் தரும். காவல், ராணுவம், மருத்துவம், விவசாயம், தோட்டக்கலைதொழில் புரிவோர் முன்னேற்றத்தை அடைவர். தாயாதியர் பகை, அடுத்த வீட்டுக்காரர் சச்சரவு போன்ற வகையில் வீண் வம்பு ஏற்படும். பெண்களுக்கு இது நல்ல ஆண்டு. பிரிந்தவர்கள் சேரலாம். திருமணம் கூடிவரும். புத்திர பாக்யம் உண்டாகும். சிலருக்குக் கர்ப்பச் சிதைவு ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு. எனவே கவனம் தேவை என்பதை உணரவும். மாணவர்கட்கு இது அனுகூலமான ஆண்டாகும். விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு, பூச்சிகள் போன்றவற்றால் சேதம் உண்டானாலும் ஆதாயம் அதிகரிக்கும். கரும்பு, வெற்றிலை, கிழங்கு, மஞ்சள் பயிரிடுவோர் அதிக லாபம் அடைவர். விளையாட்டு

திரு. பி. சுந்தரராமன் M.A. B Ed.,
பழமாநேரி.

வீரர்களுக்கு வாய்ப்புகள் குறையும். பொதுவாக இந்த ராசிக்காரர்களுக்கு இது நல்ல ஆண்டு என்றே கொள்ளலாம்.

ரிஷபம்

(கார்த்திகை 2, 3, 4 பாதங்கள், ரோகிணி, மிருக சீர்ஷம் 1, 2 பாதங்கள்)

வீடு, நிலம், வாகன வகையில் ஏற்பட்டிருந்த பிற்போக்கான நிலை அகலும். புதியதாக வீடு, மனை போன்றவற்றை வாங்கும் வாய்ப்பேற்படும். கூட்டு வாணிகத்தில் இருந்த குறை அகலும். வயது மிகுந்தவர்களின் உடல்நிலை பாதிக்கும். பலர் படுக்கையில் விழ வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகும். குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சியும், பண்புமிகுத்தில் மனத்திருப்பியும் இருந்தாலும் பற்றாக்குறைத் துயரைத் தரவே செய்யும். பிறருடன் கடுமையான வாக்குவாதம், சச்சரவு, அதிகாரிகளின் அச்சுறுத்தல், வேலைப்பளு, இடமாற்றம், சிறைவாசத்திற்கு நிகரான சித்திரவதை போன்றவற்றை அனுபவிக்க நேரிடும். பெரும்பாலானவர்களுக்கு குடியிருப்போரோடும் குத்தகைதாரரோடும் வீண் விரோதம் ஏற்படும். ஜாமீன் கையெழுத்துப் போட்டு மாட்டிக் கொள்ள வேண்டாம். பெண்களைப் பொறுத்தவரை இவ்வாண்டு அவ்வளவு நல்லதாக சொல்ல முடியாது. கணவரைப் பிரிதல், கூட்டுக் குடும்பத்தில் சச்சரவு போன்றவை ஏற்படும். மாணவர்கள் கடின உழைப்பினாலேயே உயர் மதிப்பெண் அடைய முடியும். உயர் மட்ட பதவி வகிக்கும் அதிகாரிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவர். விவ

சாயிகள் சிலவு அதிகம் செய்தாலும் ஆதாயம் அதிகம் பெறுவர். சவுக்கு, மூங்கில், யூகிலிட்டஸ் மரம் வளர்ப்பவர்கள் அதிக லாபம் அடைவர். இந்த ராசிக்காரர்களுக்கு இது சுமாரான ஆண்டாகும்.

மிதுனம்

(மிருக சீர்ஷம் 3, 4 பாதங்கள், திருவாதிரை, புனர்பூசம் 1, 2, 3 பாதங்கள் முடிய)

உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தவரை முதல் ஆறு மாதம் ஓரளவு சுமுகமான நிலை இருந்தாலும் அதன்பின் இடமாற்றம், அதிகாரிகளின் அச்சுறுத்தல், போராட்டம், கதவடைப்பு போன்ற வேதனைக்குப் பலர் ஆளாகக்கூடும். மனைவியோடு கருத்து வேறுபாடு, கூட்டு வாணிபத்தில் சிக்கல், உத்தியோக உயர்வில் பாதிப்பு, கடன் சுமை, அபகிர்த்தி, கவலை, வீண செலவு போன்றவற்றால் மனம் வருத்தமடையும். பெண்களுக்குக் கணவரைப் பிரிந்து வாழவும், கூட்டுக் குடும்பத்தில் சச்சரவும் ஏற்படும். பிறரோடு பழகுவதில் எச்சரிக்கை தேவை. குறிப்பாக உத்தியோகம் செய்வோர் சர்வஜனக்கிரதையாக நடந்து கொள்வது அவசியம். வீடு, நிலம், விவசாய வழி இழப்பு, கால்நடைகளால் துயரம், நெருங்கிய உறவினர் பகை, வாகன இழப்பு, நண்பர்களின் நயவஞ்சகம், மனைவியோடு கருத்து வேறுபாடு, அரசாலும், ஆளும் கட்சியாலும் அல்லல், தண்டனை, கோயில் திருப்பணி ஈடுபாட்டால் அபகிர்த்தி போன்றவை ஏற்படும். குடும்பத்தில் சுபவிரயங்கள் ஏற்படும். வெளியூர் வெளிநாடு பயணம் போன்ற வகையிலும் உபரி சிலவாகும். மனைவி நிமித்தம் பொருள் சேதம், ஆடை, அணி

பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் பெருமை

சோழ மண்டலத்தில் திருச்சங்க நல்லூர் எனனும் தலத்தில் பகவான் கிருஷ்ணனுடைய திருநகரத்திரத்தன்று - ஆவணி மாதம் க்ருஷ்ணாஷ்டமி ரோகிணி-பெரிய வாச்சான்பிள்ளை அவதாரம் செய்தாரா. இவருடைய வேறு திருநாமங்கள்; ஸ்ரீமத் கிருஷ்ணர், அபயப்ரத ராஜர். இவரது ஆசார்யர் திருநாமம்: நம்பிள்ளை. திருவாராதன தெய்வம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன். ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்கள் அனைத்துக்கும் இவர் உரை செய்தருளினார். ஸ்ரீ ராமாயணத்தின் முக்கியமான சுலோகங்கள், ஸ்தோத்ர ரத்னம் இவைகளுக்கும் உரை வழங்கியருளினார். எனவே இவரை வியாக்கியான சக்கரவர்த்தி என்று வைஷ்ணவ உலகம் போற்றிக் கொண்டாடுகிறது. இவர் உரையிலிருந்து இவர் பல துறைகளில் ஒப்புயர்வற்ற புலமை பெற்றிருந்தார் என்பதை எளிதில் அறியலாம். எம்பெருமானார் தரிசனத்துக்கு விளக்கமாக இவர் அருளிய சில ரகஸ்ய நூல்கள், பின்வந்த ஸ்ரீவசன பூஷணம், தத்வத்ரயம் முதலிய மற்றைய ஆசிரியர்களின் நூல்களுக்குச் சிறந்த முன்னோடிகளாயமைந்தன. இவருடைய பெருமைக்குச் சான்றாக ஒரு கர்ண பரம்பரைச் செய்தி வழங்கி வருகிறது. ஒரு சமயம் ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு உரை எழுத வேண்டிச் சிலர் மஹா மேதையான அப்பைய தீக்ஷிதரை அணுகிய போது 'சோழியன் உமிழ்ந்த சக்கைதான் இருக்கிறது' என்று அவர் பதில் கூறினாராம்.ஆம், பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் பெருமைக்கு ஈடு ஏது? இணையேது.

—ஆர். சுப்பாராவ்-திருக்கோவலூர்.

நன்மை, வாகனங்கள் புதுப்பித்தல், தந்தையோடு சுமுக குழந்தை உருவாகும்.

சீம்மம்

(மகம், பூரம், உத்திரம் 1-ஆம் பாதம் முடிய)

பழுதடைந்த வாகனங்கள் இயங்கத் துவங்கும். விவசாயத்தில் புதிய அபிவிருத்தி காணலாம். புதியதாக வீடு வாகனம் வாங்கும் வாய்ப்பு உண்டாகும். எதிர்பார்த்திருந்த கோர்ட்டுத் தீர்ப்புகள் சாதகமாக அமையும். பலர் புதிய வகைத் தொழிலில் ஈடுபட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நிலவும். இனைய தாரத்தோடு சச்சரவு, எடுத்த காரியத்தில் தடை, நண்பர்களால் தீமை, துர்ப்போதனைகளால் கூட்டு வாணிகத்தில் சிக்கல் போன்றவை உண்டாகும். புத்தக வெளியீடு, சங்கீதத் துறையில் மேன்மை, புகழ் போன்றவை உண்டாகும். பெரும்பாலானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும். எண்ணெய், இரும்பு, மரமவாணிகம் போன்றோர் நற்பயனை அடைவார்கள், பெண்களுக்கு உடல் நலக்குறைவு ஏற்படும், போக்குவரத்தில் துன்பமும், துயரமும் உண்டாகும். மாணவர்கள் தாங்கள் துண்டித்தக் கல்வியைத் தொடரலாம். ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். தேர்வுகளில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு கிட்டும். உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இடமாற்றம், வேலை நீக்கம் முதலியவை ஏற்படும். வியாபாரிகள் புதிய வகை வணிகத்துவக்கத்தில் லாபம் அடைவர். ஆடை, அணி அலங்காரப் பொருள் தொடர்புத் தொழில் புரிவோர் பிற்பகுதியில் ஆதாயம் அடையக்கூடும்.

கன்னி

(உத்திரம் 2, 3, 4 பாதங்கள், ஹஸ்தம், சித்திரை, 1, 2 பாதங்கள் முடிய)

இனைய சகோதரர்களோடு ஏற்பட்ட பகைமை உணர்ச்சி மறையும்,

ஆபரண இழப்பு ஏற்படும். இனைய சகோதரர்களால் பொருள் இழப்பு ஏற்படக் கூடும் பாகப் பிரிவினையால் பகை ஏற்படும். வியாபாரிகளுக்கு வியாபார விரிவாக்கம் பொதுவாக தடைபடும். வாணிகம் பொதுவாக நஷ்டத்தையே கொடுக்கும்.

கடகம்

(புனர்பூசம் 4-ஆம் பாதம், பூசம், ஆயில்யம்)

புத்திர, புத்திரிகளோடு கொண்டிருந்த விகல்பம் விலகும். அரசாலும், ஆளும் கட்சியாளும் ஏற்பட்ட இன்னல் விலகும். குழப்ப சிந்தனை, கோபம் குறையும். வருவாய் வீழ்ச்சி சீராகும். வம்பு, வழக்குகளுக்கு முடிவு ஏற்படும். குடும்பத்தை வெறுத்துத் தனித்து வாழ்ந்தவர், உத்தியோக நிமித்தம் குடும்பத்தைப்

பிரிந்தவர் குடும்பத்தோடு கூடி வாழ இயலும். குத்தகைதாரரை வெளியேற்ற இயலும். விவாகரத்து வழக்குகள் அனுகூலமாக முடியும். ஆடை, அணி சோக்கை, உயர்மட்ட அதிகாரப் பதவி போன்றவை ஏற்படும். பாரிசவாயு, இடுப்புப் பிடிப்பு, தோல் சம்பந்தப்பட்ட பிணி, நரம்புத் தளர்ச்சி போன்றவை ஏற்படும். நீர் வழங்குத துறை, வடிவால் வாரியம், ஜவுளி சம்பந்தப்பட்ட தொழில், தாதுப் பொருள், உலோகத் துறை போன்றவற்றில் உள்ளவர்கள் நல்ல பலன் அடைவார்கள். புத்திர பாக்கியம் சித்திக்கும். மாங்கல்ய பலன் மிகும். ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்குப் பரிசும் பட்டயமும் கிட்டும். வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு இலாகா மாற்றம் ஏற்படலாம். அலுவலகத் தொடர்புடைய தேர்வுகளில் வெற்றியும் கிட்டும். சகோதரர் ஆதரவு,

பணியாளர்களின் ஒத்துழைப்பு உயர்வைத் தரும். செய்தி, பத்திரிகை, அஞ்சலகம், விண்வெளித் தொடர் புடையவர்களுக்கு ஏற்பட்ட தடங்கல் விலகும். தாய், தந்தையைப் பிரிந்தவர்கள் ஒன்று சேர்வார்கள். கட்டத் துவங்கிய கட்டிடம் பாதியில் நின்று போகும். விவசாயத்தில் ஆதாயம் இராது. வாயு சம்பந்தப்பட்ட நோய்கள், மார்புவலி, இருதயக் கோளாறு, நரம்புத் தளர்ச்சி போன்றவை ஏற்படும். தொழில் வழி இடமாற்றம், இலாகா மாற்றம் பலரைத் துன்புறுத்தும். தாய், தந்தை உடல்நலம் பாதிக்கப்படும். மனைவியோடு கருத்து வேறுபாடு ஏற்படும். பிறந்த வீட்டின் ஆதரவின்மையும், கூட்டுக்குடும்பத்தில் பிளவும் ஏற்படும். இருந்தும் அடகுக்குப் போன நகைகள் திரும்பும், ஆடை, ஆபரண சேர்க்கை ஏற்படும். மாணவர்கட்குக் கல்வியில் முடக்கம் ஏற்படும். இவ்வாண்டின் ஆரம்பத்தில் எழுதும் தேர்வில் மட்டுமே வெற்றி பெற வாய்ப்புண்டு. உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் இடம் மாற்றம், இலாகா மாற்றம், அதிகாரிகளின் அச்சுறுத்தல் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்படுவர். இவ்வாண்டு இவர்களுக்கு அல்லல் தரும் ஆண்டாகும். பூர்வீக சொத்தில் வில்லங்கம் ஏற்படும். குடும்பத்தில் பாகப்பிரிவினை, தொழிலில் துயரம், எதிர்கட்சி அரசியல் வாதிகளுக்குச் சிறைதண்டனை போன்றவை உண்டாகும்.

துலாம்

(சித்திரை 3, 4 பாதங்கள், ஸ்வாதி, விசாகம் 1, 2, 3 பாதங்கள் முடிய)

இவ்வாண்டு இந்த ராசிக்காரர்களுக்கு மிகவும் நல்ல பலன்களையே கொடுக்கும். குடும்பத்தில் இருந்த சச்சரவு விலகும். உற்சாகம் உண்டாகும். குடும்பத்தைத் துறந்து சென்றவர் குடும்பத்தோடு இணைவார். புதியதாக வீடு, நிலம், வாகனம் வாங்க வாய்ப்புக் கிட்டும். விவசாய உற்பத்தி பெருகும். நோயால் நொடிந்தவர் எழுந்து நடமாட இயலும். களவு

போன பொருட்கள் மீண்டும் கிடைக்கும். எடுத்த காரியங்களில் இனி வெற்றியே உண்டாகும். வழக்குகள் வெற்றி பெறும். போட்டிப் பந்தயங்களில் புகழ் கிட்டும். சுப நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். இருந்தும், இவ்வாண்டின் கடைசி பகுதி சுமாரான பலன்களையே தரும். பால்வளம், பண்ணை, தானியம், காய்கறி, பழவகை முதலியவற்றால் தொழிலாளிகள் லாபம் அடைவர். சினிமா, சங்கீத தொடர் புடையோர் அதிக ஆதாயம் காண முடியாது. பெண்களுக்கு ஆடை, அணி சேர்க்கை ஏற்படும். தைரியமும், தன்னம்பிக்கையும் ஏற்படும். மாணவர்கள் நன்கு தேர்ச்சி அடைவர். சிலர் அரசவழி உபகார சம்பளமும் பெறுவர். உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் பதவி உயர்வு, சம்பள உயர்வு அதிகாரிகளின் ஆதரவு கிட்டும். விவசாயிகள் நல்ல பலனை அடைவார்கள். கட்டிட காண்ட்ராக்டர்களுக்கு இது பொறகாலமாகும். மூத்த சகோதரர்களால் உதவி, அரசாங்க ஆதரவு, தந்தை வழி சொத்து சுகத்தால் மேன்மை, அதிகாரிகளின் அபிமானம் போன்ற பல வகையான நன்மைகளை இவர்கள் இவ்வாண்டில் அடைவர்.

விருச்சிகம்

(விசாகம் 4-ஆம் பாதம், அனுஷம், கேட்டை, நக்ஷத்திரம் முடிய)

சோம்பலும் சோர்வும் அகலும், சஞ்சலம் அகலும். எழுத்துத்துறை, சங்கீதத் துறையில் இருப்பவர்கள் மேன்மை அடைவர். மனைவியோடு இருந்து வந்த கருத்து வேறுபாடு அகலும். எதிர்பாராத பணவரவு கிட்டும். முயற்சியில் வெற்றி, வேலை வாய்ப்பு, கல்வியில் முன்னேற்றம், உல்லாச வாழ்வு போன்றவை ஏற்படும். ராணுவம், நீதி நிர்வாகம், இரசாயனத்துறை போன்றவற்றில் உள்ளவர்கள் நல்ல பலனடைவர். பெண்களுக்குத் திருமணம் கூடிவரும். வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு இது வரை இருந்து வந்த அதிகாரிகளால்

தொல்லை நீங்கும். புத்திர பாக்யம் உண்டாகும். குடும்பத்தின் விரிசல் அகலும். வீண் பழிக்கு ஆளாகுவர். ஆகவே எச்சரிக்கை தேவை. மாணவர்களின் கல்வியின் முன்னேற்றம் தடைபடும். இருந்தும் தீவிர முயற்சி செய்தால் வெற்றி கிடைக்கும். உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இடமாற்றம், இலாகா மாற்றம் போன்றவை ஏற்படும். அரசவழி, நிறுவனவழி வீடு அல்லது வீட்டு மனை ஒதுக்கீடு பெற இயலும். விவசாயிகளுக்கு இது சுமாரான ஆண்டாகும். பூர்வீகச் சொத்தால் ஆதாயம் கிட்டும். மூத்த சகோதரர்களோடு சச்சரவு ஏற்படும். வயது முதிர்ந்தவர் தமது ஆரோக்கியத்தில் கவனமாக இருத்தல் வேண்டும். ஒரு சிலர் புதிய தொழில் துவங்கக்கூடும். இந்த ராசிக்காரர்களுக்கு இது சுமாரான பலன்களையே தரும் ஆண்டாகும்.

தனுசு

(மூலம், பூரடம், உத்திராடம், 1-ஆம் பாதம் முடிய).

வரவிற்குமேல் இதுவரை இருந்து வந்த செலவு குறையும். தந்தையோடும், மற்றவர்களோடு இருந்து வந்த கருத்து வேறுபாடு அகலும். புதியதாக வீடு, வாகனம், விவசாய விருத்தி, கால்நடைமூலம் லாபம், தெய்வத் தொண்டால் நற்புகழ் போன்றவை ஏற்படும். திருமண முயற்சி ஏற்படும். இருந்தும் இவ்வாண்டின் பிற்பகுதியில் வேலைப் பளு, பதவி குறைப்பு, அதிகாரிகளின் களின் கொடுமை, வேலை இழப்பு, கடன் சுமை, பூர்வீகச் சொர்த்தில் வில்லங்கம், செலவு கூடும். பெரும்பாலோர் காரண காரியமின்றி அலைந்து கொண்டே இருப்பார்கள். இரும்பு, எண்ணெய், வணிகர்களுக்கு இந்த ஆண்டு ஓரளவு பிரதியனுக்கலமான பலன்களைத் தரும். பெண்களுக்குக் கணவனின் அன்பும் ஆதரவும் குறையாது. சிறுசிறு சலசலப்பு இருந்துவரும். சுப நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். உத்தியோகத்தில்

இருப்பவர்கள் உடன் பணிபுரிபவர்களின் பேச்சுக்களுக்குச் செவி சாய்ப்பது ஆபத்தை தரும். அணி, ஆடை பாதுகாப்பதில் அக்கறைத் தேவை. மாணவர்களுக்குக் கல்வியில் நாட்டம் குறையும், குறைந்த மதிப்பெண்களே பெறுவர். உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் அதிகாரிகளின் மூலம் பல சலுகைகளைப் பெறுவார்கள். இருந்தும் உடன் பணிபுரிகளிடம் எச்சரிக்கை தேவை. விவசாயிகள், தண்ணீர் தட்டுப்பாடு, விளைச்சல்தேசம், பூச்சியரிப்பு போன்றவற்றால் மிகுந்த நஷ்டமடைவார்கள். அரசின் அச்சுறுத்தல், தந்தையோடு கருத்துவேறுபாடு போன்றவை ஏற்படும்.

மகரம்

(உத்திராடம் 2,3,4, பாதங்கள், திருவோணம், அவிட்டம் 1, 2 பாதங்கள் முடிய).

இதுவரை மூத்த சகோதரர்களோடு இருந்து வந்த கருத்து வேறுபாடு அகலும். தன்னம்பிக்கையும் தைரியமும் ஏற்படும். அரசாங்கம், ஆளும் கட்சியாலும் அனுகூலம் கிட்டும். புது முயற்சிகளில் எளிதாக நன்மை கிட்டும். அடுத்த ஆண்டு மத்தியில் கடன் சுமை அதிகரிக்கும். குடும்பத்தில் கலகம், சச்சரவு ஏற்படும். கூட்டுக் குடும்பம் பிரிய நேரிடும். எதிர்பாராத வகையில் வம்பு வழக்குகள் வந்து வாய்க்கும். வாகனம், வீடு ஆகியவற்றால் பணம் விரயமாகும். தாயார் உடல்நிலை பாதிக்கப்படும். இருந்தும் வேலை வாய்ப்பு மிகும். கடன் சுமை இவ்வாண்டின் பிற்பகுதியில் குறையும். திரவப் பொருள் வணிகம், ராணுவம், காவல் துறை, ரசாயனம், உலோக சம்பந்தப்பட்ட தொழில் புரிவோர்க்கு இவ்வாண்டு சுமாரான பலன்களையே தரும். பெண்களுக்கு இவ்வாண்டு பல கெடுதல்களையே தரும். அதிகாரிகளின் பகை, குடும்பத்தில் சச்சரவு போன்றவை உண்டாகும். மாணவர்கள் தேர்வில் வெற்றி பெற அதிக முயற்சி தேவை. பலருக்குக் கல்வியில் முடக்கம் உண்டாகும்.

டாகும். வியாபாரிகள் இவ்வாண்டில் கொள்முதலை அதிகப்படுத்தலாம். எதிர் காலத்தில் லாபமடைவார். விவசாயிகள் நவீன முறையில் விவசாயம் செய்தால் லாபம் ஈட்டலாம். தூர தேசப் பயணத்தால் இந்த ராசிக் காரர்கள் பொன் பொருளை இழப்பார்கள். அரசால் தொல்லை ஏற்படும். சிலர் தெய்வ நிந்தனைக்கு ஆளாவார்கள். உபரி சிலவுவால் இன்னலை அடைவார்கள். எந்தக் காரியத்திலும் எச்சரிக்கை தேவை.

தும்பர்

(அவிட்டம் 3, 4 பாதங்கள், சதையம், பூரட்டாதி 1, 2, 3 பாதங்கள் முடிய)

தொழிலில் ஏற்பட்ட தொல்லைகள் அகலும். முறையான பதவி உயர்வு கிட்டும். உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் கிடைக்கும். தைரியமும், தன்னம்பிக்கையும் மிகும். பாதியில் நின்றிருந்த கட்டிடம் முழுமை அடையும். ஆண்டின் முற்பகுதியில் வீடு, நிலம், விவசாயம், கால்நடை போன்றவற்றில் ஆதாயம் மிகும். வங்கியில் கணிசமாக சேமிப்பு சேரும். திருமணம் கூடிவரும், புத்திர பாக்கியம் கிடைக்க வழியுண்டு. சமுதாயத்தில் அந்தஸ்து மிகும். ஆண்டின் பிற்பகுதியில் குடும்பத்தில் சிக்கல், வாகனங்கள் பழுதடைதல், வீடு கட்டும் திட்டத்தில் தடை, சகோதரர்களோடு கருத்து வேறுபாடு போன்றவை ஏற்படும். சாட்சி, ஜாமீன்கள் யெழுத்து போன்றவற்றைத் தவிர்க்கவும். நிலக்கரி, பொதுஜனத் தொடர்பு, எண்ணெய், இரும்பு போன்ற தொடர்புடைய தொழில் புரிவோர் மேன்மையான பலன்களை அடைவர். விளையாட்டு, சிறைச் சாலை, தீயணைப்பு, பாதுகாப்பு போன்ற துறைகளில் இருப்போர் மிகுந்த யோகத்தை அடைவர். பெண்களுக்குத் திருமணம், புத்திர பாக்கியம் ஏற்படும். உத்தியோகம் செய்யும் மாதர்க்குப் பொதுவாக அனுகூலப் பலன்களே கிட்டும். மாணவர்களுக்குப் பொதுவாக கல்வியில் முன்னேற்றம் ஏற்படும். வேலையில் இருப்பவர்கள் நல்ல பலன்களை அடைவர். கூட்டு வணிகத்தாலும், நண்பர் உறவினராலும் மனமகிழ்ச்சி ஏற்படும்.

மீனம்

(புரட்டாதி 4-ஆம் பாதம், உத்திரட்டாதி, ரேவதி முடிய).

தந்தையுடன் ஏற்பட்ட மன வேறுபாடு விலகும். தைரியமும் தன்னம்பிக்கையும் ஏற்படும். நோய்கள் நீங்கி குணம் ஏற்படும். உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் இடமாற்றம், இலாகாமாற்றம் மூலம் இன்னலை அடைவர். பூர்வீகச் சொத்தில் வில்லங்கம் ஏற்படும். எதிர்பாராத வீண் சிலவு உண்டாகும். ஆண்டின் முதல் பகுதியில் வருவாய் பெருகும். வழக்குகள் முடிவுபெறும். உத்தியோகத்தில் சம்பளம் உயரும். குடும்பத்தோடு ஒன்று சேருவார்கள். ஆண்டு பிற்பகுதியில் சுமாரான பலன்களே கிடைக்கும். தொழிலில் பெரிய அளவு முன்னேற்றம் ஏற்படாவிட்டாலும் புதிய பிரச்சனைகள் இராது. இக்காலத்தில் திருமணம் கூடுவது கடினமாகும். இரும்பு, எண்ணெய் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளோர் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் கவனமாக இருத்தல் அவசியம். பெண்கள் கணவரோடு ஒத்துபோவதே நல்லது. சுயமாக செயல்பட இயலாத நிர்ப்பந்த சூழ்நிலை பலருக்கு ஏற்படும். மாணவர்கள் முற்பகுதியில் நல்ல பலன்களை அடைவார்கள். கல்வியைத் துண்டிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் ஆண்டின் கடைசிப் பகுதியில் ஏற்படும். ஆகவே மிகவும் எச்சரிக்கை தேவை. உத்தியோகஸ்தர்கள் இலாகா மாற்றம், இடமாற்றம் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்படுவார்கள். வியாபாரிகளுக்கு இவ்வாண்டு சுமாரான பலன்களையே தரும். விவசாயிகள் அதிக சிலவு செய்ய நேரிடும். மொத்தத்தில் இந்த ராசிக் காரர்களுக்கு ஆண்டு முற்பகுதியில் நல்ல பலன்களையும், பிற்பகுதியில் சுமாரான பலன்களையும் கொடுக்கும்.

